

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก Karaoke Based Instructional Packages on Singing in Lower Secondary School Art for Functional Living
ชื่อและนามสกุลผู้วิจัย	นายโชคก เก่งเขตรกิจ
แขนงวิชา	เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
สาขาวิชา	ศึกษาศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	๑. รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม ทาแดง ๒. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนิต ภูศิริ
ปีการศึกษา	๒๕๓๕

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิต
สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์
80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ
ทางสถิติที่ระดับ .01

ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น
โดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก จำนวน 6 ชุด 6 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรื่องการร้อง-
เพลงไทย หน่วยที่ 2 เรื่องการร้องเพลงไทยสากล หน่วยที่ 3 เรื่องการร้องเพลงสากล
หน่วยที่ 4 เรื่องการร้องเพลงประสานเสียง หน่วยที่ 5 เรื่องการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
หน่วยที่ 6 เรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง ตามหลักสูตร วิชาศิลปะกับชีวิต
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ตามระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา

ผลการวิจัยปรากฏว่าชุดการสอนที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ทั้ง
6 ชุด คือ 79.78/81.22, 80.55/82.56, 79.88/81.67, 80.56/82.44,

81.78/82.78 และ 81.78/82.78 ตามลำดับ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนจากชุดการสอนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของ นักเรียนที่เรียนจากชุดการสอน ทั้ง 6 ชุด เห็นด้วยโดยค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 - 4.27 จากค่าสูงสุด 5 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยต่อชุดการสอนร้องเพลงทั้ง 6 ชุด

คำสำคัญ ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้
คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

Title : Karaoke Based Instructional Packages on Singing in
Lower Secondary School Art for Functional Living

By : Chodok Kengkhetrkij

Degree : Master of Education

Major field : Educational Technology and Communications

School of : Educational Studies

Thesis Advisors 1. Assoc. Prof. Dr.Nikom Tadang
2. Assist. Prof. Dr.Tanit Pusiri

Academic Year : 1996

ABSTRACT

The purpose of this study was to develop Karaoke Based Instructional Packages on Singing in Lower Secondary School Art for Functional Living. The efficiency of these Packages was set at 80/80 and the achievement of the study by using pre-test and post-test results yielded statistical significance at the level of .01

A Series of six instructional packages were developed based on the course contents of Singing in Lower Secondary School Art for Functional Living and the systems Approach of Chula Plan as this follow : Unit 1 "Singing Thai Folk Songs", Unit 2 "Singing Thai Classical Songs", Unit 3 "International Songs', Unit 4 "Singing in Chorus', Unit 5 "Singing and Dancing" and Unit 6 "Singing with Thai Folk Play"

The result of this study showed that the efficiency of the instructional packages using the standard measurement of 80/80 was found and in accordance with the research assumption. The result of efficiency criteria in each unit are as follows : Unit 1

79.78/81.22 Unit 2 80.55/82.56 Unit 3 79.88/81.67 Unit 4

80.56/82.44 Unit 5 81.78/82.78 and Unit 6 81.78/82.78

The achievement of the study by using pre-test and post-test results yielded statistical significance at the level of .01 and the attitude of the students towards the instructional packages; average score is between 3.93-4.27 from the highest score 5.00. As the result, the students are contented with all of the instructional packages.

Key Words : Karaoke Based Instructional Packages on Singing in
Art for Functional Living

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ดร.นิคม ทางแดง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศ ภูศิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และคณาจารย์ทุกท่านแขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ที่ได้กรุณาแนะนำและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆรวมทั้งการให้ข้อคิด กาลังใจ มาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบขอบคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือวิจัย และให้คำแนะนำ ในการปรับปรุงแก้ไขอย่างดียิ่ง

ขอขอบคุณสำนักเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช และคุณศิริชัย ศรีสติ ที่กรุณาในเรื่องการจัดทำสื่อการสอนคาราโอเกะ ซึ่งใช้เป็นสื่อหลักในการวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการ และคณาจารย์โรงเรียนบุญญาวรคุณ โรงเรียนราชวินิต-บางแคปานขำ และโรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม ที่อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัย ครั้งนี้

ขอขอบคุณบริษัทสำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด ที่ได้สนับสนุนเงินทุนบางส่วนในการวิจัยครั้งนี้

ที่สุดนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ตลอดจน พี่น้องญาติมิตรที่ได้ช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ณ
สารบัญภาพ	ญ
สารบัญตารางผนวก	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมา และความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	8
ขอบเขตการวิจัย	9
สมมุติฐานการวิจัย	9
นิยามศัพท์	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	11
ชุดการสอน	11
ระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา	13
ศิลปะกับชีวิต	23
การร้องเพลง	25
คาราโอเกะ	28
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	30

สารบัญ (ต่อ)

บทที่ 3	การดำเนินการวิจัย	36
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	37
	การรวบรวมข้อมูล	48
	การวิเคราะห์ข้อมูล	49
บทที่ 4	การวิเคราะห์ข้อมูล	53
	ผลการทดสอบแบบเดี่ยว	53
	ผลการทดสอบแบบกลุ่ม	55
	ผลการทดสอบภาคสนาม	58
	ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบภาคสนาม	60
บทที่ 5	ต้นแบบชิ้นงาน	64
	คู่มือครู	65
	ชุดการสอน หน่วยที่ 1	73
	ชุดการสอน หน่วยที่ 2	102
	ชุดการสอน หน่วยที่ 3	128
	ชุดการสอน หน่วยที่ 4	155
	ชุดการสอน หน่วยที่ 5	181
	ชุดการสอน หน่วยที่ 6	208
บทที่ 6	สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	238
	สรุปการวิจัย	238
	อภิปรายผล	241
	ข้อเสนอแนะ	244
	บรรณานุกรม	246

สารบัญ (ต่อ)

ภาคผนวก	252
ก	รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 254
ข	-แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน 257
	-สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดการสอน 260
	-แบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียน 262
	-แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน 264
ค	-ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ 269
	-ตาราง แสดงความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน 270
ง	-ตาราง คะแนนแบบฝึกปฏิบัติ ตาราง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนในการทดสอบ แบบเดี่ยว แบบกลุ่ม และทดสอบภาคสนาม 283
ประวัติผู้วิจัย	311

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงหน่วยการสอนในชุดการสอน การร้องเพลงสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก	41
4.1	บันทึกข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุงชุดการสอน ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)	53
4.2	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)	54
4.3	บันทึกข้อมูลที่ต้องการแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)	55
4.4	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)	56
4.5	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการ- เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของ ชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	57
4.6	แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	58
4.7	แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการ- เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของ ชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	60
4.8	วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านเจตคติของนักเรียน ที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลง หน่วยที่ 1,2 และ 3	61
4.9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ ชุดการสอนร้องเพลง หน่วยที่ 4.5 และ 6	62

๑

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า	
2.1	แผนผัง แบบจำลองระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา	17
3.1	แสดงขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอนร้องเพลง .	44

สารบัญตารางผนวก

ตารางผนวกที่	หน้า
1 สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดการสอน หน่วยที่ 1, 2 และ 3	260
2 สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดการสอน หน่วยที่ 4, 5 และ 6	261
3 แสดงการวิเคราะห์ข้อสอบ	269
4 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 1	270
5 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 2	271
6 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 3	272
7 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 4	273
8 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 5	274
9 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบก่อนเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 6	275
10 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 1	276
11 แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 2	277

สารบัญตารางหมวด (ต่อ)

ตารางหมวดที่		หน้า
12	แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 3	278
13	แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 4	279
14	แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 5	280
15	แสดงค่าความยาก และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบหลังเรียน ชุดการสอน หน่วยที่ 6	281
16	แสดงคะแนนแบบฝึกปฏิบัติชุดการสอนที่ 1,2,3,4,5 และ6 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	283
17	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความ แตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอน ด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 1 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	284
18	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความ แตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอน ด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 2 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	285
19	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความ แตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอน ด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 3 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	286

สารบัญตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
20	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 4 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	287
21	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 5 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	288
22	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 6 ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)	289
23	แสดงคะแนนแบบฝึกปฏิบัติชุดการสอนที่ 1,2,3,4,5 และ6 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	290
24	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 1 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	291
25	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 2 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	292
26	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 3 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	293

สารบัญตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
27	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 4 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	294
28	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 5 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	295
29	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 6 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)	296
30	แสดงคะแนนแบบฝึกปฏิบัติชุดการสอนที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	297
31	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 1 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	299
32	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 2 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	301
33	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 3 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	303

สารบัญตารางผนวก (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
34	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 4 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	305
35	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 5 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	307
36	แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่าง คะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอน หน่วยที่ 6 ในการทดลองภาคสนาม (1:100)	309

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

1.1 สภาพที่พึงประสงค์

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้ประกาศใช้เมื่อเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2533 หลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาผู้เรียน 3 ด้านคือ ด้านสติปัญญาพัฒนาให้เจริญงอกงามเพื่อเป็นพื้นฐานในการรับความรู้ต่อไปโดยไม่หยุดยั้งและสามารถนำความรู้ไปใช้ในด้านลักษณะนิสัยพัฒนาให้เป็นพลเมืองดีของชาติและสังคมและด้านคุณลักษณะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพพัฒนาให้ประกอบอาชีพได้ประสบผลสำเร็จซึ่งการพัฒนาดังกล่าวเป็นการพัฒนาทักษะพื้นฐานของการดำรงชีวิต (วิชาการ, กรม 2533: บทนำ)

1.1.1 หลักการของหลักสูตรมีดังนี้

- 1) มุ่งให้ผู้เรียนได้ค้นพบความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเอง
- 2) เป็นการศึกษาทั่วไปเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการประกอบสัมมาชีพหรือการศึกษาต่อ
- 3) มุ่งสนองความต้องการของท้องถิ่น และประเทศชาติ
(วิชาการ, กรม 2533: 1)

1.1.2 โครงสร้างของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรได้จัดให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายโดยแบ่งเนื้อหาวิชาออกเป็น 5 กลุ่มวิชาด้วยกัน คือ กลุ่มภาษา กลุ่มวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ กลุ่มสังคมศึกษา กลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพ และกลุ่มการทำงานพื้นฐานและอาชีพ (วิชาการ, กรม 2533: 4) ซึ่งในแต่ละกลุ่มวิชาประกอบด้วยส่วนที่เป็นวิชาบังคับกับวิชาบังคับเลือก และวิชาเลือกเสรี โดยมีจุดมุ่งเน้นในแต่ละส่วนต่างกันดังนี้

- 1) วิชาบังคับแกน เป็นวิชาที่สอดคล้องกับชีวิตและสังคม
- 2) วิชาบังคับเลือก เป็นวิชาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
- 3) วิชาเลือกเสรี เป็นวิชาที่นักเรียนเลือกเรียนตามความพอใจ

หลักสูตรได้จัดให้ศิลปศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในกลุ่มพัฒนาบุคคลิกภาพโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักในศิลปะมีความนิยมชมชื่นความซาบซึ้งในงานความงามความมีคุณค่าทางจิตใจและมุ่งส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์โดยแสดงออกทางดีงามอันจะเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม (พะยอม แก้วกาเนิด 2533: 33-34)

หลักสูตรได้จัดให้วิชาศิลปศึกษาเป็นวิชาแกน 6 รายวิชาและวิชาเลือกเสรี 39 รายวิชา วิชาบังคับแกนของวิชาศิลปศึกษาคือ วิชาศิลปะกับชีวิต ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 มีทั้งหมด 6 รายวิชาดังนี้

ศ 101 ศิลปะกับชีวิต 1 และ ศ 102 ศิลปะกับชีวิต 2 เรียนในชั้น ม.1

ศ 202 ศิลปะกับชีวิต 3 และ ศ 204 ศิลปะกับชีวิต 4 เรียนในชั้น ม.2

ศ 205 ศิลปะกับชีวิต 5 และ ศ 306 ศิลปะกับชีวิต 6 เรียนในชั้น ม.3

คำอธิบายรายวิชากำหนดให้ศึกษาและฝึกปฏิบัติงานศิลปะด้านทัศนศิลป์ขับร้องดนตรีและนาฏศิลป์อยู่ในรายวิชาเดียวกัน เวลาเรียน 1 คาบ/สัปดาห์ 0.5 หน่วยการเรียนรู้

โดยเฉพาะเรื่องการขับร้อง จะต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการร้องเพลงซึ่งได้แก่ (1)ประเภทของเพลง (2)องค์ประกอบของเพลงที่ดี (3)องค์ประกอบของการร้องเพลง (4)หลักการร้องเพลง (5)วิธีการร้องเพลง และ(6)ปฏิบัติกรร้องเพลงต่างๆได้อย่างถูกต้อง

1.2 สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

หลักสูตรฉบับปรับปรุง(พ.ศ.2533) มีความคิดต่างไปจากเดิม กล่าวคือเน้นการเรียนรู้และการปฏิบัติทางศิลปะที่เข้ากับชีวิตจริงหรือชีวิตประจำวันของผู้เรียนโดยรวมทั้งทัศนศิลป์ขับร้องดนตรีและนาฏศิลป์เข้าเป็นวิชาเดียวกันทำให้เกิดปัญหาการเรียนการสอนหลายประการที่สำคัญได้แก่การรวมศิลปศึกษาทั้ง 4 ด้านเข้าเป็นวิชาเดียวกันนั้นหลักสูตรและแบบเรียนยังคงเสนอเนื้อหาที่แยกจากกันและไม่ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติให้เห็นว่าสามารถมาสอนร่วมกันได้ในการปฏิบัติการสอนศิลปศึกษาทั้ง 4 สาขายังคงมีการนำเสนอและมีการเรียนการสอนที่แยกจากกันครูผู้สอนจึงเกิดความสับสนไม่แน่ใจการปฏิบัติของตนสอดคล้องกับจุดประสงค์ของหลักสูตรหรือไม่

อึ่งหลักสูตรยังคงเน้นเนื้อหาและการปฏิบัติ เช่นเดียวกับหลักสูตรเดิมในขณะที่ลดเวลาเรียนลง 1 หน่วยการเรียนจึงเกิดปัญหาเรื่องเวลาเรียนไม่พอนอกจากนั้นการประเมินผลซึ่งคาดหวังให้ครูประเมินเจตคติพฤติกรรมการแสดงออกและผลงานก็ยังไม่เป็นที่เข้าใจและปฏิบัติกันอย่างแพร่หลายในกลุ่มครูผู้สอน (ณรุทธิ์ สุทธิจิตต์ 2535: 1-2)

จากจุดมุ่งหมายของหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนตลอดจนการเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตให้เป็นไปในลักษณะของบูรณาการจึงทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนดังผลงานการศึกษาวิจัยของประเทศ สุขสดิษฐ์ (2533: ก) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนและหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษาไม่มั่นใจในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะ-ศึกษาในลักษณะบูรณาการตามที่หลักสูตรเสนอแนวทางไว้ได้ เพราะบุคลากรในหมวดวิชาศิลปศึกษา มีความรู้ทางด้านทัศนศิลป์ จักรong คนตรี และนาฏศิลป์ เพียงด้านใดด้านหนึ่งและปัญหาดังกล่าวยังมีผลการศึกษาวิจัยของ สังคม ทองมี (2533: ก) พบว่าทักษะของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและนักการศึกษาด้านศิลปศึกษาที่มีต่อหลักสูตรดังกล่าวตรงกันในด้านโครงสร้างควรแยกวิชาทัศนศิลป์ศึกษา จักรong คนตรี และนาฏศิลป์ออกจากรายวิชาเดียวกันและเพิ่มคาบเวลาเรียนวิชาบังคับ"ศิลปะกับชีวิต"เป็น 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค สภาพของปัญหาดังกล่าวยังคงแก้ไขไม่ได้ เพราะการแก้หลักสูตรยังกระทำไม่ได้การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจึงเป็นปัญหาที่ต้องแก้ไขโดยวิธีการจัดการเรียนการสอนให้ เป็นไปตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ต่อไป

1.3 ปัญหาที่เกิดขึ้น

ปัญหาของการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตนั้นมีสาเหตุมาจาก

1.3.1 ลักษณะเด่นของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยเฉพาะวิชาศิลปะกับชีวิตเป็นวิชาที่อยู่บนหมวดวิชาศิลปศึกษากลุ่มพัฒนาบุคลิกภาพมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักในศิลปะมีความนิยมชมชื่นความซาบซึ้ง ความมีคุณค่า ทางจิตใจ ได้แสดงออกในทางดีงามอันเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ให้นักเรียนมีความรู้และฝึกปฏิบัติทางด้านทัศนศิลป์ จักรong คนตรี และนาฏศิลป์ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้และฝึกปฏิบัติได้อย่างกว้างขวางมาก

1.3.2 ปัญหาที่ครูปฏิบัติไม่ได้ตามหลักสูตรที่กำหนดก็คือการเน้นที่การเรียนรู้และ

การปฏิบัติทางศิลปะที่เข้ากับชีวิตจริงหรือชีวิตประจำวันของผู้เรียนโดยรวม ทั้งศิลปิน ช่างร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ เข้าเป็นวิชาเดียวกันทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอนเพราะครูผู้สอนทางด้านศิลปศึกษามีจำนวนจำกัดและต่างก็ศึกษามีความรู้ความสามารถเพียงด้านใดด้านหนึ่ง

1.3.3 สาเหตุที่สำคัญคือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้ได้รวมวิชาทัศนศิลป์ศึกษากับวิชาดนตรีศึกษาซึ่งหลักสูตรเดิมแยกไว้ให้เรียนวิชาละ 1 คาบนำมาวมกันเพียงคาบเดียวและได้เสนอแนวการสอนในลักษณะบูรณาการเพื่อแก้ปัญหาครูผู้สอนมีไม่เพียงพอตั้งแต่เริ่มใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงจนถึงปัจจุบันนี้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พยายามแก้ไขปัญหามารเรียนการสอนมาโดยตลอดด้วยการจัดประชุมสัมมนาหาแนวทางในการจัดการเรียนการสอนตลอดจนมีผู้ที่พยายามศึกษาวิจัยเพื่อหาข้อสรุปในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตให้ได้ผลดีที่สุดจึงมีการจัดการเรียนการสอนไปตามความพร้อมของแต่ละโรงเรียน

1.4 ความพยายามในการแก้ปัญหา

เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าวมาแล้วข้างต้นการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตจึงมีความพยายามที่จะแก้ปัญหาดังเช่น

ผลจากการศึกษาวิจัยของ กาญจน์ ภาคสุวรรณ (2535: ก) พบว่าการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตให้บรรลุตามเป้าหมายด้วยการจัดเตรียมแผนการสอนเป็นอย่างดีโดยกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระ กิจกรรม วิธีสอน สื่อการสอน และการวัดผลประเมินผล-เรียนให้เป็นอย่างดีสอดคล้องและเหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนพัฒนาดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ การสอนวิชาศิลปะกับชีวิตปัจจุบันมีการแก้ปัญหาโดยการปฏิบัติดังนี้

1.4.1 โรงเรียนที่มีความพร้อมมีครูที่มีความรู้ความสามารถทางด้าน ทัศนศิลป์ 1 คน ทางด้านขับร้อง 1 คน ทางด้านดนตรี 1 คน และทางด้านนาฏศิลป์ 1 คนก็จัดตารางสอนให้เข้าสอนเฉพาะคนละ 1 คาบหมุนเวียนกันไปจนครบ 1 ภาคเรียน

1.4.2 โรงเรียนที่มีครู 2 คน ที่มีความรู้ความสามารถทางด้านทัศนศิลป์ 1 คน และทางด้านขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ อีก 1 คนจัดตารางสอนแยกกันคนละครึ่งภาคเรียน

1.4.3 โรงเรียนที่มีครูเพียงคนเดียวจำเป็นต้องสอนวิชาศิลปะกับชีวิตที่มีลักษณะวิชาทั้งทางด้านทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์เพียงคนเดียวทำการสอนไปตามความถนัด

ของตนเพียงด้านเดียวมักเรียนจึงได้รับความรู้ หรือมีทักษะในการปฏิบัติไม่ครบถ้วนตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ การจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตในโรงเรียน หลักสูตรมีแนวคิดต้องการให้สอนบูรณาการ วิชาทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ เข้าด้วยกันโดยหลักสูตรมิได้กำหนดแนวการปฏิบัติที่เด่นชัดระหว่าง ทัศนศิลป์ ขับร้องดนตรี และนาฏศิลป์ โดยแท้จริงแล้วธรรมชาติของวิชามีความแตกต่างกันทั้งวัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือ ตลอดจนสถานที่ๆใช้ในการปฏิบัติกิจกรรมศิลปะแต่ละแขนงจึงมีลักษณะ เฉพาะ เป็นของตนเองดังนั้นในการปฏิบัติจริงครูผู้สอนจึงแบ่ง เวลาออกเป็น ส่วนๆและแยกกันสอนเป็นวิชาระหว่าง ทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ ทั้งนี้เพราะผู้สอนมีความถนัดเฉพาะสาขาใด สาขาหนึ่ง (สุลักษณ์ ศรีบุรี 2535: 9)

1.5 แนวทางที่ผู้วิจัยคิดจะดำเนินการวิจัยเพื่อช่วยแก้ปัญหา

ในการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตปัจจุบันสื่อการสอนทางด้านทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์ แผนภูมิ และเทปบันทึกเสียงซึ่งทำให้การเรียนการสอนมีปัญหาอย่างมากนักโดย เฉพาะ เรื่องของการร้อง เพลงจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีความรู้ และมีทักษะในการร้อง เพลงเป็นอย่างยิ่งการร้อง เพลงจึงควรจัดสร้างสื่อการสอนที่สามารถให้ความรู้ และมีกระบวนการที่จะฝึกหัดร้อง เพลงให้เกิดทักษะได้ เป็นอย่างดีการสอนร้อง เพลงยังคงมีปัญหาสื่อที่มีอยู่ดังกล่าวมาแล้วในปัจจุบันทำให้ นักเรียนขาดความสนใจที่จะ เรียนร้อง เพลงให้ได้ดี และครูผู้สอนถึงแม้จะมีความรู้ความสามารถทางด้านร้อง เพลงก็ควรใช้สื่อช่วยในการสอน

จากปัญหาที่หลักสูตรวิชาศิลปะกับชีวิตระบุให้ศึกษาและฝึกปฏิบัติงานศิลปะ ด้านทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ ในรายวิชาเดียวกันและการจัดการเรียนการสอนที่เน้นบูรณาการดังกล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้สอนจึงควรจัดการเรียนการสอนด้วยการสร้างชุดการสอนเข้ามาช่วยแก้ปัญหาก็ได้เป็นอย่างดีซึ่งที่ท่านผู้ทรงคุณวุฒิได้กล่าวถึงความสำคัญของชุดการสอนและการร้อง เพลงไว้ดังต่อไปนี้

เป็เรื่อง กุมุท กล่าวว่่า "ชุดการเรียนการสอนหรือชุดการสอนเป็นชุดของสื่อประสม (Multi-Media) ที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียน หัวข้อ เนื้อหา ประสมการณ้ของแต่ละหน่วย โดยจัดไว้เป็นชุดๆหรือกล่อง ของภายานั้นจะมีคู่มือการำ้ประกอบด้วยรายละเอียดและคำแนะนำต่างๆรวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็น เช่น รูปภาพ แผนภูมิของจำลอง เทป สไลด์และอื่นๆ" (เป็เรื่อง กุมุท 2527: 21)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวว่า "ชุดการสอนเป็นการบูรณาการการนำสื่อการสอนชนิดต่าง ๆ โดยอาศัยพื้นฐานจากทฤษฎี การนำสื่อประสม (Muti-Media Instruction) และกระบวนการกลุ่มเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีชีวิตชีวาและฝึกพัฒนาทางด้านสติปัญญาของผู้เรียนให้มากที่สุด" (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2519: 59)

ตามหลักการและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการผลิตชุดการสอน คือ

1) ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual differences) ตามหลักจิตวิทยา ผู้เรียนแต่ละคนจะเรียนรู้ตามวิธีทางของเขาใช้เวลาเรียนเรื่องหนึ่งๆที่แตกต่างกันซึ่งมีความแตกต่างกันในเรื่องของความสามารถ สติปัญญา ความต้องการ ความสนใจ ร่างกาย อารมณ์ และสังคม การสร้างชุดการสอน จึงพยายามหาวิธีการให้เหมาะสมกันที่สุดเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

2) การนำสื่อประสมมาใช้ (Multi media Approach) เป็นการนำสื่อหลายประเภทมาช่วยให้สัมพันธ์กันอย่างมีระบบเพื่อเปลี่ยนแปลงการเรียนการสอนจากเดิมที่เคยปิดครูเป็นแหล่งให้ความรู้หลักมาเป็นการจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนด้วยการใช้แหล่งความรู้จากสื่อประเภทต่างๆ

3) ทฤษฎีการเรียนรู้ (Learning Theory) จิตวิทยาการเรียนรู้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในเรื่องต่อไปได้

(1) เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

(2) ตรวจสอบผลการเรียนของตนเองว่าถูกหรือผิด

(3) มีการเสริมแรงคือผู้เรียนจะเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองทำได้ออกต้องเป็นการให้กำลังใจที่จะเรียนต่อไป

(4) เรียนรู้ไปทีละขั้นตามความสามารถและความสนใจของตนเอง

การสอนร้องเพลงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นวิชาศิลปะกับชีวิตเป็นวิชาบังคับที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ต้องเรียนกันทุกคนและครูผู้สอนมีความสามารถที่จะสอนการร้องเพลงได้แตกต่างกันออกไป

คนบางคนสามารถร้องเพลงตั้งแต่ยังเยาว์วัยบางคนแม้เติบโตเป็นผู้ใหญ่แล้วก็ยังร้องเพลงไม่ถูกระดับเสียงไม่ถูกจังหวะแสดงว่าการร้องเพลงอย่างถูกต้องนั้นเป็นเรื่องของบางคนแม้

จะรู้ว่าท่อนองเพลงคืออะไรก็ไม่สามารถฮัมหรือผิวปากออกมาเป็นเพลงได้คงทำได้เพียงการ
เคาะจังหวะเท่านั้นการร้องเพลงและการเล่นดนตรีเป็นเรื่องที่ต้องฝึกต้องเรียนรู้เสียก่อนจึงจะ
ปฏิบัติได้ (สุดใจ ทศพร ก.2536: 65-66)

ชุดการสอนทางด้านร้องเพลงในวิชาศิลปะกับชีวิตจะเป็นสื่อประสมโดยใช้คาราโอเกะ
เป็นสื่อหลักเนื่องจากคาราโอเกะเป็นที่นิยมชื่นชอบอย่างแพร่หลายในวงการธุรกิจบันเทิงและเกิด
ความสนุกสนานกันภายในครอบครัวเป็นการพักผ่อนด้วยการร้องเพลงกับเสียงดนตรีเหมือนกับได้
ร้องเพลงกับวงดนตรีโดยมีภาพประกอบมีตัวอักษรเนื้อร้องให้ดูด้วยคาราโอเกะใช้สื่อเทปโทรทัศน์
ที่มีตัวอักษรของเนื้อร้องประกอบด้วย "เพลงต้องมีเนื้อร้องซึ่งช่วยบรรยายให้เราได้ทราบถึง
ความหมายของเพลงนั้นๆ เพลงในภาษาต่างๆก็จะมีลักษณะพิเศษเฉพาะต่างก็มีความไพเราะกันไป
คนละอย่าง" (จกวิทย์ จันศิริ 2528: 46)

สุดใจ ทศพร ได้กล่าวถึงการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนร้องเพลงไว้ดังนี้ การฝึกร้อง
เพลงควรใช้เทปหรือเครื่องดนตรีที่ครูถนัดประกอบการสอนเพราะการใช้เทปนักเรียนจะได้ฟัง
ส่วนประกอบของเพลงครบถ้วนทั้ง ท่อนอง จังหวะ และเสียงประกอบถ้าหากไม่สะดวกก็ควรใช้
เครื่องดนตรีสากลเพราะเสียงดนตรีสามารถบังคับเสียงได้ตรงตามใจได้ไม่ควรถอนโดยวิธีปาก
เปล่า (สุดใจ ทศพร ก.2536: 75)

ชัชวาลย์ วัตอักษร (2528: ก) ได้ทำการวิจัยพบว่านักเรียนที่เรียนจากรายการ
โทรทัศน์ที่มีอักษรบรรยายประกอบมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากรายการ
โทรทัศน์ปกตಿಯามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งนับว่าการใช้อักษรบรรยายประกอบในราย-
การโทรทัศน์มีประโยชน์มากเทปโทรทัศน์ ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในวงการศึกษาคงเป็นที่
กล่าวว่าเทปโทรทัศน์ทำให้เกิดมิติใหม่ในวงการศึกษ จากเอกสารของ
Ford Foundation(1961: 9) ได้ชี้ให้เห็นว่าในด้านเทคนิคแล้วเทปโทรทัศน์นั้นราคาถูกบันทึก
และใช้ได้ง่ายบันทึกแล้วลบได้หรือเปิดดูได้ทันทีคุณสมบัติเหล่านี้จึงเอื้ออำนวยต่อการบันทึกเทปหรือ
ปรับปรุงบทเรียนที่บันทึกไว้แต่เดิมให้ดีขึ้นตลอดจนสามารถบันทึกบุคลิกภาพของครู หรือนักเรียน
เพื่อวิเคราะห์ประเมินผล และปรับปรุงแก้ไขต่อไปได้

จากสภาพของการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิต ตามที่หลักสูตรมัธยม
ศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุงพ.ศ.2533) ได้กำหนดให้ศึกษาและฝึกปฏิบัติงาน

ศิลปะ ด้านทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์ อยู่ในรายวิชาเดียวกันทำให้เกิดปัญหาต่อการจัดการเรียนการสอน และการสอนของครูเป็นอย่างมาก และไม่สามารถจะสอนแบบบูรณาการตามที่หลักสูตรได้เสนอแนวทางไว้ได้ การที่จะทำการสอนแบบบูรณาการตามที่หลักสูตรเสนอแนวทางไว้แล้วนั้น การสอนวิชาศิลปะกับชีวิตจริงต้องสอนด้วยการใช้ชุดการสอนและ เรื่องที่ควรแก้ปัญหา การสอนก่อนได้แก่ เรื่องการร้องเพลง

ดังนั้นในการสอนร้องเพลงนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นจึงควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่เหมาะสมคือการใช้ชุดการสอนซึ่งเป็นสื่อประสมที่ประกอบด้วยสื่อสิ่งพิมพ์สื่อหลักนั้นได้แก่คาราโอเกะ ซึ่งมีความเหมาะสมอย่างยิ่งการสอนร้องเพลงตามหลักการทฤษฎีและคุณลักษณะของคาราโอเกะ ที่ประกอบด้วย เทปทรทัศน์ที่มีทั้งเสียงดนตรีภาพประกอบตัวอักษรซึ่งเป็นเนื้อร้องของเพลงให้ดูอีกด้วย

ผู้วิจัยจึงจัดสร้างชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐๖ ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักเพื่อประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์ทั่วไป

เพื่อพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐๖ ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักโดยยึดระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะ

2.2.1 ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐๖ ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2.2.2 ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐๖ ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.3 นักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ๖๐๖ ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

3. ขอบเขตการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัยชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักเป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา

3.2 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีจับสลาก เป็นนักเรียนชั้น ม.3/3 ของโรงเรียนปัญญาวรคุณภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 จำนวน 30 คน

3.3 ชุดการสอนที่ใช้ในการวิจัยเป็นชุดการสอนเรื่องร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักจำนวน 6 เรื่อง คือหน่วยที่ 1 เรื่อง การร้องเพลงไทย หน่วยที่ 2 เรื่องการร้องเพลงไทยสากล หน่วยที่ 3 เรื่องการร้องเพลงสากล หน่วยที่ 4 เรื่องการร้องเพลงประสานเสียง หน่วยที่ 5 เรื่องการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ หน่วยที่ 6 เรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

3.4 ระยะเวลาที่ดำเนินการวิจัย ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538

3.5 ชุดการสอนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เรื่องร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักได้พัฒนาตามระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬาคือเป็นชุดการสอนแบบบรรยาย

4. สมมติฐานการวิจัย

4.1 ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลักมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

4.2 ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลักทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. นิยามศัพท์

5.1 ชุดการสอนร้องเพลง เป็นชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีลักษณะ เป็นสื่อประสมพัฒนาตาม

ระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬาประกอบด้วย เรื่องร้องเพลงจำนวน 6 หน่วย หน่วยที่ 1 เรื่องการร้องเพลงไทย หน่วยที่ 2 เรื่องการร้องเพลงไทยสากล หน่วยที่ 3 เรื่องการร้องเพลงสากล หน่วยที่ 4 เรื่องการร้องเพลงประสานเสียง หน่วยที่ 5 เรื่องการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ หน่วยที่ 6 เรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

5.2 วิชาศิลปะกับชีวิต หมายถึงวิชาที่อยู่ในกลุ่มวิชาศิลปศึกษาเป็นวิชาบังคับตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) เนื้อหาของวิชาประกอบด้วยทัศนศิลป์ ขับร้อง ดนตรี และนาฏศิลป์รวมอยู่ในรายวิชาเดียวกันโดยเฉพาะเรื่อง การขับร้องที่นักเรียนจะต้องมีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการร้องเพลงซึ่งได้แก่ (1)ประเภทของเพลง (2)องค์ประกอบของเพลง (3)องค์ประกอบของการร้องเพลง (4)หลักการร้องเพลง (5)วิธีการร้องเพลง และ(6)ปฏิบัติกรร้องเพลงต่างๆได้อย่างถูกต้อง

5.3 คาราโอเกะ หมายถึงคาราโอเกะ (Karaoke) เทปเพลงที่มีเสียงดนตรีเป็นทานองและจังหวะของเพลงไม่มีเสียงร้องของนักร้องเพื่อเว้นไว้ให้ร้องเนื้อร้องตามเสียงของดนตรีซึ่งเป็นสื่อการบันเทิงชนิดใหม่ที่นิยมกันมาก คำว่า คาราโอเกะ มาจาก คารา (Kara) หมายความว่า ว่างเปล่า โอะเกะ (Oke) เป็นคำย่อของคำว่า ออเคสตรา (Orchestra)

5.4 สื่อหลัก หมายถึงสื่อใดสื่อหนึ่งในชุดสื่อประสมที่ถ่ายทอดเนื้อหาสาระส่วนใหญ่ของชุดการสอน ชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักคือในชุดการสอนที่จะถ่ายทอดเนื้อหาสาระส่วนมากโดยใช้เทปคาราโอเกะประมาณ 70 %

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ทำให้ได้ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักสามารถใช้แก้ปัญหาการสอนของครูที่ขาดประสบการณ์การสอนวิชาศิลปะกับชีวิต

6.2 ได้แนวทางการประยุกต์คาราโอเกะมาใช้แก้ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาอื่นๆที่มีลักษณะคล้ายการร้องเพลง

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยข้าพเจ้าคาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร หลักการแนวคิด บทความจากหนังสือ วารสาร และเอกสารประกอบคำบรรยายจากการสัมมนาต่างๆตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ด้วยการเรียบเรียงและนำเสนอในเรื่องชุดการสอน ศิลปะกับชีวิต การร้องเพลง คาราโอเกะ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ชุดการสอน

เป็นเวลาเกือบ 30 ปีมาแล้วที่นักการศึกษาของไทยได้พยายามที่จะแสวงหาวิธีการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นด้วยการคิดค้นหาวิธีการสอนเพื่อเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูและผู้เรียนรวมทั้งพยายามเสาะแสวงหาสื่อการสอนมาช่วยทำให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของครูและผู้เรียนให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายปลายทาง นวัตกรรมทางการศึกษาที่กำลังเป็นที่สนใจของนักศึกษานับปัจจุบันคือนวัตกรรมการจัดสภาพสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้และนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบสื่อประสมที่เรียกว่า "ชุดการสอน"

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา สิ้นสกุล 2520: 101)

1.1 ความหมายของชุดการสอน

เบรื่อง กุมท ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนเป็นสื่อที่จัดขึ้นสำหรับหน่วยการเรียน หัวข้อ เนื้อหา และประสบการณ์ของแต่ละหน่วยจะจัดไว้เป็นชุดหรือกล่องภายานจะมีคู่มือการใช้ที่ประกอบด้วยรายละเอียดและคำแนะนำต่างๆรวมทั้งสื่อการสอนที่จำเป็น เช่น รูปภาพ แผนภูมิ ของจำลอง เครื่องมือทดลอง สไลด์ เทป และอื่นๆ

(เบรื่อง กุมท 2517: 15)

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ กล่าวว่า ชุดการสอนเป็นสื่อประสมหนึ่งซึ่งมุ่งหมายเฉพาะเรื่องที่จะสอนโดยมีระบบการผลิตและการนำสื่อการสอนที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย หัวเรื่อง และวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2523: 18) ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด ได้ให้ความหมายของชุดการสอนไว้ว่า ชุดการสอนหมายถึงสื่อการเรียนหลายอย่างประกอบกันเป็นชุดเรียกว่าสื่อประสมเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ (บุญชม ศรีสะอาด 2533: 10)

จากแนวคิดดังกล่าวพอสรุปได้ว่า ชุดการสอน หมายถึง การจัดสื่อการเรียนการสอนหลายชนิดรวมกันให้สอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้สามารถบรรลุจุดมุ่งหมายของการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ประเภทของชุดการสอน

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ แบ่งชุดการสอนตามลักษณะของการใช้ออกเป็น 3 ประเภท คือ(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 53)

1.2.1 ชุดการสอนประกอบการบรรยาย เป็นการสอนที่กำหนดกิจกรรมและสื่อการสอนให้ครูใช้ประกอบการสอน แบบบรรยาย เพื่อเปลี่ยนบทบาทของครู และครูเป็นผู้ใช้จึงเรียกว่า "ชุดการสอนสำหรับครู" ชุดการสอนประกอบการบรรยายจะมีเนื้อหาเพียงอย่างเดียว โดยแบ่งเป็นหัวข้อที่จะบรรยายและประกอบกิจกรรมไว้ตามลำดับชั้น สื่อที่ใช้อาจเป็นแผ่นการสอน สไลด์ประกอบเสียงบรรยายในเทป แผนภูมิ แผนภาพ ภาพยนตร์ ทรทัศน์และกิจกรรมกลุ่มเพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้อภิปรายตามปัญหาและหัวข้อที่ครูกำหนดให้เพื่อความเรียบร้อยในการใช้ ชุดการสอนประเภทนี้จะบรรจุในกล่องที่มีขนาดพอเหมาะกับจำนวนสื่อการสอน อย่างไรก็ตามหากเป็นวัสดุอุปกรณ์ที่ (1)มีราคาแพงเกินไป (2)ขนาดเล็กเกินไป (3)แตกหรือเสียง่าย และ(4)สิ่งที่มีชีวิต เราจะไม่นำใส่ไว้ในชุดการสอนแต่จะกำหนดไว้ในส่วนที่เกี่ยวกับสิ่งที่ครูต้องเตรียมล่วงหน้าก่อนทำการสอนใน "คู่มือครู" วัสดุอุปกรณ์เหล่านี้นิยมจัดไว้ในห้องปฏิบัติการ วิทยาศาสตร์ หรือห้องวิชาการ เช่น ห้องสังคมศึกษา เป็นต้น

1.2.2 ชุดการสอนสำหรับกิจกรรมกลุ่ม การเรียนการสอนปัจจุบันนี้ได้ถือว่าครูเป็นแหล่งความรู้หลักต่อไปแล้วดังนั้นครูที่พูดไม่เก่งจึงไม่ต้องกังวลว่าตนเองจะเป็นครูที่ตีไม่ได้ เพราะครูทำหน้าที่เป็นผู้เตรียมสภาพการ เป็นผู้อำนวยความสะดวกและเป็นผู้ประสานงาน การเรียน-

การสอน ครูไม่จำเป็นต้องเป็น "ผู้แสดง" อีกต่อไปผู้เรียนจะเรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมที่ยึดระบบการผลิตสื่อการสอนตามหน่วยและหัวเรื่องที่จะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประกอบกิจกรรมร่วมกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งในห้องเรียนแบบกิจกรรมที่เรียกว่า "ห้องเรียนแบบศูนย์การเรียน" ชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่มจะประกอบด้วยชุดย่อยที่มีจำนวนเท่ากันกับจำนวนศูนย์ที่แบ่งไว้ในแต่ละหน่วยในแต่ละศูนย์มีสื่อหรือบทเรียนครบชุดตามจำนวนผู้เรียนในศูนย์กิจกรรมนั้นๆสื่อที่ใช้ในศูนย์จัดไว้ในรูปสื่อประสมอาจใช้ เป็นสื่อรายบุคคลหรือสื่อสำหรับกลุ่มผู้เรียนทั้งศูนย์จะใช้ร่วมกันได้ ผู้เรียนที่เรียนจากชุดการสอนแบบกิจกรรมกลุ่ม จะต้องการความช่วยเหลือจากครูเพียงเล็กน้อยในระยะเริ่มเรียนเท่านั้นหลังจากเคยชินต่อวิธีการใช้แล้วผู้เรียนจะสามารถช่วยเหลือกันและกันได้ระหว่างประกอบกิจกรรมการเรียนหากมีปัญหาคือผู้เรียนสามารถซักถามครูได้เสมอ

1.2.3 ชุดการสอนรายบุคคล เป็นชุดการสอนที่จัดระบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนใช้เรียนด้วยตนเองตามลำดับขั้นที่ระบุไว้โดยมีห้องเรียนพิเศษที่เรียกว่า "ห้องเรียนรายบุคคล" ที่มีครูหาจัดเตรียมไว้ผู้เรียนจะนำชุดการสอนไปใช้ในคูหาเมื่อมีปัญหาระหว่างการเรียนผู้เรียนจะปรึกษากันได้ผู้สอนพร้อมที่จะให้ความช่วยเหลือทันทีในฐานะผู้ประสานงานผู้เรียนอาจนำชุดการสอนประเภทนี้ไปเรียนที่บ้านได้ด้วยโดยมีผู้ปกครองหรือบุคคลากรอื่นๆคอยให้ความช่วยเหลือชุดการสอนรายบุคคลจะสามารถฝึกฝนและส่งเสริมนิสัยของนักเรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองเป็นอย่างดี

นอกจากชุดการสอนนี้ 3 ประเภทดังกล่าวยังมีชุดการสอนประเภทอื่นแตกต่างกันไปแล้วแต่วัตถุประสงค์ที่จะใช้ เช่น ชุดการสอนประกอบการผลิตและการใช้รายการโทรทัศน์ศึกษา และชุดการสอนสำหรับผู้ปกครองช่วยสอนนักเรียนที่บ้านนอกจากนี้ยังแบ่งเป็นชุดการสอนสำหรับเด็กที่เรียนเร็วและชุดการสอนซ่อมเสริมเป็นต้น

2. ระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา

2.1 ความเป็นมาของระบบการสอนแผนจุฬา ชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการใช้สื่อการสอนแบบประสมที่อาศัยวิธีการจัดระบบการดำเนินงานมาบูรณาการสื่อประสมต่างๆโดยการกำหนดทฤษฎีหรือแบบจำลองขึ้นเป็นระบบการผลิตความพยายามของนักเทคโนโลยีทางการศึกษามีลักษณะต่างคนต่างคิดระบบของตนเองขึ้นในประ เทศไทยได้เริ่มมีการคิดระบบการผลิตชุดการสอนขึ้นโดย

ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณาจารย์ในแผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้ทำการทดลองใช้ระบบผลิตการสอนในการสอนวิชาเทคโนโลยี และการศึกษาร่วมสมัยสำหรับนิสิตบัณฑิตวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2517 ผลที่ได้จากการทดลองระบบที่เริ่มขึ้นนี้ ได้นำไปในการฝึกอบรมคณาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย กล่าวคือ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น (6-10 กรกฎาคม 2517) คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (1-5 ตุลาคม 2517) คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี (11-15 ตุลาคม 2517) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล 2 ครั้ง (กุมภาพันธ์ 2518) และอบรมคณาจารย์ทางฝ่ายวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 8 ครั้ง ที่คณะเศรษฐศาสตร์ในเดือนสิงหาคม 2518 ครั้งที่ 3 ที่คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 22 มีนาคม-2 เมษายน 2519 นอกจากนี้ คณะผู้ริเริ่มยังได้เสนอการปรับปรุงการสอนระดับมหาวิทยาลัยตามระบบดังกล่าวในการประชุมเชิงปฏิบัติการเทคโนโลยีทางการศึกษาสำหรับรองอธิการบดีของมหาวิทยาลัยสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐ จำนวน 32 ท่าน ระหว่าง 2-7 พฤศจิกายน 2518 ณ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

เนื่องจากระบบการผลิตชุดการสอนที่คิดขึ้น ได้รับการสนับสนุนจากทุนวิจัยรัชดาภิเษกสมโภชของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะผู้ทดลองเรียกว่า "ระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา" หรือ Chulalongkorn University Plan for Multi Media Instructional Package Production เรียกง่าย ๆ ว่า "CHULA PLAN"

นอกจากในระดับอุดมศึกษาแล้วระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬายังนำไปทดลองใช้ในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในโครงการปฏิรูประบบห้องเรียนแบบศูนย์การเรียนรู้ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2516 ทั้งในการสอนแบบกลุ่มกิจกรรม และการสอนรายบุคคล ในด้านการผลิตชุดการสอนรายบุคคลนั้น ดร.ชัยยงค์ พรหมวงศ์ เคยได้ช่วยในการจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการสำหรับอาจารย์โรงเรียนสาธิต คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ระหว่างวันที่ 2-5 พฤศจิกายน 2518 และ "โรงเรียนสาธิตมัธยมคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัย-รามคำแหงระหว่าง 19-24 มกราคม 2521 อีกด้วย

2.2 แบบจำลองระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา

การผลิตชุดการสอนตามแผนจุฬา มีขั้นตอนที่จัดไว้เป็นระบบโดยเริ่มจากการแบ่งหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ออกเป็นหน่วย แต่ละหน่วยจะแบ่งเป็นหัวเรื่องที่มีความสัมพันธ์กัน

มีการกำหนดมรณทัศน์ จุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม กิจกรรมการเรียน และการประเมินผล หลังจากนั้นก็ทำการเลือกสื่อการสอนที่เหมาะสมโดยให้สอดคล้องกับหัวเรื่องวัตถุประสงค์ และ กิจกรรมการเรียน เมื่อผลิตสื่อการสอนออกมาแล้วจะรวมกันไว้เป็นหมวดหมู่ตามหน่วยของแต่ละ วิชาโดยใส่กล่องหรือแฟ้มแล้วแต่เห็นเหมาะสมก่อนที่จะนำไปใช้ในห้องเรียนจะมีการทดลอง ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้เสียก่อนโดยปรับปรุงให้ชุดการสอนมีคุณภาพที่จะช่วยผู้เรียนรู้ได้ จริงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

(ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา ลินสกุล 2520: 50)

การผลิตชุดการสอนแผนจุฬาแบ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้นตอนคือ (ภาพประกอบที่ 1)

1.0 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ อาจกำหนดเป็นหมวดวิชาหรือบูรณาการ เป็นแบบสหวิทยาการตามที่เหมาะสม

2.0 กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาการออกเป็นหน่วยการสอนโดยประมาณ เนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้ทันหนึ่งสัปดาห์

3.0 กำหนดหัวเรื่อง ผู้สอนจะต้องถามตัวเองว่าในการสอนแต่ละหน่วยควรให้ ประสบการณ์แก่ผู้เรียนอย่างไรบ้างแล้วกำหนดหัวเรื่องออกมาเป็นหน่วยการสอนย่อย

4.0 กำหนดมรณทัศน์และหลักการ มรณทัศน์และหลักการที่กำหนดขึ้นจะต้องสอดคล้อง กับหน่วยและหัวเรื่องโดยสรุปแนวความคิดสาระและหลักเกณฑ์สำคัญไว้เพื่อเป็นแนวทางการจัด เนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกัน

5.0 กำหนดวัตถุประสงค์ ให้สอดคล้องกับหัวเรื่องเป็นจุดประสงค์ทั่วไปและเชิง พฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไว้ทุกครั้ง

6.0 กำหนดกิจกรรมการเรียน ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมซึ่งจะเป็น แนวทางการเลือกและการผลิตสื่อการสอน "กิจกรรมการเรียน" หมายถึงกิจกรรมทุกอย่างที่ผู้ ปฏิบัติเช่น การอ่านบัตรคำสั่ง ตอบคำถาม เขียนภาพ ทำการทดลองทางวิทยาศาสตร์ เล่นเกม ฯลฯ

7.0 กำหนดแบบประเมินผล ต้องประเมินผลให้ตรงกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดย ใช้แบบสอบเกณฑ์เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนแปลง พฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

8.0 เลือกและผลิตสื่อการสอน วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการที่ครูใช้ถือเป็นสื่อการสอนทั้งสิ้น เมื่อผลิตสื่อการสอนของแต่ละหัวเรื่องแล้วจัดสื่อการสอนเหล่านั้นไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องที่เตรียมไว้ก่อนนำไปทดลองหาประสิทธิภาพ

9.0 หาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอน ผู้สร้างจำเป็นต้องกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผลดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จำเป็นต้องคำนึงถึง "กระบวนการ" และ "ผลลัพธ์" โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1/E_2

E_1 คือค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับโดยเฉลี่ยจากการทำแบบฝึกหัดและการประกอบกิจกรรม

E_2 คือค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (พฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงในตัวผู้เรียนหลังเรียน) คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนได้รับจากการทดสอบหลังเรียน

การคิดค่า E_1 และ E_2 ของชุดการสอนที่สร้างขึ้นคำนวณค่าทางสถิติโดยใช้สูตรต่อไปนี้

สูตรที่ 1

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในชุดการสอน

$\sum X$ = คะแนนรวมของผู้เรียนจากแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมที่มีอบหมาย (คะแนนจากศูนย์ต่างๆ)

N = จำนวนนักเรียน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดประจำศูนย์

สูตรที่ 2

$$E_2 = \frac{\frac{\Sigma F}{N}}{B} \times 100$$

E_2 = ประสิทธิภาพของชุดการสอนในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียน

ΣF = คะแนนรวมของแบบสอบหลังเรียน

N = จำนวนนักเรียน

B = คะแนนเต็มของแบบสอบหลังเรียน

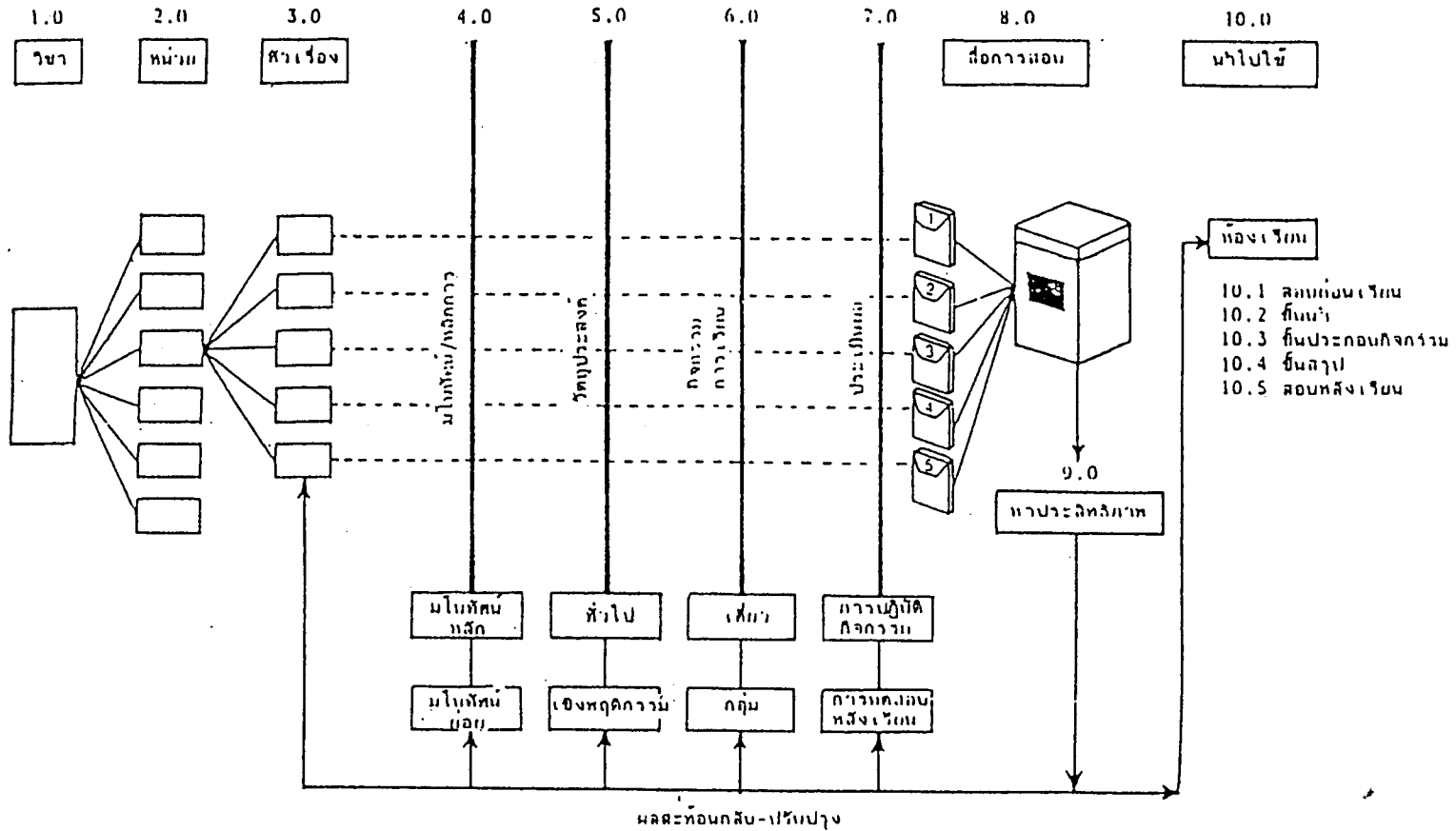
การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพ ของชุดการสอนนิยมนั่งไว้ 90/90 สำหรับเนื้อหาที่เป็น ความจำและไม่ต่ำกว่า 80/80 สำหรับวิชาทักษะ เช่น ภาษา เพราะการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมต้อง การระยะเวลาไม่สามารถเปลี่ยนและวัดได้ทันทีที่เรียนเสร็จจบแลการทดสอบประสิทธิภาพโดยใช้ สูตรดังกล่าวข้างต้นต้องดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1) แบบเดี่ยว (1:1) นำชุดการสอนไปทดสอบกับผู้เรียน 1-3 คน โดยทดสอบกับ ผู้เรียนเก่ง ปานกลางและอ่อน การทดสอบแต่ละครั้งต้องปรับปรุงสื่อการสอนให้ดีขึ้น

2) แบบกลุ่ม (1:10) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดสอบกับผู้เรียน 6-10 คน ที่มีความสามารถคละกัน แล้วทำการปรับปรุงให้ดีขึ้น

3) ภาคสนาม (1:100) นำชุดการสอนไปทดสอบในชั้นเรียนที่มีนักเรียนตั้งแต่ 30-100 คน หากการทดสอบภาคสนามให้ค่า E_1 และ E_2 ไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้จะต้องปรับปรุง ชุดการสอนและทำการทดสอบหาประสิทธิภาพซ้ำอีก

การที่ประสิทธิภาพ ของชุดการสอนที่สร้างขึ้นไม่ถึงเกณฑ์ที่ตั้งไว้เนื่องจากมีตัวแปรที่ ควบคุมไม่ได้ เช่น สภาพห้องเรียน ความพร้อมของผู้เรียน บทบาท และความชำนาญในการใช้ ชุดการสอนของครู เป็นต้น อาจอนุโลมให้มีระดับผิดพลาดไว้ประมาณ 2.5% - 5% ต่ำกว่า ประสิทธิภาพที่กำหนดไว้

ภาพประกอบที่ 2.1 แผนผัง แบบจำลองระบบการผลิตชุดการสอนแผนจุฬา

ที่มา : ชัยยงค์ พรหมวงศ์ สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และ สุดา สิ้นสกุล ระบบสื่อการสอน

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520 หน้า 50

ประสิทธิภาพของชุดการสอนที่สร้างขึ้นอาจกำหนดไว้ 3 ระดับ คือ

- 1) "สูงกว่าเกณฑ์" เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้มีค่าเกิน 2.5 % ขึ้นไป
- 2) "เท่าเกณฑ์" เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้แต่ไม่เกิน 2.5 %
- 3) "ต่ำกว่าเกณฑ์" เมื่อประสิทธิภาพของชุดการสอนต่ำกว่าเกณฑ์แต่ไม่ต่ำกว่า 2.5 % ถือว่ายังมีประสิทธิภาพที่ยอมรับได้

10.0 การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้สามารถนำไปสอนผู้เรียนได้ ตามประเภทของชุดการสอน (แบบบรรยาย แบบกลุ่ม และแบบรายบุคคล) และตามระดับการศึกษา (ประถม มัธยม และอุดมศึกษา) โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้

- 10.1 ให้ผู้เรียนทำแบบสอบก่อนเรียน เพื่อพิจารณาพื้นความรู้เดิมของผู้เรียน
- 10.2 ชี้แนะเข้าสู่บทเรียน
- 10.3 ชี้แนะประกอบกิจกรรมการเรียน (ชั้นสอน) ผู้สอนบรรยายโดยมีสื่อประกอบหรือให้มีการแบ่งกลุ่มประกอบกิจกรรมการเรียน หากมีกิจกรรมต่อเนื่องเช่นการบ้าน ฯลฯ ก็ให้กำหนดไว้หลังข้อนี้
- 10.4 ชี้แนะสรุปผลการสอน เพื่อสรุปมโนทัศน์ และหลักการที่สำคัญของหน่วยที่สอน
- 10.5 ทำแบบสอบหลังเรียน เพื่อดูพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงแล้วว่าผู้เรียนมีพัฒนาการขึ้นมากเพียงไร

2.3 การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของชุดการสอน

เกณฑ์ประสิทธิภาพ หมายถึง ระดับประสิทธิภาพของชุดการสอนที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เป็นระดับที่ผู้ผลิตชุดการสอนจะพึงพอใจว่า หากชุดการสอนมีประสิทธิภาพถึงระดับขั้นแล้วชุดการสอนนั้นก็มีความค่าที่จะนำไปสอนนักเรียนและคุ้มแก่การลงทุนผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพโดยการประเมินผลพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดประสิทธิภาพ

ภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์)

1) ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ ประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วยพฤติกรรมย่อยๆหลายๆพฤติกรรม เรียกว่า "กระบวนการ" ของผู้เรียนที่สังเกตจากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และงานรายบุคคล ได้แก่งานที่มอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2) ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ ประเมินผลลัพธ์ (products) ของผู้เรียนโดยพิจารณาจากการสอนหลังเรียนและการสอบไล่

ประสิทธิภาพของชุดการสอนจะกำหนดเป็นเกณฑ์ ที่ผู้สอนคาดหมายว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่พึงพอใจโดยกำหนดค่าให้เป็นเปอร์เซ็นต์ ของผลเฉลี่ยของคะแนนการทำงาน และการปกครองกิจกรรมของผู้เรียนทั้งหมด ต่อเปอร์เซ็นต์ของผลการสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด นั่นคือ E_1/E_2 คือประสิทธิภาพของกระบวนการประสิทธิภาพของผลลัพธ์

ตัวอย่าง

80/80 หมายความว่า เมื่อเรียนจากชุดการสอนแล้วผู้เรียนจะสามารถทำแบบฝึกหัดหรืองานให้ผลเฉลี่ย 80 % และทำแบบสอบหลังเรียนได้ผลเฉลี่ย 80 %

การที่จะกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่ากับเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจโดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำ ตั้งไว้ 80/80, 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตศึกษาอาจตั้งไว้ต่ำกว่านี้ เช่น 75/75 เป็นต้น

2.4 วิธีการผลิตชุดการสอน

2.4.1 การแบ่งหน่วยการสอน การพิจารณาเนื้อหาเพื่อแบ่งเป็นหน่วยการสอนขึ้นอยู่กับวิจรรณภาพของผู้สอนเป็นส่วนใหญ่และไม่มียกฉ้อระตายตัว อย่างไรก็ตามการพิจารณาเนื้อหาที่มีสิ่งสมควรคำนึงถึงดังต่อไปนี้ คือ

1) พิจารณาหลักสูตร หรือ ลักษณะวิชาแล้วกำหนดโครงร่างของหัวเรื่องที่จะแบ่งเป็นหน่วยการสอนไว้คร่าวๆ

2) พิจารณาความใน "ลักษณะวิชา" หากเห็นว่าไม่ครอบคลุมเนื้อหาส่วนใดก็ให้เติมเข้าไปเพื่อให้ได้ลำดับขั้นของเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมวิธีนี้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถปรับปรุงเนื้อหาวิชาให้ทันสมัยต่อการขยายตัวทางวิชาการ และการเปลี่ยนแปลงของสังคม

3) หน่วยการสอนต้องครอบคลุมเนื้อหาที่เป็นทฤษฎีและภาคปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ก่อนแล้วจึงฝึกปฏิบัติ

จำนวนหน่วยการสอนขึ้นอยู่กับจำนวนครั้งที่ทำการสอนโดยปกติจะพิจารณาเป็นภาคการศึกษาซึ่งมี 18 สัปดาห์ โดยประมาณ ดังนั้นเราจึงนิยามกำหนดหน่วยการสอนเป็น 14-16 หน่วย เพื่อให้มีเวลาสำหรับวันหยุดโดยยึดหลักว่าจะสอนเนื้อหาให้ได้ 1 สัปดาห์ๆละ 2-3 ชั่วโมงต่อการสอนในหนึ่งหน่วย

2.4.2 แบบแผนของการจัดหน่วย การแบ่งวิชาออกเป็นหน่วยการสอน แบบแผนที่นิยมกันมี 3 แบบคือ

- 1) แบ่งหน่วยตามที่มีผู้แบ่งไว้แล้ว เช่นแบ่งตาม"บทที่" ในตำราหรือแบบเรียน
- 2) แบ่งตามความนิยมหรือรูปแบบที่เป็นที่ยอมรับของนักวิชาการในแต่ละสาขาวิชา
- 3) แบ่งตามที่ผู้สอนเห็นเหมาะสม

2.4.3 การแบ่งหัวเรื่อง "หัวเรื่อง" เป็น "หน่วยย่อย" ของ "หน่วยการสอน" เมื่อเทียบหน่วยการสอนเป็น "มณฑล" "หัวเรื่อง" จึงเป็น "มณฑลย่อย" ของหน่วยทั้งหมด

2.4.4 ชนิดและหลักการแบ่งหัวเรื่อง การแบ่งหน่วยเป็นหัวเรื่อง แบ่งได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความถนัดของผู้ทำแผนการสอน หัวเรื่องอาจแยกได้เป็น 4 ประเภท คือ

- 1) หัวเรื่องแบบง่าย คือ หัวเรื่องที่แบ่งตามลักษณะเด่นของเนื้อหาวิชาโดยไม่มีการโยงกับเนื้อหาวิชาอื่น เช่น เรื่อง "พืช" แบ่งเป็น "ราก" "ลำต้น" "ใบ" ฯลฯ
- 2) หัวเรื่องที่มีรูปแบบตายตัว คือ หัวเรื่องที่ได้กำหนดรูปแบบไว้แล้วโดยผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชาต่างๆและ เป็นที่ยอมรับของบุคคลในกลุ่ม
- 3) หัวเรื่องแบบบูรณาการ หรือแบบสหวิทยาการ คือหัวเรื่องที่ยึดหลักประยุกต์ใช้และการแก้ปัญหาโยงกับวิชาอื่นที่มีความเกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของผู้เรียนมากขึ้น
- 4) หัวเรื่องที่ยึดระดับสติปัญญา คือ หัวเรื่องที่ได้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้รับความรู้ตามระดับสติปัญญาทั้ง 5 ขั้น คือ (1)ความเข้าใจ (2)การประยุกต์ใช้ (3)การวิเคราะห์ (4)การสังเคราะห์ และ(5)การประเมินผล

จำนวนของหัวเรื่องจะต้องมีจำนวนเท่าใดนั้น ควรสัมพันธ์กับเวลาที่มิานการสอนในหน่วยการสอนปกติสำหรับเวลา 2 ชั่วโมง นิยมแบ่งออกเป็น 4 - 6 หัวเรื่อง โดยให้ครอบคลุม

ทั้งความรู้ เจตคติ และทักษะที่จำเป็นสำหรับการ เปลี่ยนพฤติกรรมของผู้เรียน

2.4.5 การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม การเขียนจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม มีหลัก 3 ประการ

1) กำหนดพฤติกรรม คือกำหนดว่าจะให้ผู้เรียนทำอะไรที่ครูหวังให้พฤติกรรมเปลี่ยนไป คำที่ใช้กำหนดพฤติกรรมต้องเป็นคำแสดงการกระทำที่มีความหมายเดียวและการกระทำนั้นต้องสังเกตได้หรือดูผลของการกระทำได้

2) การกำหนดเงื่อนไขหรือสถานการณ์เมื่อกำหนดการกระทำแล้วต้องกำหนดเงื่อนไขหรือสภาวะการณ์การกระทำนั้นจะ เกิดขึ้นโดยกำหนดว่าการกระทำนั้นจะ เกิดขึ้นที่ไหนอย่างไร เมื่อไร

3) กำหนดมาตรฐานหรือเกณฑ์ที่ครูยอมรับคือตั้ง เกณฑ์ไว้ว่าผู้เรียน เกิดพฤติกรรมมากน้อยเพียงใดครูจึงจะพอใจหรือถือว่านักเรียน เกิดการเรียนรู้

2.4.6 การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ การกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆหลายประการ ดังนี้คือ

1) เนื้อหาสาระ บางวิชามีสาระที่มีลักษณะ เป็นกิจกรรมอยู่แล้ว เช่นพลศึกษาและหัตถศึกษาที่สามารถที่จะจัดกิจกรรมได้ทันทีบางวิชาที่เป็นเนื้อหาวิชาสามัญครูต้องจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น

2) ความพร้อมของผู้เรียนที่จะประกอบกิจกรรม อันเป็นผลมาจากลักษณะนิสัยที่สะสมมาตั้งแต่เป็นเด็ก

3) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ เช่น ขนาด แสง และอุณหภูมิของห้องเรียน

4) ความสะดวกสบายในการซื้อหาสื่อการสอน และห้องทดลองปฏิบัติการต่างๆ

5) นโยบายของสถาบันการศึกษา เกี่ยวกับการส่งเสริมให้ผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้แก่ ผู้เรียน

6) ความกระตือรือร้นและความใจกว้างของผู้สอนที่จะจัดให้มีกิจกรรมในลักษณะต่างๆ

การแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ทำได้หลายวิธีคือ (1)กิจกรรมที่ใช้สื่อการสอนประกอบ (2)กิจกรรมที่จัดขึ้นโดยไม่จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์แต่เน้นวิธีการ (3)กิจกรรมสำหรับนักเรียนทั้งชั้น (4)กิจกรรมกลุ่ม และ (5)กิจกรรมรายบุคคล

2.5 จุดเด่นและความเหมาะสมของแผนจรรยา

จุดเด่นและความเหมาะสมของแผนจรรยาที่จะนำไปใช้สร้างชุดการสอนร้องเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

2.5.1 ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักนั้นเหมาะสมกับการสร้างชุดการสอน ประเภทชุดการสอนประกอบการบรรยาย ของระบบการผลิตชุดการสอนแผนจรรยา

2.5.2 แบบจำลองระบบการผลิตชุดการสอนแผนจรรยา ได้แบ่งขั้นตอนสำคัญไว้ 10 ขั้นตอน ได้แก่ (1.0) กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์, (2.0) กำหนดหน่วยการสอน (3.0) กำหนดหัวเรื่อง, (4.0) กำหนดมโนทัศน์และหลักการ, (5.0) กำหนดวัตถุประสงค์ (6.0) กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้, (7.0) กำหนดแบบประเมินผล, (8.0) เลือกและผลิตสื่อการสอน, (9.0) หาประสิทธิภาพชุดการสอน และ (10.0) การใช้ชุดการสอนการสอนร้องเพลงให้นักเรียนได้เรียนรู้ การผลิตและการใช้ชุดการสอนจำเป็นต้องปฏิบัติตามขั้นตอนของแผนจรรยา

ดังนั้นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักในครั้งนี้จึงดำเนินการตามระบบการผลิตชุดการสอนแผนจรรยา เพื่อให้ได้ชุดการสอนที่ดีที่สุด

3. ศิลปะกับชีวิต

วิชาศิลปะกับชีวิตเป็นวิชาบังคับแกนของหมวดวิชาศิลปศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) มีทั้งหมด 6 รายวิชา คิดเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ จัดให้เรียนสัปดาห์ละ 1 คาบ ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3

3.1 คำอธิบายรายวิชา

คำอธิบายรายวิชาในวิชาในวิชาบังคับแกน วิชาศิลปะกับชีวิต 1-6 หลักสูตรได้เสนอคำอธิบายรายวิชา ประกอบด้วยเนื้อหา 4 ด้าน คือ ทักษะศิลป์ ดนตรี ขับร้อง และนาฏศิลป์ โดยเสนอเนื้อหาในลักษณะที่เป็นอิสระจากกัน

3.2 การเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน ในวิชาบังคับแกนทุกรายวิชา หลักสูตรมีแนวความคิดที่

ยึดทักษะในการเรียนรู้เป็นหลัก คือ มุ่งเรื่องปฏิบัติมากกว่าเนื้อหาวิชาโดยยึดถือว่าความรู้ เป็นเพียงสื่อที่จะนำไปสู่จุดประสงค์ของการเรียนรู้ การสอนจึงมุ่งเน้นให้มีกิจกรรมที่เป็นปฏิบัติการ เพื่อให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามความถนัด และความสนใจของผู้เรียนเป็นหลักเพื่อต้องการให้เกิดการเรียนรู้ และการปฏิบัติกิจกรรมทางศิลปะ ที่เข้ากับชีวิตจริง หรือชีวิตประจำวันของผู้เรียนทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ความสนุกสนานเพลิดเพลินมีความปิติผ่อนคลายและเกิดทัศนคติที่ดีต่อศิลปะในเบื้องต้น ดังนั้น กิจกรรมทั้งทางด้านทัศนศิลป์ ดนตรี ขับร้อง และนาฏศิลป์ จึงเป็นกิจกรรมพื้นฐานทั่วไปที่นักเรียนทุกคนสามารถปฏิบัติได้

3.3 การวัดและประเมินการเรียน

การวัดและประเมินการเรียน ในรายวิชาศิลปะกับชีวิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้น เป็นการวัดและประเมินที่ให้ความสำคัญต่อเจตคติ มีการนำผลงานของนักเรียนมาจัดแสดงร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความชื่นชมโดยเชื่อว่าหากผู้เรียนเกิดความชื่นชมในผลงานแล้วก็จะเกิดภูมิใจเป็นอย่างมาก (วิชาการ, กรม 2533: 69-71)

3.4 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนศิลปะศึกษา

ในการสอนศิลปะศึกษา สิ่งที่สำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นส่วนเสริมการเรียนของนักเรียน และการสอนของครูให้บรรลุตามเป้าหมายก็คือ ความเข้าใจในพัฒนาการทางด้านศิลปะของเด็ก ซึ่งนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นไว้ดังนี้

อาไพ ทิรณสาร (2532: 1-2) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง คือการจัดเตรียมเนื้อหาและกิจกรรมให้สอดคล้องกับ ความพร้อมและความสนใจของผู้เรียนผลที่ได้รับคือการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนสูงมาเพราะผู้เรียนมีความสนใจสูง อันเนื่องมาจากเรื่องที่ครูสอนนั้นเป็นเรื่องที่ตนสนใจ ดังนั้นการจัดกิจกรรมที่ได้ผลดีจึงต้องอาศัย วินัย และความพร้อมหลายประการ เช่น ความรู้ ความสามารถของครูเฉพาะเรื่องนั้นๆ ความพร้อมของวัสดุ อุปกรณ์ เพราะในกิจกรรมบางอย่างถ้าท้องถิ่นหรือโรงเรียนมีข้อจำกัดทำให้เกิดความลำบากในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างมากอีกทั้งความสนใจของผู้เรียนอาจสนใจเฉพาะบางเรื่องในขณะที่หลักสูตรระบุกิจกรรมการสอนศิลปะไว้อย่างกว้างขวางซึ่งครูจะต้องจัดการสอนให้ครอบคลุม

ชัยณรงค์ เจริญพานิชกุล (2532: 5) กล่าวว่า การสอนศิลปะควรจะต้องเกี่ยวข้องกับ
 เน้นหนักไปยังสิ่งที่เกิดขึ้นภายในตัวเด็ก ความเจริญเติบโตที่เกิดขึ้นกับเด็กและความรู้สึกด้าน
 อารมณ์ของเด็กมากกว่าที่จะมุ่งเฉพาะไปที่ผลงานของเด็กที่ปรากฏให้เห็นเป็นรูปธรรมที่เป็นพัฒนา
 การของเด็กมากกว่า

วิรุณ ตั้งเจริญ (2532: 256-257) กล่าวว่า วัตถุประสงค์ความพร้อมของผู้เรียนเป็น
 เงื่อนไขสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนศิลปศึกษา เพราะการจัดกิจกรรมศึกษาให้กับเด็กแต่ละวัยหรือแต่ละ
 กลุ่มได้ปฏิบัตินั้นจำเป็นต้องพิจารณาถึงความพร้อมตามวัตถุประสงค์ของผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทาง
 ทักษะอย่างเข้มข้นเหมือนศิลปิน ดังนั้นการปฏิบัติกิจกรรมทางด้านศิลปะของเด็กจึงไม่ควรมุ่งหวัง
 ผลคุณภาพทางด้านศิลปะโดยด้านเดียวแต่ควรมุ่งพัฒนาบุคคลิกทางด้านร่างกาย สติปัญญาอารมณ์
 และสังคม วิธีทางการศึกษาไปพร้อมกัน

4. การร้องเพลง

4.1 ประเภทของเพลง ไทยเรานี้รวบรวมเพลงประเภทของเริ่มจากเพลงเก่าที่สุดจนถึง
 ปัจจุบันซึ่งมีดังต่อไปนี้ (พูนพิศ อมาตยกุล 2529: 22-24)

4.1.1 เพลงพื้นบ้าน ได้แก่ เพลงกล่อมลูก เพลงร้องเกี่ยวสาว เพลงพื้นเมืองที่
 ใช้ร้องแก่กัน คือลำตัด เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเรือ เพลงฉ่อย ฯลฯ

4.1.2 เพลงไทยแท้หรือเพลงไทยเดิมและถือว่าเป็นหลักสำคัญของเพลงไทย
 ทุกวันนี้ประกอบด้วยเพลงประเภทต่างๆอีกมากมาย

4.1.3 เพลงราวง คือเพลงที่มาจากพื้นบ้านผสมเพลงไทยแท้ผสมเพลงไทย
 สาภลเกิดระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 ราว ปี 2487

4.1.4 เพลงชีวิต คือเพลงที่มีวัตถุประสงค์จะบรรยายชีวิตของคนไทยโดย
 เฉพาะคนที่มีรายได้น้อย เป็นชาวนา ชาวสวน หรือกรรมกร

4.1.5 เพลงเพื่อชีวิต คือเพลงที่สร้างขึ้นเพื่อบรรยายชีวิตที่ได้รับการกดขี่เพื่อ
 เรียกร้องสิทธิเสรีภาพเพื่อความเป็นอยู่ที่เสมอภาคของประชาชน

4.1.6 เพลงไทยสากลหรือเพลงลูกกรุงซึ่งเกิดมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5

4.1.7 เพลงลูกทุ่ง คือเพลงที่แต่งขึ้นสำหรับรับใช้สังคมชาวบ้าน ใส่ทานองสีลา

จับร้องแบบพื้นบ้าน

4.1.8 เพลงสากล คือเพลงฝรั่ง มีคนไทยเป็นผู้แต่งขึ้น

4.2 องค์ประกอบของเพลงที่ดี เพลงที่เรียกว่าเป็นเพลงที่ดีมีคุณค่านั้นจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยยกเพลงนั้นขึ้นสู่ระดับความสนใจและความพึงพอใจของผู้ฟังจนสามารถฟังและจำได้องค์ประกอบเหล่านี้คือ

4.2.1 ท่วงทำนองต้องไพเราะเสนาะหู หมายความว่า จะต้องเป็นเพลงที่แต่งดี มีการบรรเลงประสานเสียงที่ดี จังหวะ เนื้อร้องเหมาะสมดีแล้ว

4.2.2 มีความหมายดี และเป็นความหมายที่ต้องจำผู้ฟัง

4.2.3 มีเนื้อร้อง นักดนตรีที่ดีสามารถถ่ายทอดความไพเราะของเพลงนั้นออกมาสู่รสตประสาทของผู้ฟังได้ดีและครบครัน หมายถึงการได้นักร้องเสียงดีได้นักดนตรีฝีมือดี

4.2.4 เพลงนั้นเมื่อจะบรรเลงออกมาสู่ประชาชนจะต้องได้รับการฝึกซ้อมปรับปรุงปรับเสียงต้องใส่ใจความสามัคคีร่วมแรงร่วมใจกันการบรรเลงต้องมีระเบียบในตัวของมันเอง กล่าวได้ว่าต้องเป็นผลงานที่เกิดจากความสามัคคีร่วมใจกันก่อให้เกิดขึ้น

4.2.5 เพลงนั้นจะต้องให้อารมณ์สามารถรับใช้สังคมหรือบุคคลได้เช่นเพลงปลุกใจมีพลังสำคัญทำให้คนฟังรู้สึกศรัทธาให้รู้สึกรักชาติบ้านเมืองหรือเพลงรักนั้นๆให้อารมณ์รักละเมียดละไมฟังแล้วเกิดอารมณ์คล้อยตาม

4.3 องค์ประกอบของการร้องเพลง องค์ประกอบของการร้องเพลง (ฟังจิตต์ สวามิภักดิ์ 2524: 1-3) ประกอบด้วย

4.3.1 การกำเนิดเสียงของมนุษย์ ในลำคอของมนุษย์แบ่งออกเป็นสามส่วน ส่วนล่างสุด "กล่องเสียง หรือ หลอดเสียง" อยู่ด้านหน้าของคอระหว่างโคนลิ้นและขอบบนของหลอดลม กล่องเสียงนี้ประกอบด้วยกระดูกอ่อนยึดด้วยเอ็นและกล้ามเนื้อสายเส็กๆ ที่อยู่ในบริเวณกล่องเสียงทำหน้าที่เกี่ยวกับการเคลื่อนไหวของกล่องเสียง ภายในกล่องเสียงมีช่องเส็กๆ และแผ่นเนื้อเยื่อต่างๆ 2 เส้นยื่นเป็นปีกออกมายาวประมาณ 1/2 นิ้ว จึงจากหน้าไปหลังเรียกว่า "สายเสียง" Vocal Cord มีความยืดหยุ่นสามารถปรับให้หย่อนตึงและเปลี่ยนแปลงได้เสียงเกิดจากลมอากาศหรือลมภายในที่เราหายใจเข้าไปถูกปล่อยออกผ่านชิ้นมาระหว่างสายเสียงที่ตีงทำให้สายเสียงนั้นพริ้วเกิดความสั่นสะเทือนจากแรงลมบังเกิดเป็นคลื่นเสียงต่างๆสูงๆขึ้นเสียงที่เกิด

จากความสั่นสะเทือนของสายเสียงจะได้รับการปรับแต่งเป็นคำพูดหรือเสียงอื่นๆ เช่น เสียงร้อง และเกิดความดังกังวานโดยอาศัยอวัยวะอื่นๆ เช่น จมูก และโพรงอากาศรอบจมูก ช่องปาก เพดาน ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก เป็นต้น

สายเสียงเป็นแหล่งกำเนิดของเสียงถ้าเกิดการอักเสบจากเชื้อโรคหรือจากการใช้ที่หักโหม เช่น ตะโกนมากเกินไปจะทำให้เกิดอาการเจ็บคอหรือเสียงแหบแห้งถ้าสายเสียงเกิดชาหรืออาจจะทำให้พูดไม่ได้

4.3.2 องค์ประกอบของเพลงร้อง เพลงร้องโดยทั่วไปแล้วจะประกอบด้วย

1) ทานอง (Melody) คนเราทุกคนเคยได้ยินเสียงมาตั้งแต่เป็นเด็กเริ่มตั้งแต่เสียงเพลงกล่อมของแม่ได้ยินเสียงเพลงและหัดร้องเพลงเมื่อสมัยเป็นเด็กอนุบาลจนกระทั่งหัดร้องเพลงตามสมัยนิยมเมื่อเราเติบโตขึ้นทานองเพลงคือเสียงเพลงที่เราร้องได้ยิ้มได้และผิวปากได้ทานองเพลงนั้นสร้างขึ้นจากการนำโน้ตแต่ละตัวหรือแต่ละเสียงสูงๆ ต่ำๆ ยาวๆ สั้นๆ มาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเป็นช่วงทานองของดนตรีเช่นเดียวกับคำพูดที่ถูกนำมาเรียบเรียงเป็นคำหลายๆคำที่ติดต่อสืบเนื่องกันจนเป็นวลีและประโยคของภาษาเมื่อนำทานองหลายๆประโยคมาจัดต่อกันอย่างสมดุลก็จะกลายเป็นท่อนและเมื่อเราบรรจุเนื้อเพลงที่เหมาะสมให้กับทานองจึงกลายเป็นเพลงร้องขึ้นเพลงหนึ่ง

2) จังหวะ (Rhythm) มีความสัมพันธ์กับชีวิตประจำวันของมนุษย์ทุกคนในการพูด การหายใจ การเดิน การวิ่ง การกระโดด การถีบจักรยาน และการเคลื่อนไหว อิริยาบถต่างๆของร่างกายตลอดจนการเต้นของหัวใจ เครื่องยนต์ประเภทรถไฟ เครื่องบินและรถยนต์ก็สร้างจังหวะของมันเองจังหวะนั้นอยู่รอบๆตัวเรานอกจากนี้เรายังได้ยินจังหวะจากธรรมชาติ เช่น เสียงคลื่น กระต๊อץ เราสังเกตจังหวะของกระแสน้ำที่ขึ้นและลงพระอาทิตย์ขึ้นและตก ฯลฯ จังหวะบางจังหวะจะดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอคงที่ดังเช่นการเต้นของหัวใจบางจังหวะก็ดำเนินไปอย่างอิสระเสรีเช่น การไหลเวียนของกิ่งไม้ที่ต้องลมบางครั้งช้าบางครั้งถี่ตามแต่กระแสลมที่พัด

นักดนตรีใช้จังหวะเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสื่อความหมายเราจะพบจังหวะในเพลงทุกประเภทจังหวะที่เกี่ยวกับดนตรีนั้น คือการเคลื่อนไหวของเสียง การเน้นและการจัดกลุ่มเสียงตามรูปแบบของจังหวะโดยใช้ตัวโน้ตดนตรีแทนความสั้น ยาว ของเสียงซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อ

กันและกันการใช้จังหวะที่เหมาะสมกับบทเพลงมีส่วนเสริมในการสร้างอารมณ์ของตนเองด้วย

ในการขับร้องเราจำเป็นต้องฝึกเสียงให้มีคุณภาพดีมีความชัดเจนและมีพลังกังวานฝึกการออกเสียงให้ถูกอักขระ และร้องอย่างมีจังหวะ เพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง การฝึกออกเสียงและฝึกศิลปะของการขับร้องเป็นสิ่งสำคัญที่จะเอื้ออำนวยให้ใช้เสียงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

5. คาราโอเกะ

5.1 ความหมายของคาราโอเกะ คาราโอเกะ (Karaoke) เป็นสื่อช่วยร้องเพลงที่นิยมกันมากในปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะตามร้านอาหารสถานบริการต่างๆต้องจัดคาราโอเกะไว้เพื่อให้ผู้ที่มาใช้บริการได้พักผ่อนด้วยการร้องเพลงกับคาราโอเกะผู้ขับร้องจะมีความรู้สึกชื่นชมสนุกสนานเหมือนกับว่าตนเองได้ร้องเพลงกับวงดนตรีมีเนื้อเพลงปรากฏบนจอภาพตามจังหวะของคำร้องทำให้ผู้ที่กำลังร้องเพลงอ่านไปด้วยผู้ร้องจึงเกิดความมั่นใจหมดปัญหาเรื่องการจำเนื้อร้องไม่ได้

คาราโอเกะ เป็นที่นิยมมาก่อนในประเทศญี่ปุ่นตั้งแต่ที่ วิซพล ิรจนวลี (2536: 103-104) กล่าวไว้ว่า "ในปัจจุบันนี้ไม่ว่าบาร์ หรือคาบาเร่ต์ในประเทศญี่ปุ่นต่างก็มีคาราโอเกะ (ดนตรีสำหรับฝึกร้องเพลง) คาราโอเกะเป็นที่ชื่นชอบของชาวญี่ปุ่นเป็นอย่างมากเนื่องจากชาวญี่ปุ่นเป็นผู้ที่ชอบการร้องเพลงเป็นชีวิตจิตใจอยู่แล้วเขาจะร้องเพลงในงานบาร์ดีในเทศกาลหรือในพิธีสำคัญต่างๆบรรดานักธุรกิจชาวญี่ปุ่นจึงต้องให้ความสำคัญกับการฝึกซ้อมร้องเพลงคาราโอเกะซึ่งสามารถรู้าเรียนได้จากโรงเรียนที่เปิดสอนหลักสูตรการร้องเพลงซึ่งมีอยู่หลายแห่งในประเทศญี่ปุ่นและเมื่อถึงคราวที่เขาได้รับเชิญให้ขึ้นไปร้องเพลงบนเวทีเขาก็จะสามารถร้องเพลงได้อย่างคล่องแคล่วมั่นใจและไม่เคอะเขินในตนเองเดียวกันนักธุรกิจชาวต่างประเทศก็ควรจะมีฝึกซ้อมร้องเพลงไว้บ้างเพราะอาจจะมีโอกาสได้รับเชิญให้ขึ้นไปร้องเพลงบนเวทีเช่นกันตามปกติแล้วชาวญี่ปุ่นชอบเชิญแขกของตนให้ขึ้นไปร้องเพลงอยู่เสมอถ้าแขกของตนยังร้องเพลงไม่เก่งอาจจะมีชาวญี่ปุ่นอีกคนขึ้นมาพร้อมร้องด้วย

คาราโอเกะ เป็นภาษาญี่ปุ่นซึ่งมีความหมายตามที่ ศิลป์ ภาควสุวรรณ (2532: 84-85) ได้กล่าวไว้ว่า คำว่า คาราโอเกะ มาจากคำว่า คารา (kara) หมายความว่า ว่างเปล่า คำว่า โอะเกะ (Oke) เป็นคำย่อของคำ ออเคสตรา (orchestra)

คาราโอเกะ เป็นเทปเพลง ที่มีแต่ท่อนองดนตรีของเพลงต่างๆไม่มีการร้องใครขอไปจะร้องก็ถือไมโครโฟนร้องให้เข้ากับท่อนองดนตรีของเพลงนั้นๆชาวญี่ปุ่นชอบร้องเพลงกับคาราโอเกะที่บ้านหรือตามบาร์ที่มีคาราโอเกะ บาร์เหล่านี้ในวันจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นทุกทีตามความนิยมของประชาชนเพลงที่นำมาทำคาราโอเกะมักเป็นเพลง เองกะ (enka) ซึ่งมีท่วงทำนองแบบญี่ปุ่น เนื้อเพลงเป็นการบรรยายความรักของชายหญิงมีโรงเรียนฝึกการร้องเพลงกับคาราโอเกะด้วย เพื่อช่วยให้ผู้สนใจได้ปรับปรุงการร้องและทำทางประกอบของตนเองให้ดีขึ้นถ้าท่านอยู่ในญี่ปุ่นไม่ช้าจะต้องได้ไปบาร์คาราโอเกะและถูกคะยั้นคะยอให้ร้องเพลง

5.2. ส่วนประกอบของคาราโอเกะ

5.2.1 เครื่องเทปบันทึกภาพ (Video Tape) หมายถึงแถบเทปที่เคลือบด้วยสารแม่เหล็กสามารถบันทึกได้ทั้งสัญญาณภาพ (Video Singnal) และสัญญาณเสียง (Audio Singnal) จากกล้องโทรทัศน์ (Television Camera) หรือบันทึกโดยตรงจากเครื่องรับโทรทัศน์ (Television Receiver) ซึ่งเทปบันทึกภาพจะเก็บสัญญาณไว้ในรูปของสนามแม่เหล็กและสามารถเล่นกลับด้วยเครื่องบันทึกเทป

คุณค่าของเทปบันทึกภาพที่มีต่อการศึกษาก็หลายประการซึ่ง ชม ภูมิภาค (2515: 50-51) และ วิจิตร ภักดีรัตน์ (2523: 327-328) ได้กล่าวถึงประโยชน์ในด้านต่างๆไว้สรุปได้ดังนี้

- 1) เป็นเครื่องมือที่เข้าถึงคนหมู่มากได้พร้อมๆกันโดยสะดวกและประหยัดเมื่อคิดค่าใช้จ่ายเป็นรายหัว
- 2) เป็นการผสมผสานส่วนที่ดีที่สุดของภาพยนตร์และวิทยุเข้าด้วยกัน
- 3) เป็นเครื่องมือที่สามารถเอาชนะอุปสรรคของการเรียนรู้ได้หลายประการซึ่งไม่จำเป็นว่าผู้รับจะต้องมีความสามารถทางภาษาสูงหรือต้องอยู่ ณ สถานที่ที่เกิดเหตุการณ์นั้น
- 4) เป็นการเผยแพร่ความรู้ ความสามารถของผู้เชี่ยวชาญต่างๆไปยังผู้รับได้เป็นจำนวนมาก
- 5) เทปบันทึกภาพสามารถนำเอาสื่อการสอนหลายอย่างมาใช้ร่วมกันอย่างสะดวกเป็นการใช้สื่อที่เรียกว่า สื่อประสม ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่สมบูรณ์

6) เป็นอุปกรณ์การสอนที่ใช้กับผู้เรียนได้ทุกระดับชั้นตั้งแต่ประถม มัธยมและ
อุดมศึกษา

7) ใช้ในการสาธิตอย่างได้ผลในบทเรียนที่มีการแสดงการปฏิบัติการทดลอง
วิทยาศาสตร์ การสาธิตวิชาที่มีภาคปฏิบัติต่างๆได้

8) การวิจัยพบว่า เทปบันทึกภาพใช้สอนหลักการความคิดรวบยอดและกำหนดเกณฑ์ได้
ผลดีที่สุด เทปบันทึกภาพได้ถูกนำมาใช้กันอย่างกว้างขวางในวงการศึกษามีผู้กล่าวถึงคุณค่าและ
ประโยชน์ของเทปบันทึกภาพที่นำมาใช้ทางการศึกษาเหมาะสมที่จะเป็นสื่อขยายถ่ายทอดการ
บรรยายออกไปสู่ผู้ฟังภายนอกห้องเรียนและใช้เป็นอุปกรณ์ในการสอนแก่ผู้ที่จะเป็นครู เราอาจใช้
เทปบันทึกภาพเป็นแหล่งวิทยาการสำหรับการสอนโดยตรงในหลักสูตรถ้าครูผู้สอนไม่สันทัดในเรื่อง
ใดก็อาจใช้ผู้เชี่ยวชาญจากที่อื่นมาบันทึกการบรรยายแทนได้ทั้งยังช่วยให้ครูประจำการได้เห็น
ตัวอย่างการสอนที่ดี (เปรื่อง กุมุท และครรชิต อรรถจักร 2515: 3)

5.2.2 ตัวอักษรของเนื้อเพลง คาราโอเกะเป็นเทปบันทึกภาพที่ประกอบด้วยตัวอักษร
ของเพลงปรากฏผลบนจอภาพตรงกับช่วงจังหวะที่จะร้องเพลงจึงช่วยให้นักเรียนสนใจการเรียน
ร้องเพลงได้เป็นอย่างดี

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาเพื่อประกอบในการวิจัยครั้งนี้คือ

วุฒิ วัฒนสิน (2530: 126-133) ได้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครู
ศิลปศึกษาเกี่ยวกับรายวิชาทัศนศิลปศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ใน
โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษาเขตการศึกษา 3 ผลการวิจัยปรากฏว่า เนื้อหาวิชาทัศนศิลป์ที่
กำหนดให้เรียนเป็นวิชาบังคับบนชั้น ม.1 และ ม.2 น้อยเกินไปไม่เพียงพอสำหรับเป็นพื้นฐาน
ความรู้ในการศึกษาต่อในระดับสูงการวัดและประเมินผลวิชาทัศนศิลปศึกษาครูขาดการประเมินผล
ก่อนเรียนทำให้ไม่ทราบความรู้เดิมของผู้เรียนว่ามีความต่อเนื่องกับความรู้ใหม่ที่จัดให้หรือไม่การ
สอนวิชาทัศนศิลปศึกษาครูควรศึกษาหลักสูตรและเตรียมการสอนก่อนทุกครั้งและควรใช้สื่อประกอบ
การสอน ส่วนการกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้อาจารย์ผู้สอนและกลุ่มโรงเรียนควรเป็นผู้รับผิดชอบ

วิบูลย์ จันทร์แยม (2531: ก) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "สภาพการจัดการเรียนการสอนของครูศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น" โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของครูศิลปศึกษาที่มีความแตกต่างกันในด้านเพศ วิทยุฒิ และขนาดของโรงเรียนโดยใช้แบบสอบถามครูศิลปะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า

1) ด้านหลักสูตร เวลาเรียนศิลปศึกษาที่กำหนดไว้น้อยเกินไปไม่เพียงพอที่นักเรียนจะปฏิบัติงานในเวลาเรียนให้สำเร็จได้ การปฏิบัติกิจกรรมการเรียนขาดความต่อเนื่อง นักเรียนจึงขาดทักษะในการปฏิบัติและมีผลทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน

2) เนื้อหาวิชาบางเรื่องยังไม่เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น เนื้อหาวิชาบางส่วนมีความซ้ำซ้อนกันวัสดุอุปกรณ์การปฏิบัติงานหาซื้อได้ยากวิชาศิลปศึกษาที่เป็นวิชาบังคับเรียนเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และปีที่ 2 เท่านั้น ส่วนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่มีวิชาบังคับให้นักเรียนขาดความต่อเนื่อง เมื่อไปเลือกเรียนวิชาศิลปศึกษาในระดับสูงต่อไปมักจะลืมความรู้พื้นฐานเดิมดังนั้นจึงควรจัดให้เป็นวิชาบังคับในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ด้วย

3) ครูศิลปศึกษามีความต้องการที่จะเข้ารับการศึกษาทางด้านศิลปะเพิ่มเติม

4) สื่อการสอนที่ใช้น้อยที่สุดคือเครื่องเทปบันทึกภาพ (Video-Tape) โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นส่วนใหญ่ไม่มีห้องปฏิบัติงานศิลปศึกษาโดยเฉพาะ

5) หนังสือแบบเรียนที่เข้าประกอบการสอนยังไม่เพียงพอและหนังสือแต่ละกลุ่มผู้เขียนมักจะอธิบายความหมายหรือให้ข้อคิดในเรื่องเดียวกันแตกต่างกันออกไปทำให้เกิดความสับสนโดยเฉพาะผู้สอนบางคนที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านศิลปศึกษาโดยตรงจะประสบปัญหาทางการสอนมาก

สังคม ทองมี (2533: ก) ทำการวิจัยเรื่อง "ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรนักวิชาการด้านศิลปศึกษาและผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อวิชาศิลปศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)" การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตร และนักวิชาการด้านศิลปศึกษาที่มีต่อหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นในวิชาศิลปศึกษาในหลักสูตรฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2533) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูศิลปศึกษาในด้านการเตรียมความพร้อมสำหรับการใช้หลักสูตรหลักการ จุดหมาย และโครงสร้างของหลักสูตรการจัดการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ข้อเสนอแนะ

เกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตรและ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริการโรงเรียนและครูศิลปศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฉบับดังกล่าว ผลการวิจัยพบว่าทัศนะของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและนักวิชาการด้านศิลปศึกษาที่มีต่อหลักสูตรฉบับดังกล่าวตรงกันในด้านต่างๆดังนี้

- 1) หลักการและจุดมุ่งหมาย มีความชัดเจนดีมีความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติ
- 2) โครงสร้าง ควรแยกวิชาศิลปศึกษา ดนตรี และนาฏศิลป์ออกจากรายวิชาเดียวกันและเพิ่มคาบเวลาเรียนวิชาบังคับแกน "ศิลปะกับชีวิต" เป็น 2 คาบ/สัปดาห์/ภาค
- 3) รายวิชาเลือกเสรีของกลุ่มวิชาศิลปศึกษาที่มีการฝึกทักษะต่างๆ โรงเรียนควรเปิดให้พร้อมเพรียงกัน
- 4) ควรเน้นความรู้พื้นฐานและความชื่นชมรู้คุณค่าในศิลปวัฒนธรรม
- 5) การวัดและประเมินผล ครูขาดความรู้ ความเข้าใจในการวัดผลประเมินผล และเนื้อหาวิชาบางอย่างไม่สามารถประเมินผลได้บรรลุจุดมุ่งหมาย

ส่วนการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูศิลปศึกษาได้พบว่า

- 1) ด้านตัวหลักสูตร ผู้บริหารและครูศิลปศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน
- 2) ด้านสภาพการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครูศิลปศึกษาเห็นด้วยตรงกัน
- 3) ด้านปัญหาการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครูศิลปศึกษาไม่แน่ใจตรงกัน
- 4) การเตรียมความพร้อมในการใช้หลักสูตร ผู้บริหารและครูส่วนใหญ่เห็นว่ามีความพร้อมในระดับปานกลาง
- 5) สาเหตุที่ครูศิลปะไม่ยอมรับหลักสูตร ผู้บริหารเห็นว่าเนื่องจากครูไม่เข้าใจทักษะกระบวนการในการนำหลักสูตรไปใช้ส่วนครูศิลปศึกษาเห็นว่าเนื่องจากครูได้รับคำสั่งแจงเกี่ยวกับหลักสูตรไม่ชัดเจน

ประเทศ สุขสถิตย์ (2535: 109-113) ท้าการวิจัยเรื่อง "ทัศนะของหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนร่วมพัฒนาใช้หลักสูตรต่อสูตศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ผลการวิจัยพบว่า หัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษามีความเห็นต่อหลักสูตรฉบับปรับปรุง(พ.ศ. 2533) ในด้านหลักสูตรได้แก่จุดประสงค์ โครงสร้าง คำอธิบายรายวิชากับจุดประสงค์รายวิชา ของวิชาบังคับแกน (ศิลปะกับชีวิต) ทั้ง 6 รายวิชาในด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านสื่อการเรียนการสอน

ด้านการวัดผลและประเมินผล ตามแนวของหลักสูตรฉบับปรับปรุงมีเกณฑ์เฉลี่ยอยู่ในระดับเห็นด้วย ส่วนการสอนในลักษณะบูรณาการตามที่หลักสูตรเสนอแนวทางไว้ นั้นผู้ตอบแบบสอบถามมีพื้นฐานความรู้ทางทัศนศิลป์ ดนตรี หรือนาฏศิลป์ เพียงด้านใดด้านหนึ่งจึงเกิดความไม่มั่นใจในการจัดการเรียนการสอนศิลปศึกษาในลักษณะบูรณาการ ดังนั้นนอกจากนี้ผู้วิจัยได้ให้ข้อสังเกตว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามเป็นกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการชี้แจง เกี่ยวกับหลักสูตรศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นนับตั้งแต่เริ่มมีการทดลองใช้หลักสูตรฉบับปรับปรุงจึงทำให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อหลักสูตรศิลปศึกษาในหลักสูตรฉบับปรับปรุงดังกล่าว

จากผลงานวิจัยดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่าหลักสูตรวิชาศิลปศึกษาจัดเนื้อหาวิชาและเวลาเรียนน้อยเกินไปทำให้ผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานไม่เพียงพอที่จะศึกษาต่อทางด้านครูผู้สอนพบว่ามีผู้ที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาทางด้านศิลปศึกษาโดยตรงด้านการเรียนการสอนนอกจากการให้ปฏิบัติแล้ว ควรมีการสอนแบบวิจารณ์ด้วยและควรสอนโดยเน้นกระบวนการทำงาน

วิชรินทร์ สายสาระ (2529: ก) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ดนตรี) ระดับประถมศึกษาเขตจังหวัดเลย ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

- 1) ครู บุคคลากร มีความรู้ไม่เพียงพอที่จะทำการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพ
- 2) ด้านอุปกรณ์การสอนพบว่ามีจริงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์การสอนที่ระบุไว้ในหลักสูตร
- 3) ด้านวิธีสอนพบว่ามีวิธีสอนที่ครูใช้มากที่สุดคือ การสอนแบบบรรยาย และสาธิตซึ่งมีปัญหาค่อนข้างมาก วิธีสอนที่ครูใช้น้อยที่สุดคือ การศึกษานอกสถานที่ซึ่งมีปัญหามากที่สุด
- 4) ด้านเนื้อหาพบว่ามีเนื้อหาที่ครูใช้สอนมากที่สุด คือการร้องเพลง เนื้อหาที่มีปัญหามากที่สุดคือ การอ่านหนังสือนิทานและเพลงไทยเดิม
- 5) ด้านคู่มือครูพบว่ามีคู่มือครูไม่เพียงพอแก่ความต้องการ

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยต่างประเทศที่ผู้วิจัยได้ศึกษา เพื่อประกอบในการวิจัยครั้งนี้คือ

Marah (1980: 125) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "An Examination of the Status of Art in Secondary Education in the Anambra State of Nigeria 1977-78" ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพิจารณาถึงสถานภาพของวิชาศิลปศึกษาในระดับ

มัธยมศึกษา ในรัฐอะนามบรา ประเทศไนจีเรีย ระหว่างปีการศึกษา 1977-78 โดยมีจุดประสงค์ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่อาจเป็นประโยชน์ในปัจจุบันและผู้วางแผนอนาคตผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ผู้สอนวิชาศิลปศึกษาในระดับมัธยมศึกษาในรัฐอะนามบราหรือรัฐอื่นๆ ทั่วประเทศ ผลการวิจัยพบว่า

- 1) วิชาที่เป็นที่นิยมเรียนในห้องปฏิบัติการทางศิลปะคือ การวาดเส้น และการระบายสีโดยเน้นที่การวาดหุ่นนิ่งและคาบิ้งถึงพัฒนาการทางทักษะของนักเรียนด้วย
- 2) โรงเรียนส่วนใหญ่ที่สอนปรแกรมศิลปศึกษายังขาดอุปกรณ์อย่างมาก
- 3) ขาดแคลนครูที่ได้รับการฝึกฝนมาทางศิลปศึกษา

Wright (1986: 56) ทำการวิจัยเรื่อง "Arts Education in Secondary School Class Rooms Factors Related to What Student Learn" ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างวิชาต่างๆที่มีการเรียนการสอนในชั้นเรียนและผลกระทบต่างๆที่มีต่อการเรียนการสอนในชั้นเรียนศิลปศึกษาในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมจากโครงการวิจัยแห่งชาติเกี่ยวกับการจัดการศึกษาในโรงเรียนตัวอย่างประชากรประกอบด้วยชั้นเรียนศิลปศึกษา 122 ชั้นเรียนในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 25 โรงเรียนข้อมูลที่ได้รับเพิ่มเติมได้มาจากการสังเกตการเรียนการสอนในชั้นเรียนของครูและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยได้พบว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความแปรปรวนในการเรียนรู้ทางศิลปศึกษาในชั้นเรียนมี 4 ประการ คือ ครูผู้สอน ผู้เรียน การมีผลกระทบและความสัมพันธ์ภายในชั้นเรียนและเนื้อหาของหลักสูตรผู้วิจัยได้เสนอแนะข้อปฏิบัติซึ่งได้จากผลการวิจัยดังนี้

- 1) ครูศิลปศึกษา จะต้องประสานงานและจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 2) ครูศิลปศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสระในการคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง
- 3) ครูศิลปศึกษาจะต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อผลกระทบและความสัมพันธ์ภายในชั้นเรียน
- 4) โรงเรียนระดับมัธยมศึกษาควรมีห้องเรียนเฉพาะสำหรับการเรียนการสอนวิชาศิลปศึกษา
- 5) ในกลุ่มปฏิบัติการทางศิลปศึกษาควรเน้นการปฏิบัติการทางทัศนศิลป์

จากผลการศึกษาวิจัยที่ยกมาสรุปได้ว่า

1. หลักสูตรกำหนดเวลาเรียนไว้น้อยเกินไปไม่เพียงพอที่จะให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรม
ในเวลาเรียนได้สำเร็จ

2. หลักสูตรกำหนดเนื้อหาสาระไว้กว้างการถ่ายทอดวิชาความรู้ของครูไม่ตรงกับ
ความถนัดและความสามารถของครูในแต่ละด้าน

3. การเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษายังขาดแคลนครูที่มีความรู้และประสบการณ์ทาง
ศิลปะศึกษาโดยตรงกับวิชาที่ตนเองสอน

4. การเรียนการสอนวิชาศิลปะศึกษาต้องมีสื่อการสอนให้สอดคล้องและเหมาะสมที่จะ
ถ่ายทอดวิชาความรู้ และทักษะในแต่ละวิชา

ดังนั้นการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจึงควรมีสื่อการสอนที่
เหมาะสมโดยเฉพาะในเรื่องการเรียนร้องเพลงจำเป็นต้องมีสื่อการสอนที่ดี ชุดการสอน-
ร้องเพลงจึงเหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

บทที่ 3

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงวิจัยและพัฒนา มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างชุดการสอน ร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักให้มี ประสิทธิภาพ 80/80 และเพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้จากชุดการสอนระหว่างก่อน-เรียนและหลังเรียนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คารา-โอเกะ เป็นสื่อหลักพร้อมทั้งศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนเรื่องร้องเพลงวิชา ศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ผู้วิจัยมีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ โรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2538

1.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้าง แบบทดสอบ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน

1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนแบบเดี่ยว (1:1) ใช้วิธี เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม สังกัดส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คัดเลือกเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบกลุ่ม (1:10) การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยได้พิจารณาจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 โรงเรียนด้วยการสุ่มอย่างง่ายได้นักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม จากนั้นเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงคัดเลือก เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อนละกัน จำนวน 10 คน

3) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนภาคสนาม (1:100) ได้พิจารณาจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 โรงเรียน ทำการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับฉลาก ผลการสุ่มครั้งนี้ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างคือ โรงเรียนปัญญาวรคุณเมื่อเลือกโรงเรียนได้แล้ว ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีทั้งหมด 14 ห้องเรียน แต่ละห้องเรียนประกอบด้วยนักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อนเท่ากันในห้องหนึ่งๆจึงถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติเท่าเทียมกันทุกห้องเรียนใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลากเพื่อเป็นกลุ่มตัวอย่าง 1 ห้องเรียน ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 มีนักเรียนทั้งหมด 30 คน

1.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างแบบทดสอบ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ใช้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 โรงเรียนราชวินิตบางแคปานขำ สังกัดส่วนกลาง กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการซึ่งได้เรียน เรื่องการร้องเพลง วิชาศิลปะกับชีวิตมาแล้วมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ทั้งหมด 10 ห้องเรียน แต่ละห้องประกอบด้วยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันในห้องหนึ่งๆ จึงถือว่ากลุ่มตัวอย่างมีคุณสมบัติเท่าเทียมกันทุกห้องเรียน จากนั้นใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย ได้กลุ่มตัวอย่างมา 1 ห้องเรียน คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/4 จำนวน 30 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่ (1)ชุดการสอน

ร้องเพลง (2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (3)แบบทดสอบภาคปฏิบัติและแบบสังเกต การร้องเพลง (4)แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลง ซึ่งมีวิธีการ สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 ชุดการสอนร้องเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้ การารอเกาะเป็นสื่อหลัก จำนวน 6 ชุด 6 หน่วย ได้พัฒนาตามขั้นตอนต่อไปนี้

2.1.1 การสร้างชุดการสอน ผู้วิจัยได้ทำการผลิตชุดการสอนตามระบบ การผลิตชุดการสอนแผนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยรูปแบบการสอนแบบบรรยาย ซึ่งมีคาราโอเกะเป็นสื่อหลัก การผลิตชุดการสอนแผนจุฬาแบ่งเป็นขั้นตอนสำคัญ 10 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดหมวดหมู่เนื้อหาและประสบการณ์ กำหนดเป็นหมวดวิชา ผู้วิจัยได้ศึกษา หลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหาเรื่อง การร้องเพลงจากหนังสือเรียนวิชา ศิลปะกับชีวิตชั้นมัธยมศึกษา ตอนต้น ที่กระทรวงศึกษาอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนในสถานศึกษาได้

ขั้นที่ 2 กำหนดหน่วยการสอน แบ่งเนื้อหาวิชาการออกเป็นหน่วยการสอน โดย ประมาณเนื้อหาวิชาที่จะให้ครูสามารถถ่ายทอดความรู้แก่นักเรียนได้งานหนึ่งสัปดาห์หรือหนึ่งครั้งๆ ละ 1 คาบคาบละ 50 นาที ผู้วิจัยได้พิจารณาสร้างชุดการสอน จำนวน 6 ชุดๆละ 1 หน่วย (ได้แสดงไว้ในตารางที่ 3.1)

ขั้นที่ 3 กำหนดหัวเรื่อง ได้กำหนดหัวเรื่องออกเป็น 6 หัวเรื่อง คือ (1)การร้อง เพลงไทย (2)การร้องเพลงไทยสากล (3)การร้องเพลงสากล (4)การร้องเพลงประสาน-เสียง (5)การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ (6)การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ขั้นที่ 4 กำหนดมโนทัศน์และหลักการ มโนทัศน์และหลักการกำหนดขึ้นสอดคล้องกับ หน่วย และหัวเรื่อง โดยสรุปแนวคิด สาระ และหลักเกณฑ์สำคัญไว้ดังปรากฏอยู่ในแผนการสอน ของแต่ละหน่วยแล้ว

ขั้นที่ 5 กำหนดวัตถุประสงค์ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้สอดคล้องกับหัวเรื่องโดยคิด เป็นจุดประสงค์ทั่วไปก่อนแล้วจึง เขียนเป็นเชิงพฤติกรรมที่ต้องมีเกณฑ์การ เปลี่ยนพฤติกรรมไว้ ด้วย

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมการเรียน ได้กำหนดไว้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติ- กรรมซึ่งเป็นแนวทางการ เลือกและการผลิตสื่อการสอน

ขั้นที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล แบบประเมินตรงวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมโดยใช้แบบสอบถามเชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบว่าหลังจากผ่านกิจกรรมมาเรียบร้อยแล้วนักเรียนได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้หรือไม่

ขั้นที่ 8 เลือกและผลิตสื่อการสอน การวิจัยครั้งนี้ได้ผลิตเป็นสื่อประสมโดยอาศัยสื่อการารอเกาะ เป็นสื่อหลักแล้วจัดไว้เป็นหมวดหมู่ในกล่องเตรียมไว้ก่อนนำไปทดสอบหาประสิทธิภาพ

ขั้นที่ 9 หาประสิทธิภาพชุดการสอน เพื่อเป็นการประกันว่าชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพในการสอนผู้สร้างกำหนดเกณฑ์ขึ้นโดยคำนึงถึงหลักการที่ว่า การเรียนรู้ เป็นกระบวนการเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนบรรลุผลดังนั้น การกำหนดเกณฑ์จึงต้องคำนึงถึง "กระบวนการ" และ "ผลลัพธ์" โดยกำหนดตัวเลขเป็นร้อยละของคะแนนเฉลี่ยมีค่าเป็น E_1/E_2 ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพไว้ 80/80

ขั้นที่ 10 การใช้ชุดการสอน ชุดการสอนที่ได้ปรับปรุงและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้แล้วสามารถนำไปสอนผู้เรียนได้โดยกำหนดขั้นตอนการใช้ดังนี้ (1)ให้ผู้เรียนทบทวนทดสอบก่อนเรียน (2)ให้นำเข้าสู่บทเรียน (3)ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน (4)ขั้นสรุปผลการสอน (5)ทบทวนทดสอบหลังเรียน

2.1.2 องค์ประกอบของชุดการสอน ชุดการสอนแต่ละชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นประกอบด้วย

1) คู่มือครู เป็นเอกสารที่ช่วยให้ครูใช้ชุดการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้คู่มือครูมีส่วนประกอบที่สำคัญดังนี้คือ

(1) คำนำ เป็นการแสดงความรู้สึกรู้สึกและความคิดเห็นของผู้วิจัยเพื่อให้ผู้เข้าได้เห็นคุณค่าของชุดการสอนในการสอนนักเรียน

(2) คำแนะนำในการใช้ชุดการสอน เป็นการแนะนำและการกำหนดสิ่งที่ครูควรปฏิบัติเพื่อจะได้ดำเนินการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพประกอบด้วย

2) แผนการสอน เป็นแผนการสอนที่มีความละเอียดทุกขั้นตอนซึ่งครูที่จะสอนอ่านแล้วสามารถนำไปใช้สอนได้ แผนการสอนมีส่วนประกอบดังนี้ (1)หัวเรื่อง (2)แนวคิด (3)วัตถุประสงค์ (4)กิจกรรมการเรียนการสอน (5)สื่อการสอน (6)การประเมิน

3) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียน

4) เอกสารเนื้อหา เพื่อให้ครูจะได้ศึกษาล่วงหน้าก่อนสอน

5) คาราโอเกะ เป็นสื่อช่วยร้องเพลงประกอบด้วยเทปบันทึกภาพตัวอักษรของเนื้อ
เพลงปรากฏบนจอภาพตรงกับช่วงจังหวะที่จะร้องเพลงบันทึกเสียงดนตรีของเพลงที่จะนำมาให้
นักเรียนได้เรียนร้องเพลงซึ่งกำหนดไว้ในหนังสือเรียนของนักเรียนที่กระทรวงอนุญาตให้ใช้เป็น
แบบเรียนในสถานศึกษาได้

6) แบบฝึกปฏิบัติ เพื่อวัดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ของชุดการสอนแต่ละหน่วย

7) แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และแบบสังเกตการร้องเพลง เพื่อวัดทักษะการร้องเพลง
และเกณฑ์การให้คะแนนด้วยการสังเกตของครูทางด้าน เสียงร้อง ท่วงท่อน จังหวะ และเนื้อร้อง

8) สื่อการสอน ประกอบด้วย เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ วัสดุและอุปกรณ์ต่างๆ

2.1.3 การพัฒนาและปรับปรุงชุดการสอน ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจำนวน 6 หน่วยเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์เพื่อขอคำแนะนำและสำรวจความบกพร่องเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนในส่วนที่
ได้รับความแนะนำให้แก้ไขเพื่อให้ชุดการสอนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 2 นำชุดการสอนที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์แล้วเสนอผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ

1) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหา มีความเห็นว่า เนื้อหาในแต่ละชุดเหมาะสมดีแล้ว

2) ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านประเมินผลมีความเห็นว่าแบบทดสอบ แบบฝึกปฏิบัติ และแบบ
สังเกตการร้องเพลงวัดได้ตรงตามจุดประสงค์ของชุดการสอนแต่ละหน่วยและได้คำแนะนำในการ
ตั้งคำถามในบางข้อที่ยังไม่ชัดเจนเข้าใจยากให้เข้าใจง่ายขึ้น

3) ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเทคโนโลยีและสื่อการศึกษา มีความเห็นว่าชุดการสอนแต่ละหน่วยมี
ความเหมาะสมดีและได้ให้คำแนะนำในข้อปลีกย่อยในเรื่องของคาราโอเกะที่นำมาใช้เป็นสื่อ
การสอนอีกด้วย

4) การพัฒนาและปรับปรุงชุดการสอน เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบและ
เสนอแนะความคิดเห็นผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆของชุดการสอนแล้วนำกลับ

ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบอีกและได้ให้ท่านกรอกความคิดเห็นลงในแบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น (ในภาคผนวก ค)

ตารางที่ 3.1 แสดงหน่วยการสอนในชุดการสอนการร้องเพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

หน่วยที่	เรื่อง	จำนวนคาบ
1	การร้องเพลงไทย -ลักษณะของเพลงไทย -หลักการร้องเพลงไทย -การเรียนรู้ร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ	1
2	การร้องเพลงไทยสากล -ลักษณะของเพลงไทยสากล -หลักการร้องเพลงไทยสากล -การเรียนรู้ร้องเพลงไทยสากลด้วยคาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากลด้วยคาราโอเกะ	1
3	การร้องเพลงสากล -ลักษณะของเพลงสากล -หลักการร้องเพลงสากล -การเรียนรู้ร้องเพลงสากลด้วยคาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากลด้วยคาราโอเกะ	1

ตารางที่ 3.1 (ต่อ)

หน่วยที่	เรื่อง	จำนวนคาบ
4	การร้องเพลงประสานเสียง -ลักษณะของเพลงประสานเสียง -หลักการร้องเพลงประสานเสียง -การเขียนร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ	1
5	การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ -ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำ -หลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ -การเขียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วย คาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วย คาราโอเกะ	1
6	การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง -ลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง -หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง -การเขียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วย คาราโอเกะ -การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง ด้วยคาราโอเกะ	1
	รวม	6

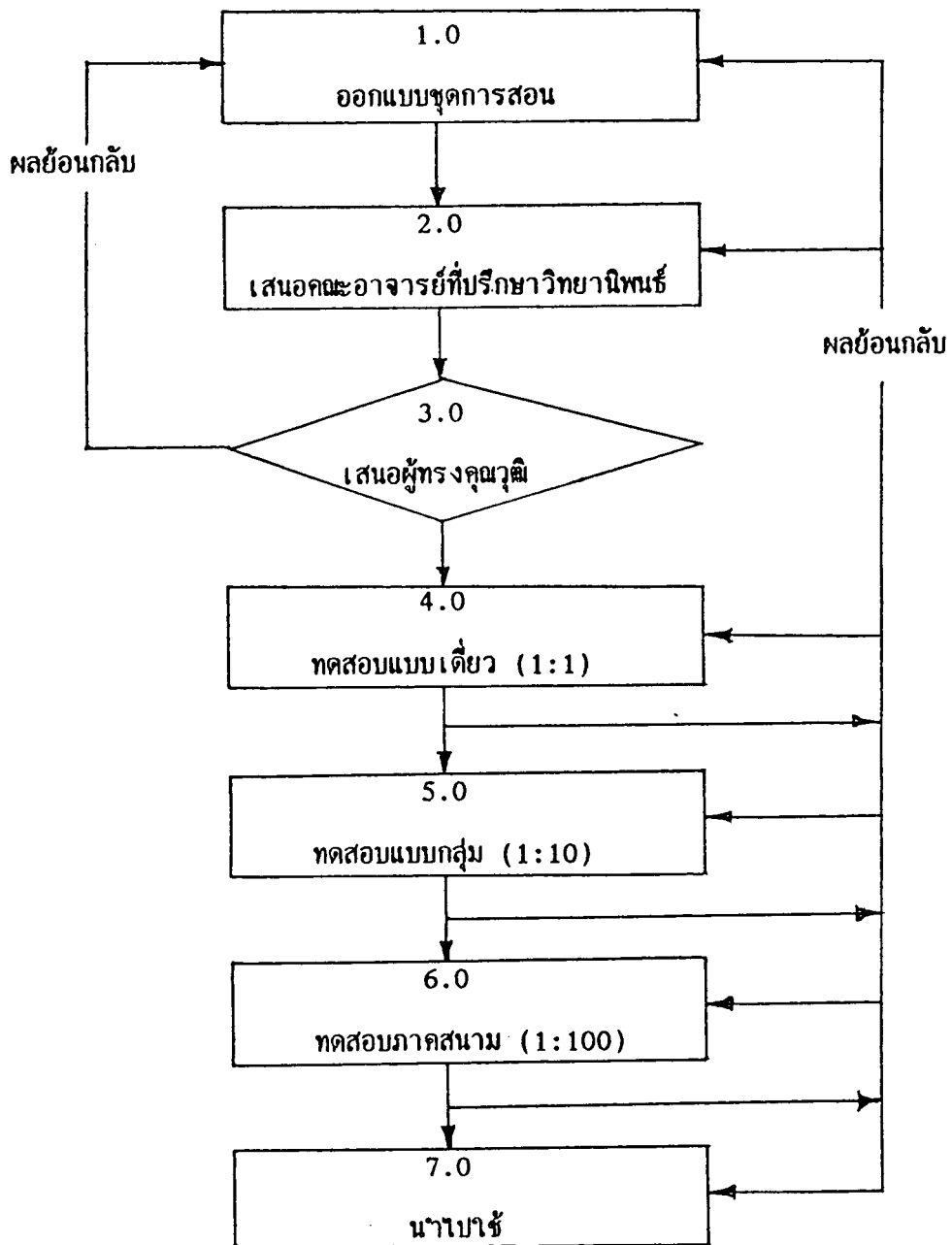
ขั้นที่ 3 ทำการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) โดยนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิแล้วไปทดลองสอนนักเรียน จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียนอ่อน ปานกลาง และเก่ง ซึ่งดูจากผลการเรียนวิชาศิลปะกับชีวิต เพื่อทดสอบกระบวนการเรียนการสอน สำนวน ภาษา และความเหมาะสมของสื่อการสอนจะได้ นำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขชุดการสอนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 ทำการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) โดยนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขตามผลการทดสอบใช้ชุดการสอน 1:1 แล้วไปทำการทดสอบกับนักเรียนจำนวน 10 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่เรียน อ่อน ปานกลาง และเก่ง คละกันซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่าชุดการสอนแต่ละหน่วยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้สามารถนำไปทดสอบภาคสนามได้

ขั้นที่ 5 ทำการทดสอบภาคสนาม (1:100) โดยนำชุดการสอนที่ผ่านการทดสอบแบบกลุ่ม และมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ไปทดลองกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายซึ่งผลการทดสอบปรากฏว่าชุดการสอนแต่ละหน่วยมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้จึงสามารถนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาชุดการสอนร้องเพลง ผู้วิจัยได้ดำเนินการพัฒนาตามขั้นตอน การพัฒนาชุดการสอนดังนี้ (ในภาพประกอบที่ 3.1)

ขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอนร้องเพลง

ภาพประกอบที่ 3.1 แสดงขั้นตอนการพัฒนาชุดการสอนร้องเพลง

2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักจำนวน 6 ชุด เป็นแบบทดสอบคู่ขนานซึ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอน 6 หน่วยผู้วิจัยดำเนินการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการร้องเพลงมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาหลักสูตรรายวิชาศิลปะกับชีวิตระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเลือกเนื้อหาที่จะนำมาทดสอบให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะใช้ในชุดการสอน

ขั้นที่ 2 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบและวิเคราะห์หลักสูตรจากเนื้อหาวิชาศิลปะเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ขั้นที่ 3 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบแบบคู่ขนาน เทคนิคการเขียนข้อสอบ และการเขียนคำถาม แบบเลือกตอบจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 4 สร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแบบคู่ขนานวิชาศิลปะกับชีวิต เรื่องการร้องเพลงไทย การร้องเพลงไทยสากล การร้องเพลงสากล การร้องเพลงประสานเสียง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ และการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เป็นข้อสอบแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choices) 4 ตัวเลือกโดยให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียง 1 คำตอบ แบ่งเป็น 12 ชุด ตามหน่วยการสอน หน่วยละ 20 ข้อ เป็นข้อสอบก่อนเรียน 10 ข้อ และหลังเรียน 10 ข้อ โดยยึดตารางวิเคราะห์หลักสูตรเป็นหลักจึงถือได้ว่าข้อสอบชุดนี้เที่ยงตรงตามเนื้อหา

ขั้นที่ 5 เสนอแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบลักษณะของข้อสอบ ตัวเลือก ความสอดคล้องของพฤติกรรมที่ต้องการวัดและความถูกต้องด้านภาษาให้ถูกต้องตามหลักของการออกข้อสอบปรนัยที่ดี

ขั้นที่ 6 นำแบบทดสอบที่ผ่านการตรวจสอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิและได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนราชวินิตบางแค-ปานจ่า จำนวน 30 คนซึ่งได้เรียนเนื้อหาวิชาที่กล่าวมาแล้วตรวจสอบวิเคราะห์รายข้อในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 7 นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์เป็นรายข้อ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อสอบที่ได้นำมาใช้ทดสอบมาแล้วเพื่อหาค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบดังนี้

1) ค่าความยากของข้อทดสอบ (Difficulty) แทนด้วยอักษร P เป็นตัวบ่งชี้ให้ทราบว่าข้อสอบแต่ละข้อมีจำนวนนักเรียนมากน้อยเพียงใดที่ทำได้ทำข้อสอบถูก เมื่อเทียบกับจำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบ ค่าความยากจะสูงเมื่อจำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูกมีจำนวนมาก ค่าความยากจะมีค่าใกล้ 1 และค่าความยากจะต่ำเมื่อจำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบถูกมีจำนวนน้อย ค่าความยากจะเข้าใกล้ 0 ค่าความยากมีค่าตั้งแต่ 0 ถึง 1 ข้อสอบข้อที่มีค่าความยากสูงแปลความได้ว่าข้อสอบข้อนั้นง่ายและข้อสอบที่มีค่าความยากต่ำแปลความได้ว่าข้อสอบข้อนั้นยาก การสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนช่วงของค่าความยากที่ถือว่ามีความเหมาะสมคือตั้งแต่ .20 ถึง .80 ข้อสอบที่มีค่าความยากต่ำกว่า .20 จัดว่าเป็นข้อสอบที่ยากและข้อสอบที่มีค่าความยากสูงกว่า .80 จัดว่าเป็นข้อสอบที่ง่าย

2) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) แทนด้วยอักษร r เป็นตัวบ่งชี้ที่ทำให้เราทราบว่าข้อสอบข้อนั้นสามารถจำแนกกลุ่มนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งฉบับได้คะแนนสูงกับกลุ่มนักเรียนที่ทำข้อสอบทั้งฉบับได้คะแนนต่ำออกจากกันได้เพียงไรกล่าวอย่างง่ายก็คือค่าอำนาจจำแนกเป็นตัวบ่งชี้ว่าข้อสอบข้อนั้นสามารถแยกคนเก่งและคนไม่เก่งได้เพียงไร

ค่าอำนาจจำแนกมีค่าสูงแสดงว่าข้อสอบข้อนั้นแยกนักเรียนเก่งกับนักเรียนไม่เก่งได้ดี ซึ่งเป็นลักษณะของข้อสอบที่เราต้องการ ค่าอำนาจจำแนกจะมีค่าได้ตั้งแต่ -1.00 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบที่ถือว่าใช้ได้จะต้องมีค่าเป็นบวก และมีค่าตั้งแต่ .20 ขึ้นไป

2.3 แบบทดสอบภาคปฏิบัติและแบบสังเกตการร้องเพลง สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ความสามารถทางภาคปฏิบัติการร้องเพลง (ในภาคผนวก ค) ผู้วิจัยดำเนินการดังต่อไปนี้

2.3.1 ศึกษาวิธีการประเมินผลภาคปฏิบัติจากเอกสารและตำราเรียนที่เกี่ยวข้อง

2.3.2 ดำเนินการสร้างแบบสังเกตภาคปฏิบัติการร้องเพลงและคู่มือการให้คะแนนได้ใช้มาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) แบ่งเป็น 5 อันดับคุณภาพ คือผ่านในระดับ ดีที่สุด ดีมาก ดี พอใช้ และต้องปรับปรุง เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ดีที่สุด	๖	๕	คะแนน
ดีมาก	๖	๔	คะแนน
ดี	๖	๓	คะแนน
พอใช้	๖	๒	คะแนน
ต้องปรับปรุง	๖	๑	คะแนน

2.3.3 นำแบบสังเกตภาคปฏิบัติการร้องเพลงและคู่มือการให้คะแนนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหาการร้องเพลง และทางด้านวัดผลการศึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรง

2.3.4 นำแบบสังเกตการร้องเพลงที่ปรับปรุงและแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนในตัวอย่างประชากรต่อไป

2.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนเพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่ผ่านการเรียนด้วยชุดการสอนร้องเพลง (ในภาคผนวก ค) โดยดำเนินการดังต่อไปนี้

2.4.1 ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการศึกษาด้านการสร้างแบบสอบถามเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2.4.2 สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ช่องคะแนนคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้
(สุดารัตน์ ชาญเลขา 2535: 66)

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๖	๕	คะแนน
เห็นด้วย	๖	๔	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	๖	๓	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๖	๒	คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	๖	๑	คะแนน

2.4.3 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหาที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและข้อความชัดเจนตลอดจนสำนวนภาษาและวิธีสร้างแบบสอบถามที่ดี

2.4.4 นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำแล้วไปหาข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างประชากรต่อไป (ในภาคผนวก ข)

2.4.5 การวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้เกณฑ์อธิบายดังต่อไปนี้

ความหมาย	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.50 - 5.00
เห็นด้วย	3.50 - 4.49
ไม่แน่ใจ	2.50 - 3.49
ไม่เห็นด้วย	1.50 - 2.49
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.49

3. การรวบรวมข้อมูล

การนำชุดการสอนไปทดสอบหาประสิทธิภาพผู้วิจัยเป็นผู้นำชุดการสอนไปทดสอบด้วยตนเอง จำนวน 3 ครั้ง ดังนี้

ครั้งที่ 1 ทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) เมื่อวันที่ 12, 19 และ 26 พฤษภาคม พ.ศ. 2538 นำชุดการสอนไปทดสอบกับนักเรียนชั้น ม.3 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการเป็นเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน อย่างละ 1 คนเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการใช้ชุดการสอน 5 ขั้นตอนคือ ขั้นทดสอบก่อนเรียน ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นสรุปบทเรียน และขั้นทดสอบหลังเรียน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆของชุดการสอน ขณะทดสอบได้บันทึกปัญหาจากการใช้ชุดการสอน หลังจากนั้นได้สัมภาษณ์นักเรียนเพื่อสอบถามข้อบกพร่องของชุดการสอน สลับขั้นตอนการเรียน และภาษาที่ใช้เพื่อทำการปรับปรุงชุดการสอนต่อไป ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนแบบเดี่ยวได้แสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ครั้งที่ 2 ทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) เมื่อวันที่ 2, 16 และ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2538 นำชุดการสอนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วจากแบบเดี่ยวไปทดสอบใช้กับนักเรียนชั้น ม.3 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม สังกัดโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 กรมสามัญศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 10 คน เป็นเด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกัน เก็บรวบรวม ข้อมูลตามขั้นตอนการใช้ชุดการสอน 5 ขั้นคือ ขั้นทดสอบก่อนเรียน ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน ขั้นสรุปบทเรียน และขั้นทดสอบหลังเรียน ขณะทดสอบผู้วิจัยได้ บันทึกปัญหาจากการใช้ชุดการสอน หลังจากนั้นสัมภาษณ์นักเรียนเพื่อสอบถามข้อบกพร่องของ ชุดการสอน ลำดับขั้นตอนในการเรียนและภาษาที่ใช้ซึ่งผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอน แบบกลุ่มแสดงไว้ ในตารางที่ 4.4

ครั้งที่ 3 ทดสอบภาคสนาม (1:100) เมื่อวันที่ 11,18 และ 25 สิงหาคม 2538 นำชุดการสอนที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพแล้วไปทดสอบครั้งที่ 3 กับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียน ชั้น ม.3 โรงเรียนปัญญาวรคุณ ซึ่งมีทั้งหมด 14 ห้องเรียน แต่ละห้องเรียนจะประกอบด้วย นักเรียนที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เก่ง ปานกลาง และอ่อน คละกันในห้องหนึ่งๆจึงถือว่ากลุ่ม ตัวอย่างมีคุณสมบัติเท่าเทียมกันทุกห้องเรียน ใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายโดยการจับสลากเพื่อเป็นกลุ่ม ตัวอย่าง 1 ห้อง ได้แก่นักเรียนชั้น ม.3/3 มีนักเรียนทั้งหมด 30 คนเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนการใช้ชุดการสอน 5 ขั้นคือ ขั้นทดสอบก่อนเรียน ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน ขั้นสรุปบทเรียน และขั้นทดสอบหลังเรียน แล้วหาค่าประสิทธิภาพด้วยค่า E_1/E_2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ลำดับขั้นการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับต่อไปนี้

4.1.1 วิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบเพื่อหาค่าความยาก (P) และ ค่าอำนาจจำแนก (r)

4.1.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้สูตร E_1/E_2

4.1.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนเพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียนที่สอนด้วยชุดการสอนโดยใช้สูตร t-test

4.1.4 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลงจากแบบ สอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลง ด้วยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วน

เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่

4.2.1 การวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ โดยวิธีดังนี้

(ปรีชา เนาว์เป็นผล 2535: 89)

1) หาค่าความยากของแบบทดสอบ (P) โดยใช้สูตร

$$P = \frac{\text{จำนวนนักเรียนที่ตอบข้อสอบข้อนั้นถูก}}{\text{จำนวนนักเรียนเข้าสอบทั้งหมด}}$$

2) หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ (r) โดยใช้สูตร

$$r = \frac{H-L}{nH} \quad \text{หรือ} \quad \frac{H-L}{nL}$$

เมื่อ r เป็นค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบ

H เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง

L เป็นจำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มต่ำ

nH เป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มสูง

nL เป็นจำนวนนักเรียนทั้งหมดในกลุ่มต่ำ

4.2.2 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดการสอน ได้หาประสิทธิภาพของ

ชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 จากสูตร E_1/E_2 (ชัยยงค์ พรหมวงศ์ 2520: 136) ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตรที่ 1} \quad E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ E_1 = ประสิทธิภาพของกระบวนการ

$\sum X$ = คะแนนรวมของแบบฝึกหัดหรืองาน

A = คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกชิ้นรวมกัน

N = จำนวนผู้เรียน

$$\text{สูตรที่ 2} \quad E_2 = \frac{\Sigma F}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 = ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
 ΣF = คะแนนรวมของผลลัพธ์หลังเรียน
 B = คะแนนเต็มของการทดสอบหลังเรียน
 N = จำนวนผู้เรียน

4.2.3 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยของคะแนน จากการทำแบบทดสอบของชุดการสอน หลังการทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง (ประกอบ กรรณสูต 2535: 72)

$$\text{ค่าเฉลี่ย } (\bar{X}) = \frac{\Sigma fX}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย
 ΣX = ผลรวมของคะแนนที่กำหนด
 f = จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม
 N = จำนวนผู้เข้ารับการทดลอง

4.2.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและ หลังเรียน เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนที่ใช้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ที่ทำการสอนด้วยชุดการสอน โดยใช้ t-test (ประกอบ กรรณสูต 2535: 111)

$$\text{สูตร} \quad t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{N\Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ t = อัตราส่วนวิกฤต
 D = ผลต่างระหว่างคะแนนที่สัมพันธ์กันแต่ละคู่
 D^2 = ผลรวมกำลังสองของผลต่างระหว่างคะแนนก่อน และหลังการทดสอบ
 N = จำนวนนักเรียนในกลุ่ม

4.2.5 วิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน โดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (ประกอบ กรรณสูต 2535:76-77)

1) การหาค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\text{สูตร} \quad \bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ \bar{X} = ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ = ผลรวมของคะแนนที่กำหนด

f = จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

N = จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

2) การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$\text{สูตร} \quad \text{S.D.} = \sqrt{\frac{\sum fx^2}{N} - \left(\frac{\sum fx}{N}\right)^2}$$

เมื่อ S.D. = ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$\sum fx^2$ = ผลรวมยกกำลังสองของคะแนนทุกจำนวน

$(\sum fx)^2$ = ผลรวมของคะแนนทุกจำนวนยกกำลังสอง

N = จำนวนผู้เข้ารับการทดสอบ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการพัฒนาชุดการสอนร้องเพลง ผู้วิจัยได้เสนอผล
การวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ผลการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)

1.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบ
แบบเดี่ยว (1:1)

การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบเดี่ยว
(1:1) เพื่อทดสอบกระบวนการเรียนการสอน สำนวนภาษา และความเหมาะสมของสื่อการสอน
จากการสังเกตของผู้วิจัย และได้บันทึกข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนไว้ในตารางที่ 4.1
และผลการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) แสดงไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.1 บันทึกข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุงชุดการสอน ในการทดลองแบบเดี่ยว (1:1)

ขั้นตอนการสอน	ข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุง
1.0 ทดสอบก่อนเรียน	-นักเรียนทမ်းบททดสอบไม่ทันตามที่เวลากำหนด
2.0 นำเข้าสู่บทเรียน	-
3.0 กิจกรรมการเรียนการสอน	
3.1 ศึกษาเอกสารเนื้อหา	-เอกสารเนื้อหามีมากอ่านไม่ทันเวลา
3.2 ทမ်းบทฝึกปฏิบัติ	-ไม่เข้าใจเรื่องการเลือกคำตอบ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ขั้นตอนการสอน	ข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุง
3.3 เรียนร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ	- ร้องไม่เข้ากับเสียงร้องในคาราโอเกะ
3.4 ฝึกปฏิบัติร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ	- นักเรียนต้องการเวลาฝึกปฏิบัติร้องเพลงมากๆ
4.0 สรุปบทเรียน	-
5.0 ทดสอบหลังเรียน	- นักเรียนทำแบบทดสอบไม่ทันตามที่เวลากำหนด

จากตารางที่ 4.1 เมื่อได้ข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนโดยสรุปแล้วผู้วิจัยจึงดำเนินการแก้ไขปรับปรุงเพื่อนำชุดการสอนไปทดลองขั้นต่อไป

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน หน่วยที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)

n=3	หน่วยที่	X (90คะแนน)	F (90คะแนน)	E ₁	E ₂
	1	63	64	70.00	71.11
	2	65	65	72.22	72.22
	3	62	64	68.89	71.11
	4	64	66	71.11	73.33
	5	66	67	73.33	74.44
	6	69	70	76.67	77.78

จากตารางที่ 4.2 แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์มีความแตกต่างกัน และประสิทธิภาพของชุดการสอนส่วนใหญ่ต่ำกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผู้วิจัยจึงตรวจสอบข้อบกพร่องต่างๆของชุดการสอนแล้วปรับปรุงเพื่อนำไปทดสอบขั้นต่อไป

1.2 การวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1)

การวิเคราะห์ที่เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดสอบแบบเดี่ยว (1:1) คิดจากคะแนนของผู้ทดสอบทั้ง 3 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

2.1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) จากการสังเกตของผู้วิจัย และบันทึกข้อมูลที่ต้องการแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนไว้ในตารางที่ 4.3 และผลการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) แสดงไว้ในตารางที่ 4.4 ตารางที่ 4.3 บันทึกข้อมูลที่ต้องการแก้ไขปรับปรุงชุดการสอนในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

ขั้นตอนการสอน	ข้อมูลที่ต้องแก้ไขปรับปรุง
3.0 กิจกรรมการเรียนการสอน	
3.1 ศึกษาเอกสารเนื้อหา	-ไม่ตั้งใจอ่านเอกสารเนื้อหา
3.2 ทานแบบฝึกปฏิบัติ	-ชอบซักถามเพื่อนๆ
3.3 เรียนร้องเพลงด้วย	-ร้องเสียงไม่เข้ากับเสียงดนตรี
คาราโอเกะ	-เสียงดังมาก

จากตารางที่ 4.3 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ต้องการแก้ไขปรับปรุงทางด้าน กิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อนำชุดการสอนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองขั้นต่อไป

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

n=10	หน่วยที่	x (300คะแนน)	F (300คะแนน)	E_1	E_2
	1	234	238	78.00	79.33
	2	236	240	78.67	80.00
	3	235	237	78.33	79.00
	4	234	239	78.00	79.67
	5	238	244	79.33	81.33
	6	241	245	80.33	81.67

จากตารางที่ 4.4 แสดงให้เห็นว่าชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เพราะชุดการสอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้และสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำไม่เกิน 2.5 ซึ่งตามหลักการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน ถ้าชุดการสอนมีประสิทธิภาพสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ไม่เกิน 2.5 % ยังถือได้ว่าชุดการสอนนั้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการสอนแต่ละหน่วยใกล้เคียงกันมาก เพราะความแตกต่างสูงสุดเพียง 2.00 แสดงว่าความยากง่ายของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบหลังเรียนของชุดการสอนแต่ละหน่วยใกล้เคียงกันนอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันสูงสุดดังนี้

1) ชุดการสอนหน่วยที่ 1 และ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ 78.00 และเป็นค่าต่ำที่สุด ชุดการสอนหน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ 80.33 และเป็นค่าสูงที่สุด

ซึ่งความแตกต่างระหว่างค่าต่ำที่สุด และสูงที่สุด เท่ากับ 3.33

2) ชุดการสอนหน่วยที่ 3 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 79.00 และเป็นค่าต่ำที่สุด ชุดการสอนหน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 81.67 และเป็นค่าสูงที่สุด ซึ่งความแตกต่างระหว่างค่าต่ำที่สุดและสูงที่สุดเท่ากับ 2.67

2.2 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10)

การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดสอบแบบกลุ่ม (1:10) ซึ่งผลการวิเคราะห์ได้แสดงในตารางที่ 4.5 ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดลองแบบกลุ่ม (1:10)

n=10	หน่วยที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)	t
	1	20.7	23.8	17.270 *
	2	17.1	24.0	7.742 *
	3	16.4	23.7	8.908 *
	4	15.8	23.9	6.694 *
	5	17.4	24.4	4.866 *
	6	17.2	24.5	10.936 *

* $P > .01$

จากตารางที่ 4.5 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการสอน โดยใช้ชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 สูงกว่าก่อนการใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

จากผลการทดสอบแบบกลุ่ม พบว่าชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 จึงถือได้ว่าเป็นชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้ทดสอบภาคสนามได้

3. ผลการทดสอบภาคสนาม (1:100)

3.1 การหาประสิทธิภาพชุดการสอน ตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

การหาประสิทธิภาพชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 ในการทดสอบภาคสนาม ซึ่งผลได้ แสดงในตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5, และ 6 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

n=30	หน่วยที่	x	F	E ₁	E ₂
		(900 คะแนน)	(900 คะแนน)		
	1	718	731	79.78	81.22
	2	725	741	80.55	82.56
	3	719	735	79.88	81.67
	4	715	733	79.44	81.44
	5	725	742	80.56	82.44
	6	736	745	81.78	82.78

จากตารางที่ 4.6 แสดงว่าชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ เพราะชุดการอนแต่ละชุดมีประสิทธิภาพเท่ากับเกณฑ์ที่ตั้งไว้และสูงกว่าเกณฑ์ไม่เกิน 2.5 ซึ่งตามหลักการทดสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของกระบวนการและประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการสอน หน่วยที่ 1,2,3,4,5

และ 6 จะเห็นได้ว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการสอนของแต่ละหน่วยใกล้เคียงกันมาก เพราะความแตกต่างสูงสุดเพียง 2.01 แสดงว่าความยากของแบบฝึกหัด และแบบทดสอบหลังเรียนของชุดการสอนแต่ละหน่วยใกล้เคียงกัน

นอกจากนี้เมื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพของชุดการสอนหน่วยที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 จะเห็นว่ามีความแตกต่างกันสูงสุดดังนี้

1) ชุดการสอนหน่วยที่ 4 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ 79.44 และเป็นค่าต่ำที่สุด ชุดการสอนหน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพของกระบวนการ 81.78 และเป็นค่าสูงที่สุด ซึ่งความแตกต่างระหว่างค่าต่ำที่สุดและสูงที่สุดเท่ากับ 2.34

2) ชุดการสอนหน่วยที่ 1 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 81.22 และเป็นค่าต่ำที่สุด ชุดการสอนหน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพของผลลัพธ์ 82.78 และเป็นค่าสูงที่สุด ซึ่งความแตกต่างระหว่างค่าต่ำที่สุด และสูงที่สุดเท่ากับ 1.56

จะเห็นได้ว่าความแตกต่างของประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของชุดการสอนหน่วยที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 สูงที่สุดเท่ากับ 2.01 แสดงว่าชุดการสอนหน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพใกล้เคียงกัน

3.2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนในการทดสอบภาคสนาม

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในการทดสอบภาคสนาม ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงไว้ใน ตารางที่ 4.7

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

n=30	หน่วยที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (30 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (30 คะแนน)	t
	1	17.87	24.37	16.848 *
	2	18.70	24.77	12.641 *
	3	15.53	24.50	5.247 *
	4	15.40	24.43	17.608 *
	5	13.10	24.73	25.794 *
	6	13.80	24.83	3.557 *

* $P > .01$

จากตารางที่ 4.7 แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังการสอนโดยใช้ชุดการสอนหน่วยที่ 1,2,3,4,5 และ 6 สูงกว่าก่อนใช้ชุดการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่านักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น เมื่อสอนโดยใช้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

4. การวิเคราะห์ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

ความคิดเห็นของนักเรียนที่ใช้ชุดการสอน โดยการวิเคราะห์ผลจากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนร้องเพลง (ในภาคผนวก ค)
ผลการวิเคราะห์ที่มีดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความคิดเห็นของนักเรียน
ที่เรียนด้วยชุดการสอนร้องเพลง หน่วยที่ 1, 2, และ 3 สรุปได้ดังนี้

ข้อที่	ชุดการสอน						ระดับ เกณฑ์
	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1	4.10	0.96	4.23	0.46	4.17	0.33	เห็นด้วย
2	4.10	0.40	4.23	0.53	4.17	0.42	เห็นด้วย
3	4.17	0.33	4.17	0.42	4.23	0.40	เห็นด้วย
4	4.13	0.37	4.17	0.33	4.23	0.23	เห็นด้วย
5	4.10	0.30	4.20	0.40	4.10	0.30	เห็นด้วย
6	4.16	0.37	4.13	0.46	4.93	0.83	เห็นด้วย
7	4.27	0.41	4.20	0.40	4.17	0.33	เห็นด้วย
8	4.17	0.33	4.07	0.33	4.13	0.37	เห็นด้วย
9	4.23	0.46	4.17	0.33	4.10	0.30	เห็นด้วย
10	4.17	0.33	4.23	0.46	4.13	0.37	เห็นด้วย
11	3.95	0.95	4.07	0.33	4.20	0.40	เห็นด้วย
12	4.13	0.47	4.23	0.53	4.10	0.30	เห็นด้วย
ผลรวม	4.18	0.47	4.17	0.42	4.14	0.40	เห็นด้วย

หมายเหตุ การพิจารณาความความคิดเห็นใช้เกณฑ์ต่อไปนี้ในการอธิบาย

ความหมาย	ค่าเฉลี่ย
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	4.50 - 5.00
เห็นด้วย	3.50 - 4.49
ไม่แน่ใจ	2.50 - 3.49
ไม่เห็นด้วย	1.50 - 2.49
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1.00 - 1.49

จากตารางที่ 4.9 พบว่าแบบสอบถามซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อนักเรียนแสดงความความคิดเห็นจำนวน 12 ข้อของชุดการสอนหน่วยที่ 1, 2 และ 3 เห็นด้วยโดยค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 - 4.93

ตารางที่ 4.9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนร้องเพลง หน่วยที่ 4, 5 และ 6 สรุปได้ดังนี้

ข้อที่	ชุดการสอน						ระดับเกณฑ์
	หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5		หน่วยที่ 6		
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
1	4.13	0.37	4.20	0.40	4.23	0.46	เห็นด้วย
2	4.17	0.33	4.23	0.46	4.23	0.41	เห็นด้วย
3	4.17	0.40	4.20	0.40	4.23	0.46	เห็นด้วย
4	4.20	0.40	4.33	0.46	4.27	0.41	เห็นด้วย
5	4.20	0.20	4.10	0.30	4.13	0.37	เห็นด้วย
6	4.03	0.36	4.13	0.37	4.17	0.33	เห็นด้วย
7	4.13	0.37	4.17	0.33	4.13	0.46	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อที่	ชุดการสอน						ระดับเกณฑ์
8	4.10	0.30	4.13	0.37	4.17	0.33	เห็นด้วย
9	4.07	0.20	4.13	0.37	4.20	0.40	เห็นด้วย
10	4.10	0.30	4.17	0.33	4.17	0.33	เห็นด้วย
11	4.17	0.33	4.20	0.40	4.13	0.37	เห็นด้วย
12	4.23	0.53	4.13	0.37	4.20	0.39	เห็นด้วย
ผลรวม	4.17	0.42	4.17	0.38	4.19	0.39	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.9 พบว่าแบบสอบถามซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 12 ข้อนักเรียนแสดงความคิดเห็นจำนวน 12 ข้อของชุดการสอนหน่วยที่ 4,5 และ 6 เห็นด้วยโดยค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.93 - 4.27

ผลการวิเคราะห์ส่วนนี้สรุปได้ว่า นักเรียนมีความคิดเห็นที่ระดับเห็นด้วยต่อการนำชุดการสอนเรื่องเพลงทั้ง 6 หน่วย

บทที่ 5

ต้นแบบชิ้นงาน

การวิจัยชุดการสอนร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิตสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษา
ตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลัก ต้นแบบชิ้นงาน คือชุดการสอนร้องเพลง จำนวน
6 หน่วย ซึ่งได้แก่

คู่มือครู

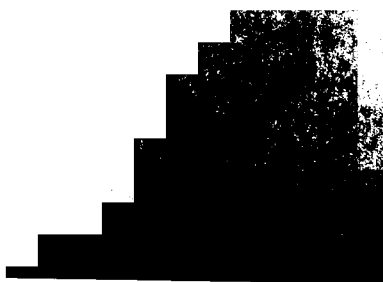
- ชุดการสอนหน่วยที่ 1 เรื่อง การร้องเพลงไทย
- ชุดการสอนหน่วยที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล
- ชุดการสอนหน่วยที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงสากล
- ชุดการสอนหน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง
- ชุดการสอนหน่วยที่ 5 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
- ชุดการสอนหน่วยที่ 6 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

คู่มือครู

ชุดการสอนหน่วยที่ 1- 6

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

กานา

ชุดการสอน เรื่อง การร้องเพลงวิชาศิลปะกับชีวิต สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลักได้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับครูใช้สอนวิชาศิลปะกับชีวิต ตามหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ชุดการสอนชุดนี้เป็นชุดการสอนแบบบรรยาย มีขั้นตอนการสอน 5 ขั้นตอน คือ (1)ทดสอบก่อนเรียน (2)นำเข้าสู่บทเรียน (3)กิจกรรมการเรียนการสอน (4)สรุปบทเรียน (5)ทดสอบหลังเรียนสื่อการสอนประกอบด้วยเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ 1 ม้วน แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ 1 ชุดโดยผ่านการทดสอบประสิทธิภาพกับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ชุดการสอนหน่วยที่ 1 เรื่องการร้องเพลงไทย มีประสิทธิภาพ 79.78/81.22, ชุดการสอนหน่วยที่ 2 เรื่องการร้องเพลงไทยสากล มีประสิทธิภาพ 80.55/82.56, ชุดการสอนที่ 3 เรื่องการร้องเพลงสากล มีประสิทธิภาพ 79.88/81.67, ชุดการสอนที่ 4 เรื่องการร้องเพลงประสานเสียง มีประสิทธิภาพ 79.44/81.44, ชุดการสอนที่ 5 การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ มีประสิทธิภาพ 80.56/82.44 และชุดการสอนที่ 6 เรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง มีประสิทธิภาพ 81.78/82.78 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

นอกจากนี้ชุดการสอน เรื่อง การร้องเพลง ยังสามารถนำไปใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการสอน วิชา การขับร้องเพลงไทย และวิชา การขับร้องเพลงสากล ซึ่งเป็นวิชาเลือกเสรี ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ได้อีกด้วย

ผู้วิจัย

30 สิงหาคม 2538

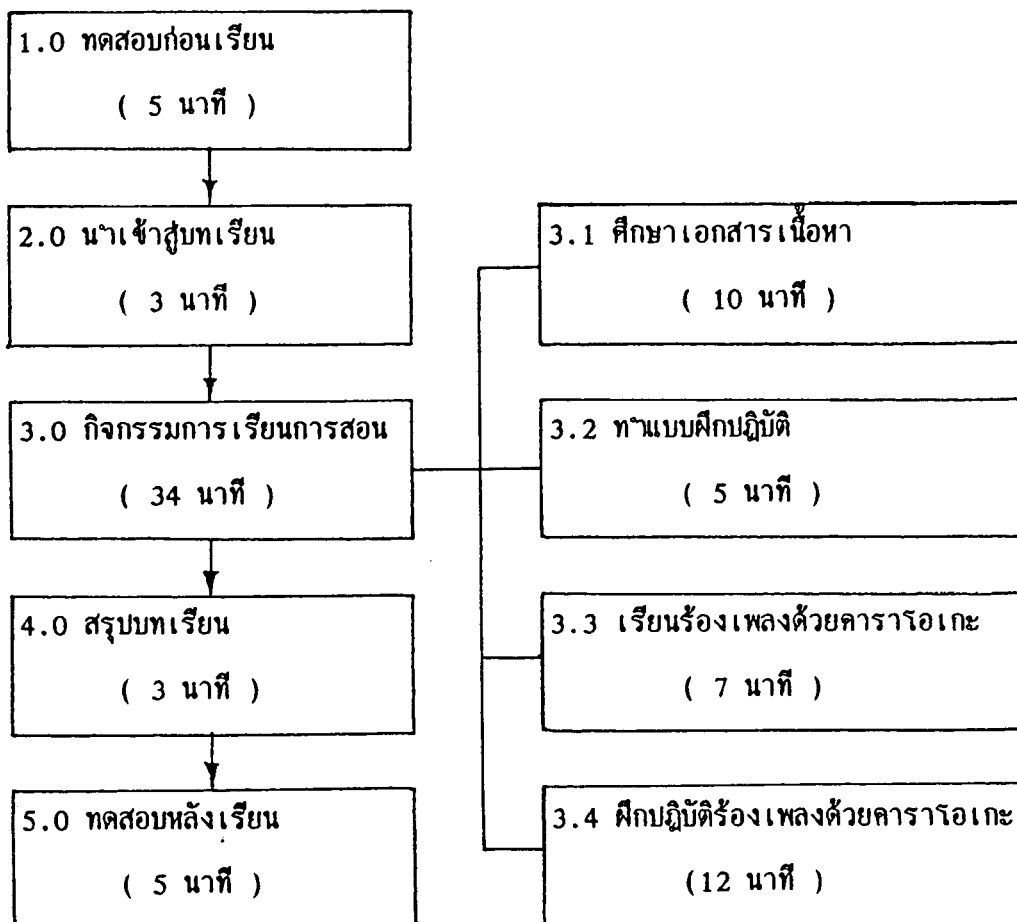
คำแนะนำในการใช้ชุดการสอน

1. องค์ประกอบของชุดการสอน

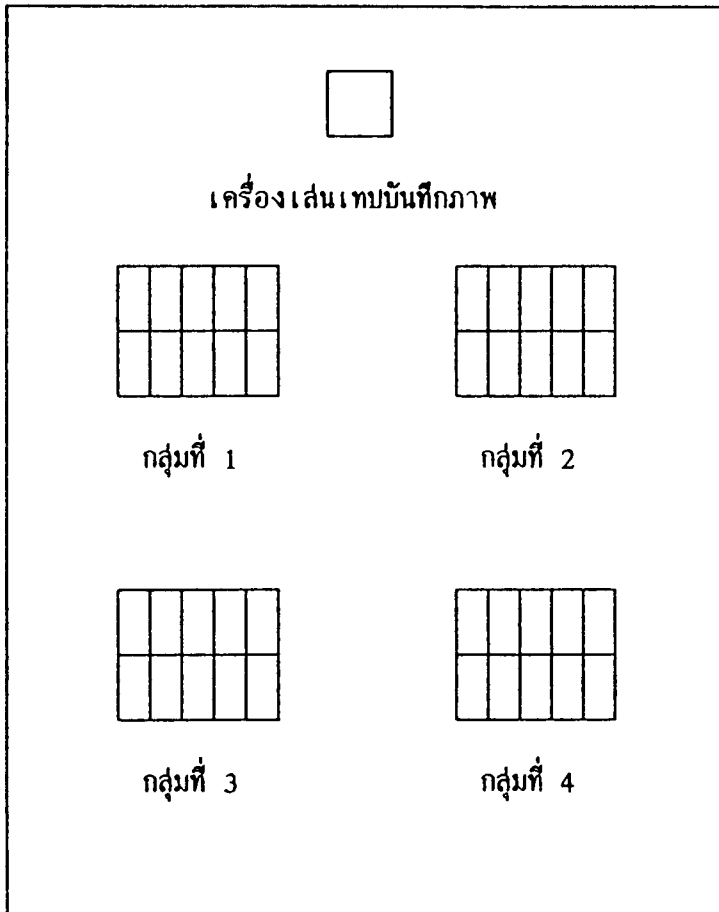
1.1 คู่มือครู	1 เล่ม
1.2 เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1 ม้วน
1.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1 ชุด
1.4 แบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน	1 ชุด

2. ขั้นตอนการสอน

ขั้นตอนการสอนประกอบด้วย 5 ขั้นตอนใช้เวลา 1 คาบๆละ 50 นาที ดังแบบจำลองขั้นตอนการสอนดังนี้

3. การจัดชั้นเรียน การจัดชั้นเรียน เพื่อการสอนร้องเพลงด้วยชุดการสอนที่ใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ควรจัดโต๊ะ เครื่องเล่นเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะขนาดจอภาพ 24 นิ้วขึ้นไป อยู่ตรงด้านหน้าชั้นเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนทุกคนมองเห็นภาพและฟังเสียงได้ชัดเจน ดังภาพ แผนผังการจัดชั้นเรียนที่ได้แสดงไว้แล้ว

ภาพที่ 5.1 แผนผังแสดงการจัดชั้นเรียนเพื่อใช้สอนด้วยชุดการสอนร้องเพลงโดยมี คาราโอเกะเป็นสื่อหลัก แสดงที่ตั้งเครื่องเล่นเทปบันทึกภาพ และ ที่นั่งของนักเรียน กลุ่มที่ 1, กลุ่มที่ 2, กลุ่มที่ 3 และ กลุ่มที่ 4

4. สิ่งที่ครูและนักเรียนต้องเตรียม

4.1 สิ่งที่ครูต้องเตรียม

ครูต้องเตรียมวัสดุและอุปกรณ์ซึ่งมีได้จัดไว้ในชุดการสอน ได้แก่

4.1.1 การจัดชั้นเรียนที่มีเครื่องเล่นเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะขนาด

จอภาพ 24 นิ้วขึ้นไป จำนวน 1 ชุด

4.1.2 ครูต้องทดลองเปิดเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ ให้พร้อมที่จะทำการสอนได้ทันที

4.1.3 ครูต้องเตรียมสำรวจชุดการสอนให้สิ่งต่างๆอยู่ครบถ้วน และเพียงพอ กับจำนวนนักเรียนที่จะทำการสอน

4.1.4 ครูต้องศึกษาเนื้อหาที่จะสอนโดยละเอียด และศึกษาชุดการสอนอย่างรอบคอบ

4.1.5 ครูและผู้ช่วยต้องมีการซักซ้อมการให้คะแนน

4.2 สิ่งที่นักเรียนต้องเตรียม

เพื่อให้การเรียนด้วยชุดการสอนเป็นไปด้วยดีนักเรียนควรเตรียมตัวให้พร้อม เพื่อรับความรู้ด้วยการเตรียมเครื่องใช้ส่วนตัวดังต่อไปนี้

4.2.1 เครื่องเขียน เช่น ปากกา ดินสอ

4.2.2 สมุดบันทึกส่วนตัว

5. คำชี้แจงสำหรับครู

การสอนแบ่งออกเป็น 5 ลำดับขั้น ดังนี้

ก. ขั้นทดสอบก่อนเรียน

ข. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ค. ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียน

ง. ขั้นสรุปบทเรียน

จ. ขั้นทดสอบหลังเรียน

ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ก. ชั้นทดสอบก่อนเรียน

ก่อนที่ครูจะทำการสอน ด้วยชุดการสอน ให้นักเรียนทำแบบสอบก่อนเรียนด้วยการปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) ให้นักเรียนทำแบบสอบก่อนเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบคู่ขนานกับแบบสอบหลังเรียน
- 2) ให้นักเรียนสอบร้องเพลงก่อนเรียน
- 3) ครูและผู้ช่วยครูให้คำแนะนำการสอบร้องเพลงก่อนเรียนของนักเรียน ตามเกณฑ์การให้คะแนน ซึ่งกำหนดไว้ในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียน

ข. ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1) ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบัน เช่น ตามร้านอาหาร สถานบันเทิงต่าง ๆ และบางครั้งเราได้จัดซื้อเอาไว้เพื่อการร้องเพลงร่วมกับสมาชิกเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจอีกลักษณะหนึ่ง
- 2) ครูแนะนำการใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ ด้วยการสาธิตการเปิดปิด เครื่องเล่นเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
- 3) ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เรื่องการร้องเพลง
- 4) ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น 4 กลุ่ม เพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างการเรียนการสอน โดยเน้นให้นักเรียนรู้จักการทำงานเป็นกลุ่มเป็นคณะ ให้นักแต่ละกลุ่มเลือกหัวหน้าเพื่อคอยดูแลช่วยเหลือกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแจกและจัดเก็บ ดูแลสื่อการสอนต่างๆตลอดจนการปฏิบัติกรร้องเพลงในแต่ละครั้ง เพื่อสะดวกต่อการสังเกตให้คะแนนของครูอีกด้วย

ค. ชั้นประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน

- 1) นักเรียนอ่านเอกสารเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลง และ เรื่อง หลักการร้องเพลง
- 2) ครูอธิบายประกอบเอกสารเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลง และ เรื่อง หลักการร้องเพลง
- 3) นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน

- 4) ครูอธิบายเรื่อง การร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ
- 5) ครูเปิดเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
- 6) ให้นักเรียนศึกษา เรื่อง การร้องเพลง จากเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
- 7) ให้นักเรียนร้องเพลง ตามเสียงร้องในคาราโอเกะ
- 8) ให้นักเรียน เรียนร้องเพลง ตามเสียงร้องในคาราโอเกะ โดยร้องหลายๆครั้ง
- 9) ครูอธิบายเรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลง ด้วยคาราโอเกะ
- 10) ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงในคาราโอเกะตามเสียงดนตรีที่บรรเลงโดยใช้เสียงของนักเรียนร้องเพลงแทนเสียงของนักร้อง (ควรฝึกปฏิบัติร้องหลายๆเที่ยวให้เหมาะสมกับเวลา)
- 11) ให้นักเรียนปฏิบัติการร้องเพลง ทีละกลุ่ม ซึ่งแบ่งไว้แล้วกลุ่มละ 8 - 10 คน
- 12) ครู และผู้ช่วยครูให้คะแนนปฏิบัติการร้องเพลงด้วยการประเมินจากแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

ง. ขั้นสรุปบทเรียน

หลังจากที่ได้ผ่านขั้นประกอบการเรียนการสอนมาแล้วครูควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) ครูสรุปเรื่อง การร้องเพลง
- 2) นักเรียนร่วมกันอภิปรายสาระสำคัญเกี่ยวกับการร้องเพลง

จ. ขั้นทดสอบหลังเรียน

เพื่อเป็นการทดสอบผลการประกอบกิจกรรมการเรียนของนักเรียน จึงดำเนินการทดสอบหลังเรียนดังนี้

- 1) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ เป็นข้อสอบแบบคู่ขนานกับแบบสอบก่อนเรียน
- 2) ให้นักเรียนสอบร้องเพลงโดยการร้องเดี่ยว
- 3) ครูและผู้ช่วยครูให้คะแนนการสอบร้องเพลงหลังเรียนของนักเรียนตามเกณฑ์การให้คะแนนซึ่งกำหนดไว้ใน แบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนแล้ว

6. ข้อเสนอแนะสำหรับครู

- 6.1 การจัดชั้นเรียนให้จัดตามแผนผังการจัดชั้นเรียน และการจัดวางสื่อการสอน

ตามที่กำหนดไว้

เนื่องจากการเรียนการสอนโดยใช้ชุดการสอนร้องเพลง ที่มีคาราโอเกะเป็นสื่อหลักจำเป็นต้องมีวัสดุอุปกรณ์ทางการใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะที่มีระบบเสียงที่ดี เสียงดนตรีและเสียงร้องเพลงของนักเรียน ครูต้องระวังอย่าให้รบกวนการเรียนการสอนกับห้องเรียนที่อยู่ใกล้เคียง จึงขอเสนอแนะให้ใช้ห้องโสตทัศนศึกษาของโรงเรียน หรือห้องเรียนวิชาศิลปะศึกษาทางด้านดนตรีและนาฏศิลป์โดยเฉพาะ

6.2 ครูควรศึกษาแผนการสอนอย่างละเอียด ซึ่งจัดไว้ในชุดการสอนแล้ว

6.3 กระดาษคำตอบของแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนครูจะต้องเก็บไว้เพื่อประเมินผลการเรียนของนักเรียน

6.4 การประเมินกิจกรรมและการสอบภาคปฏิบัติการร้องเพลงของนักเรียนให้ครูประเมินตามแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนตามที่กำหนดไว้

6.5 การประเมินกิจกรรมและการสอบภาคปฏิบัติการร้องเพลงของนักเรียนควรเชิญผู้ช่วยครูมาช่วยประเมินอีก 1 ท่าน เพื่อจะได้ประเมินด้วยการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนอย่างถูกต้อง

6.6 การประเมินกิจกรรมและการสอบภาคปฏิบัติการร้องเพลงของนักเรียนครูและผู้ช่วยครูต้องประชุมตกลงงานเรื่องการทำคะแนนเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามเกณฑ์เดียวกัน

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทย

แผนการสอน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เวลา 1 คาบเรียน (50 นาที)

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 เรื่อง "การร้องเพลงไทย"

หัวเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงไทย
2. หลักการร้องเพลงไทย
3. การเรียนร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงไทย เป็นเพลงที่คนไทยร้องมาตั้งแต่อดีตกาล มีจุดเด่นและเอกลักษณ์เป็นลักษณะประจำชาติไทย แบ่งออกเป็นประเภทเพลงบรรเลง และเพลงประเภทขับร้อง
2. การร้องเพลงไทย จะต้องยึดหลักของเสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง ที่ถูกต้องซึ่งการขับร้องเพลงไทยมีอยู่ 3 ประเภท คือ ร้องเพลงโดยลำพัง ร้องเพลงประกอบดนตรีและร้องเพลงประกอบการแสดง
3. การเรียนร้องเพลงไทย ด้วยคาราโอเกะ เป็นการเรียนร้องเพลง ที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ มีเสียงดนตรี และเสียงของนักร้องพร้อมทั้งมีเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพตรงกับเสียงของนักร้องด้วย
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลง ด้วยคาราโอเกะ เป็นการร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพ และคาราโอเกะ มีเสียงดนตรี และเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพ แต่ไม่มีเสียงของนักร้อง นักเรียนจะต้องร้องเพลงตามเสียงดนตรี และตัวอักษรเนื้อร้องที่ปรากฏ

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่อง ลักษณะของเพลงไทย แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง ลักษณะของเพลงไทยได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. หลังจากเรียนเรื่อง หลักการร้องเพลงไทย แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง หลักการร้องเพลงไทยได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
3. นักเรียนสามารถร้องเพลงไทยเพลง"เขมรไตรโยค"ไปพร้อมกับเสียงร้องในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง
4. นักเรียนสามารถร้องเพลงไทยเพลง"เขมรไตรโยค" ประกอบดนตรีในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทย เพลง "เขมรไตรโยค" ก่อนเรียน
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบัน การนำคาราโอเกะมาร้องเพลงเพื่อการพักผ่อนในครอบครัว และการนำคาราโอเกะมาเป็นสื่อการสอน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เรื่อง การร้องเพลงไทย
6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลงไทย และเรื่อง หลักการร้องเพลงไทย
7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลงไทย และเรื่อง หลักการร้องเพลงไทย
8. นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ
9. นักเรียนศึกษาเรื่อง การร้องเพลงไทย เพลง "เขมรไตรโยค" ด้วย เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ

10. นักเรียนฝึกปฏิบัติการร้องเพลงไทย เพลง "เขมรไตรโยค" ด้วย
คาราโอเกะ
11. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามในเรื่องการร้อง
เพลงไทย
12. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ
13. นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทย เพลง "เขมรไตรโยค" หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1 ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนและหลังเรียนอย่างละ	1 ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1 ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1 ชุด

การประเมิน

1. ประเมินก่อนเรียน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลง โดยให้นักเรียนร้องเพลงไทย เพลง
"เขมรไตรโยค"
3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการศึกษาและการฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทย เพลง
"เขมรไตรโยค" ด้วยคาราโอเกะ
5. ประเมินจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ประเมินหลังเรียน จากการให้นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทย เพลง
"เขมรไตรโยค"

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย / ข้อที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. เพลงที่ใช้ดนตรีล้วนๆ บรรเลงไม่มีการขับร้องประกอบ ใช้บรรเลงเพื่อสร้างบรรยากาศประกอบพิธีต่างๆ หมายถึง เพลงไทย ลักษณะใด
 - ก. เพลงขับร้อง
 - ข. เพลงบรรเลง
 - ค. เพลงประกอบฟ้อนรำ
 - ง. เพลงประกอบการแสดง

2. เพลงที่นิยมนำมาร้องประกอบดนตรี ตามแบบแผนของเพลงไทย หมายถึง เพลงไทยลักษณะใด
 - ก. เพลงบรรเลง
 - ข. เพลงประกอบการแสดง
 - ค. เพลงประกอบการฟ้อนรำ
 - ง. เพลงขับร้อง

3. สิ่งที่สำคัญที่สุดในการขับร้องเพลงไทย คืออะไร
 - ก. การออกเสียง
 - ข. การเอื้อน
 - ค. การเคาะจังหวะ
 - ง. การท่อนเนื้อร้อง

4. การดำเนินทำนอง ซ้ำ เร็ว อย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งเพลง เรียกว่าอะไร
 - ก. ทำนองเพลง
 - ข. เนื้อร้อง
 - ค. จังหวะ
 - ง. เล่นดนตรี

5. จังหวะหน้าทับ หมายถึงลีลาการตีเครื่องดนตรีไทย ชนิดใด

- ก. โทน
- ข. ฉิ่ง
- ค. กลอง
- ง. ระนาด

6. เพลงไทยส่วนมากยกภาษาร้อยกรองมาจากสิ่งใด

- ก. เพลงสากล
- ข. เพลงพื้นบ้าน
- ค. นิทานชาวบ้าน
- ง. วรรณคดี

7. การขับร้องเพลงไทย ด้านเนื้อร้อง สิ่งสำคัญ คือการออกเสียงพยัญชนะตัวใด

- ก. ตัว พ และตัว ฟ
- ข. ตัว ผ และตัว ฝ
- ค. ตัว ร และตัว ล
- ง. ตัว ช และตัว ฉ

8. การขับร้องเพลงที่ง่ายที่สุด คือ เพลงประเภทใด

- ก. ร้องเพลงโดยลำพัง
- ข. ร้องเพลงประกอบดนตรี
- ค. ร้องเพลงประกอบการแสดง
- ง. ร้องเพลงหมู่

9. เพลงไทยที่มีครบ 3 จังหวะ คือจังหวะช้า ปานกลาง และจังหวะเร็ว เรียกว่าเพลงอะไร

- ก. เพลงหางเครื่อง
- ข. เพลงออกภาษา
- ค. เพลงตับ
- ง. เพลงเถา

10. เพลงเขมรไตรโยค เนื้อเพลงบรรยายถึงสิ่งใด

- ก. ความงามของน้ำพุบนภูเขา
- ข. ความงามของธรรมชาติ
- ค. คน น้ำตก นก
- ง. ความเสียหายของธรรมชาติ

แบบทดสอบหลัง เรียน

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. เพลงไทย ลักษณะเพลงบรรเลง เพื่อสร้างบรรยากาศในการประกอบพิธีต่างๆ หมายถึงเพลงในข้อใด
 - ก. บรรเลงประกอบการร้อง
 - ข. บรรเลงโดยใช้ดนตรีล้วนๆ
 - ค. บรรเลงและร้องไปพร้อมกัน
 - ง. บรรเลงให้เสียงเบากว่าเสียงร้อง
2. เพลงไทยลักษณะ เพลงขับร้อง นิยมนำมาร้องตามแบบแผนของเพลงไทย ในข้อใด
 - ก. ร้องโดยลำพัง
 - ข. ร้องเดี่ยว
 - ค. ร้องประกอบดนตรี
 - ง. ร้องคู่ประกอบดนตรี
3. การกระทำในข้อใดจัดว่าสำคัญที่สุดในการขับร้องเพลงไทย
 - ก. การคลอเสียง
 - ข. การออกเสียง
 - ค. การเก็บเสียง
 - ง. การเอื้อน
4. ทานอง ช้า เร็ว อย่างสม่ำเสมอที่เรียกว่า จังหวะนั้น คือ การดำเนินตามข้อใด
 - ก. ช้าเร็วสลับกัน
 - ข. เร็วก่อนแล้วช้า
 - ค. สม่ำเสมอในบางช่วง
 - ง. ตลอดทั้งเพลง

5. สีสาการตี เครื่องดนตรีไทยที่เรียกว่า "โทน" หมายถึงข้อใด

- ก. จังหวะหน้าทับ
- ข. จังหวะโทน
- ค. จังหวะกลอง
- ง. จังหวะระฆังนา

6. ภาษานวนวรรคดีไทย ส่วนมากนำมาช่วยเพลงไทยทางด้านใด

- ก. ทำนอง
- ข. จังหวะ
- ค. เนื้อร้อง
- ง. สีลา

7. การออกเสียงพยัญชนะ ตัว ร และตัว ล เป็นสิ่งสำคัญในการขับร้องเพลงไทยทางด้านใด

- ก. ทำนอง
- ข. เนื้อร้อง
- ค. จังหวะ
- ง. เสียงประสาน

8. เพลงไทยประเภทใดที่จัดได้ว่าขับร้องง่ายกว่าประเภทอื่นๆ

- ก. ร้องเพลงหมู่
- ข. ร้องเพลงประกอบการแสดง
- ค. ร้องเพลงประกอบดนตรีไทย
- ง. ร้องเพลงโดยลำพัง

9. เพลงเถา เป็นเพลงที่มีจังหวะตามข้อใด

- ก. ช้ามากๆตลอดเพลง
- ข. ช้าและเร็วสลับกัน
- ค. เร็วมากๆตลอดเพลง
- ง. ช้า ปานกลาง และเร็ว

10. เพลงเขมรทรยศ เนื้อเพลงบรรยายถึงความงามของสิ่งใด

ก. สิ่งที่มีมนุษย์สร้าง

ข. ธรรมชาติ

ค. มนุษย์

ง. มนุษย์และสัตว์

กระดาษคำตอบ

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1
 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3
 เรื่อง การร้องเพลงไทย

การทดสอบก่อนเรียน

การทดสอบหลังเรียน

คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1.	()	()	()	()
2.	()	()	()	()
3.	()	()	()	()
4.	()	()	()	()
5.	()	()	()	()
6.	()	()	()	()
7.	()	()	()	()
8.	()	()	()	()
9.	()	()	()	()
10.	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1

เรื่อง การร้องเพลงไทย

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ข
2. ง
3. ข
4. ค
5. ก
6. ง
7. ค
8. ก
9. ง
10. ข

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ก
2. ค
3. ง
4. ง
5. ข
6. ค
7. ข
8. ก
9. ค
10. ข

แบบทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

ทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลงไทย เพลงเขมราทรโยค

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนนเสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็นตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง ก่อนเรียน และหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ทำนอง ร้องได้ถูกต้องตามทำนอง เพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลง อย่างสม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ ชัดเจน						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสารเนื้อหา

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

เรื่อง ลักษณะของเพลงไทย

เพลงไทย เป็นเพลงที่คนไทยร้อง ใช้เวลาถ่ายทอดสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคน มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์ หรือบอกลักษณะ เฉพาะว่าเป็นเพลงประจำชาติไทย ดังนี้

1. ทานอง ทานองหลัก หรือทานองพื้นฐานของเพลงไทยวงปี่พาทย์จะใช้น้องวง ใหญ่บรรเลงวงเครื่องสายใช้ฆ้องวงบรรเลง เครื่องดนตรีชนิดอื่น แปรทานองหลักไปเป็น ทานองเฉพาะ เครื่องมือเรียกว่า "ทาง" เสียงที่นำมาเรียบเรียงเป็น ทานองอยู่ใกล้เคียง กัน มีลักษณะเหมือนลูกคลื่นที่หมุนต่อเนื่องกันมาเป็นระลอก ทานองที่สั้นที่สุดเรียกว่า "ลูก" ทานองหลายๆ ลูกเรียกว่า "วรรค" และ "ประโยค" ทานองหลายๆ ประโยคเรียกว่า "ท่อน" บทเพลงอาจมีทานองท่อนเดียวจบหรือหลายๆ ท่อนแต่ละท่อนอาจมีลักษณะ เหมือนๆ กันหรือ ต่างกันก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของเพลง ทานองหลายๆ ท่อนเรียกว่า "เพลง"

2. จังหวะ จังหวะเพลงไทยมี 3 ลักษณะ คือ จังหวะช้า จังหวะปานกลาง และ จังหวะเร็ว หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า จังหวะสามชั้น จังหวะสองชั้น และจังหวะชั้นเดียว เพลงไทยที่มีครบทั้ง 3 จังหวะเรียกว่า "เพลงเถา" ใช้ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง เป็นเครื่องมือ ในการตรวจสอบจังหวะ เพื่อความถูกต้องในเรื่องวรรคตอน เรียงลำดับจากเร็วไปหาช้า

3. การบรรเลงดนตรีไทย ศิลปะการบรรเลงดนตรีไทย มี 2 ลักษณะ คือ การบรรเลงหมู่และบรรเลงเดี่ยวสำหรับการบรรเลงหมู่จะมีทานองที่เรียกว่า ลูกล้อ ลูกตาม ลูกนา ลูกต่อ ลูกขัด ลูกเหลื่อม ฯลฯ ส่วนการบรรเลงเดี่ยว ขึ้นอยู่ที่เครื่องดนตรีแต่ละชนิด เช่น ระนาด มีศิลปะการบรรเลง ที่เรียกว่าทางเก็บ ทางขยี้ ทางกรอ ทางรัว ฯลฯ ถ้าเป็น ขอ ก็มีการรัวคันทัก คันทักสะอื้น น้วนาคสะดุ้ง น้วเอื้อน เป็นต้น

ประเภทของเพลงไทย

เพลงไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1. เพลงบรรเลง เพลงบรรเลง หมายถึง เพลงที่ใช้ดนตรีล้วนๆ บรรเลง ไม่มีการขับร้องประกอบ ใช้บรรเลงเพื่อสร้างบรรยากาศให้ครึกครื้น บรรเลงประกอบพิธี

ต่างๆ บรรเลงประกอบการฟ้อนรำ หรือการแสดงโขน ละคร มี 5 ประเภท ดังนี้

1.1 เพลงโหมโรง คือ เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบเป็นการเปิดโรง ตามประเพณีมาแต่โบราณก่อนจะเริ่มแสดง หรือบรรเลงดนตรีจะด้องบรรเลงเพลงโหมโรงเสียก่อนเสมอ ด้วยเหตุผล 2 ประการดังนี้

1) เป็นการประกาศให้ชาวบ้านทราบว่ที่นั่นจะมีงานอะไร ถ้าบรรเลงเพลงโหมโรงโขน ละคร แสดงว่าจะมีโขนหรือละคร ถ้าบรรเลงเพลงโหมโรงเช้า แสดงว่าจะมีการเลี้ยงพระ ถ้าบรรเลงเพลงโหมโรงเย็น แสดงว่าจะมีสวดมนต์เย็น เพลงโหมโรงสำหรับโขนละครมีหลายเพลง เช่น กราวโน เสมอข้ามสมุทร ร้ว เจ็ด ชูบ ลา ฯลฯ เพลงโหมโรงเช้ามีหลายเพลง เช่น สาธุการ เหาะ ร้ว กลม เพลงโหมโรงเย็นมีหลายเพลง เช่น สาธุการ ตระ ร้ว เข้าม่าน ปฐม ลา เสมอ ฯลฯ

2) เป็นการอัญเชิญเทวดาและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้มาประชุมกันในวันงาน เพื่อเป็นสิริมงคลแก่เจ้าภาพแขกที่มาในงาน และนักดนตรี

นอกจากเพลงโหมโรงที่จัดไว้เป็นชุดดังกล่าวมา ยังมีเพลงโหมโรงที่ใช้ในพิธีต่างๆอีก เช่น เพลงครอบจักรวาล เพลงโอยเรศ เพลงเทวาประสิทธิ์ เป็นต้น บางทีก็ใช้เพลงไพเราะอื่นๆ มาต่อท้ายเพื่อสร้างบรรยากาศหรือเพื่อเอาความไพเราะในระหว่างรอประธานในพิธี

1.2 เพลงหน้าพาทย์ คือ เพลงที่ใช้บรรเลงประกอบอาภักภักิรยาของตัวโขน ตัวละคร หรือใช้บรรเลงในพิธีมงคลต่างๆ เช่น พิธีไหว้ครู เพื่ออัญเชิญฤาษี เทวดา ครูอาจารย์ทั้งหลายให้มาร่วมพิธีไหว้ครู หรือพิธีที่เป็นมงคลอื่นๆ ส่วนมาก ได้แก่ พิธีสงฆ์ เมื่อมีการบรรเลงเพลงหน้าพาทย์ประกอบจะให้บรรยากาศ หรือความรู้สึกที่ศักดิ์สิทธิ์ รู้สึกว่างานนั้นมีความสำคัญมีความหมายยิ่งขึ้น

1.3 เพลงเรื่อง คือ เพลงที่ใช้สำหรับบรรเลงบิ่พาทย์ หมายถึง การนำเอาเพลง ที่มีลักษณะใกล้เคียงกันหลายเพลงมาบรรเลงติดต่อกันเป็นชุด ได้แก่ เพลงช้า เพลงสองไม้ และ เพลงฉิ่ง เพลงทั้ง 3 ประเภทนี้ใช้ได้ทั้งบรรเลงเพื่อรับพระ ฟังธรรมดา และบรรเลงประกอบการฟ้อนรำ

1.4 เพลงหางเครื่อง คือ เพลงที่บรรเลงต่อท้ายเพลงใหญ่เช่น เพลงเขมร

รพธิดสัตว์เดา จบแล้วบรรเลงเพลงหางเครื่องชุดเขมรต่างๆ โดยทั่วไป เพลงหางเครื่องมักจัดไว้เป็นชุดตามสำเนียงภาษาของเพลง เช่น เพลงหางเครื่องชุดแขก มอญ พม่า ลาว ญวน เงี้ยว ตะลุง เป็นต้น จะใช้เพลงหางเครื่องชุดใด และภาษาใดนั้น แล้วแต่เพลงใหญ่ที่บรรเลงมาก่อนเป็นสำคัญ ถ้าเพลงใหญ่เป็นเพลงสำเนียงมอญ เช่น เพลงรามัญรัตนทศ จะต้องออกเพลงหางเครื่องให้เป็นชุดมอญตามไปด้วยแต่ต้องคำนึงถึงอารมณ์เพลงด้วย เพลงใหญ่เป็นเพลงสนุกสนาน เพลงหางเครื่องก็ต้องเป็นเพลงสนุกสนาน เช่นกัน

1.5 เพลงออกภาษา คือ เพลงชุดเดียวกับเพลงหางเครื่อง แต่เอาเพลงหลายๆภาษามารวมกันแบบแผนที่เคยทำกันมาแต่โบราณก็มีอยู่ 4 ภาษา คือ จีน เขมร ตะลุง และพม่าจะเรียงลำดับอย่างไร แล้วแต่ผู้เรียบเรียงจะเห็นสมควร ซึ่งถือหลักให้ลีลากระฉับกระเฉง มีความไพเราะ เป็นสำคัญถ้าจะมีมากกว่า 4 ภาษาดังกล่าวก็ต้องออก 4 ภาษาเสียก่อน จึงออกภาษาอื่นที่เหมาะสมต่อไป

2. เพลงขับร้อง เพลงขับร้อง หมายถึง เพลงที่นิยมนำมาร้องประกอบดนตรีตามแบบแผนของเพลงไทย คือร้องแบบมโหรีรับ เรียกกันโดยทั่วไปว่า "ร้องส่ง" เช่น เพลงตับ เพลงเกร็ด เพลงเถาต่างๆ มี 6 ประเภทดังนี้

2.1 เพลงตับ หมายถึง เพลงตั้งแต่ 2 เพลงขึ้นไป นำมาบรรเลงและขับร้องติดต่อกัน มีอยู่ 2 ชนิดคือ

1) ตับเรื่อง คือ เพลงที่เรียบเรียงจากหลายๆ เพลงโดยถือเอาเนื้อเรื่องเป็นหลักเรื่องติดต่อกันเป็นเรื่องโดยไม่ต้องคำนึงว่าเพลงเหล่านั้นจะมีอารมณ์คล้ายตามต่างกันอย่างไร เช่น เพลงตับเรื่องพระลอ (ตอนตามไก่) มีเพลงลาวพุงขาว เกริ่นลาวแข็ง เชิดฉิ่ง ลาวครวญ ลาวสมเด็จ ฯลฯ

2) ตับเพลง คือ เพลงที่เรียบเรียงจากหลายๆ เพลงโดยถือเอาทำนองเป็นหลักบรรเลงติดต่อกัน ตามแบบแผนของเพลงไทย โดยไม่ต้องคำนึงว่าเนื้อเรื่องจะมีความหมายต่อเนื่องกันอย่างไรหรือไม่ เช่น ตับเพลงเรื่องอิเหนา มีเพลงซำป๋อ ปันตลิ่ง อะแซห่วนก็ กบเต็น ฯลฯ

2.2 เพลงเกร็ด หมายถึง เพลงที่ใช้บรรเลง หรือขับร้องในเวลาสั้นๆ ไม่ได้เรียบเรียงไว้เป็นชุด เหมือนเพลงตับ เพลงเถา คือ บรรเลงเพื่อจะฟังเฉพาะเพลง

หรือเฉพาะบทร้องนั้นๆ เท่านั้นอาจเลือกเอาเพลงใดเพลงหนึ่งในชุดเพลงดับ หรือเพลงเถา มาบรรเลง หรือขับร้องเฉพาะเพลงก็ได้

2.3 เพลงเถา หมายถึง เพลงเดียวกันบรรเลงติดกันทั้ง 3 จังหวะคือ เริ่มจากจังหวะสามชั้นสองชั้น และจังหวะชั้นเดียว เช่น เพลงเขมรไตรโยคเถา เพลงลาวเสียงเทียนเถา ฯลฯ ในสมัยปัจจุบันเพลงไทยบางเพลงได้ขยายอัตราจังหวะไปถึงสี่ชั้น และตัดทอนลงเป็นอัตราครึ่งชั้นก็มีถ้าจะบรรเลงให้ครบตามลักษณะของเพลงเถา ก็ต้องบรรเลงตั้งแต่จังหวะสี่ชั้นไปจนถึงจังหวะครึ่งชั้น การบรรเลงหรือขับร้องโดยทั่วไป โดยเฉพาะผู้เริ่มหัดใหม่ จะแยกออกมาบรรเลงเฉพาะ จังหวะสามชั้น สองชั้น หรือชั้นเดียวก็ได้ ถ้าแยกออกมาดังกล่าว ก็จะเห็นได้ว่า เพลงไทยก็จะไม่ยาวดังที่เข้าใจกัน จะมีเพลงที่ยาวจริง ๆ ไม่กี่เพลง เช่น เพลงเชิดจีน เพลงทยอยนอก เป็นต้น

2.4 เพลงสามชั้น คือ เพลงที่แต่งขยายอัตราจังหวะให้ยาวกว่าเพลงสองชั้นอีกเท่าตัว เช่น เพลงเขมรไตรโยคสามชั้น เพลงลาวเสียงเทียนสามชั้น เป็นต้น

2.5 เพลงสองชั้น คือ เพลงที่มีจังหวะปานกลาง ถือเป็นจังหวะหลัก ร้องและจำทำนองได้ง่ายเพราะส่วนมากเป็นเพลงสั้นๆ เช่น เพลงลาวเจริญศรี ลาวดวงเดือน แขกสาหร่าย เป็นต้น

2.6 เพลงชั้นเดียว คือ เพลงที่แต่งโดยตัดทอนอัตราจังหวะ ให้สั้นลงครึ่งหนึ่งของอัตราจังหวะสองชั้น จังหวะจะเร็วกว่าเพลงสองชั้นเท่าตัว เช่น เพลงนาคราช ชั้นเดียว เพลงพม่าเห่ชั้นเดียว เป็นต้น

เรื่อง หลักการร้องเพลงไทย

การร้องเพลงไทย ที่จะทำให้ถูกต้องตามหลักของการร้องเพลงไทยควรศึกษาเรื่องที่เป็นพื้นฐานของการร้องเพลงไทยดังต่อไปนี้

1. เสียง เสียงที่เราเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงพูดหรือเสียงร้องโดยคำหรือเนื้อร้องจะเกิดจากฐานที่ต่างกัน คนที่พูดได้ดีย่อมจะออกเสียงสระ เสียงพยัญชนะในวรรคต่างๆ เสียงพยัญชนะครบกล่าและเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้องโดยเฉพาะเสียง ร เรือ เสียง ล ลิงต้องฝึกหัดออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน ถ้าพูดได้ถูกต้องชัดเจนก็ย่อมจะร้องเพลงได้ถูกต้องในเรื่องเนื้อร้อง

2. ทานอง คือ เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาวที่ผู้ประพันธ์นำมาเรียบเรียงตามหลักของดนตรี สิ่งที่สำคัญที่สุดของการขับร้องเพลงไทย คือ การเอื้อน เพราะว่าการเอื้อนมีเอื้อนคำและเอื้อนทานองดังนี้

2.1 เอื้อนคำ คือการออกเสียงด้วยคำให้ตรงและกลมกลืนกับทานองคำบางคำ อาจต้องนำหลายเสียงหรือหลายระดับเสียงรวมเข้าหากันด้วยคำนั้นจึงจะชัดเจนไม่เสียความหมายและให้ความไพเราะ

2.2 เอื้อนทานอง คือการร้องคำว่า "เออ" ให้ตรงกับเสียงสูง เสียงต่ำที่ผูกกันเป็นทานองในส่วนที่เสียงหรือทานองเหล่านั้นไม่มีด้วยคำหรือเนื้อร้อง เพื่อให้การขับร้องร้องได้ครบถ้วนตามทานองเพลงเท่ากับเสียงของดนตรีทุกลูก เพื่อให้ทานองเลื่อนไหลติดต่อกันไม่ขาดเสียง

3. จังหวะ หมายถึงการเคลื่อนที่ของเวลาอย่างสม่ำเสมอการดำเนินทานองจะช้าจะเร็วอย่างไรต้องดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งเพลงโดยถือหลักดังนี้

3.1 จังหวะสามัญ ถือหลักการเคาะหรือนับโน้ตจะช้าหรือเร็วขึ้นอยู่กับเพลง จังหวะอะไรถ้าจังหวะสามัญก็เคาะช้า ถ้าจังหวะสองัญก็เคาะปานกลางถ้าจังหวะชัญเดียวก็เคาะเร็ว

3.2 จังหวะฉิ่ง ถือหลักเสียงฉิ่งเป็นจังหวะเบาเสียงฉับเป็นจังหวะหนักเป็นเกณฑ์หรือเป็นหลักการตี ตาเนินจังหวะไปตามจังหวะสามัญ

3.3 จังหวะหน้าทับ หมายถึง สีสากการตีโทน คำว่า "ทับ" หมายถึง โทน ตะโพนมาแต่โบราณต่อมามีกลองเพิ่มขึ้นหลายชนิดเช่น กลองแขก กลองสองหน้า ก็ยังคงเรียกจังหวะกลองเหล่านี้ว่า "จังหวะหน้าทับ" เหมือนกัน

4. เนื้อร้อง เพลงไทยส่วนมากก็ยกเอาภาษาร้อยกรองมาจากวรรณคดีเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะกลอนแปดนำมาใช้มากที่สุดหรือเนื้อร้องที่ร้อยกรองขึ้นเฉพาะ เพลงสิ่งที่สำคัญในการขับร้องก็คือการออกเสียงตัว ร เรือ ตัว ล ลิง และการออกเสียงควบกล้ำ เช่น กร กล คร คล พร ปล พร พล คว ตร เป็นต้น

การขับร้องเพลงไทย มี 3 ประเภท

1. ร้องเพลงโดยลำพัง คือ การร้องเพลงโดยทั่วไปตามลำพังร้องเพราะอยากจะไม่ต้องมีกฎเกณฑ์อะไรไม่ต้องคำนึงถึงเสียงของคนอื่นไม่ต้องคำนึงถึงเสียงดนตรี

การร้องเพลงประเภทนี้ไม่ต้องใช้ดนตรีประกอบจะร้องผิดทำนองผิดจังหวะไปบ้างก็ไม่เป็นไร เมื่อผู้ร้องพอใจที่จะร้อง ร้องแล้วมีความสุขมีความสบายใจก็ร้องไปตามใจชอบนับว่าเป็นวิธีร้องเพลงที่ง่ายที่สุด

2. ร้องเพลงประกอบดนตรี คือการร้องเพลงกับวงปี่พาทย์ วงเครื่องสาย หรือ วงมโหรี หรือเครื่องดนตรีที่ทำนองขึ้นใดขึ้นหนึ่งถือเสียงของดนตรีเป็นหลักต้องเทียบเสียงเข้าตรงกับเสียงดนตรีเสียก่อนจึงจะร้องเข้ากับดนตรีได้ มี 3 วิธี

2.1 ร้องรับหรือร้องส่ง หมายถึงการร้องเพลงจบก่อนแล้วมีดนตรีรับตามทำนองของท่อนนั้นอีกครั้งหนึ่ง

2.2 ร้องสอดดนตรี คือการร้องเพลงที่ใช้ดนตรีสอดแทรกแบบล่อเสียงตามกันและล่อเสียงต่างกันอย่างเดียวกับการบรรเลงเพลงที่มีลูกล่อ ลูกขัด

2.3 ร้องคลอดนตรี คือการร้องเพลงตามทำนองไปพร้อมๆกับเสียงดนตรี

3. ร้องเพลงประกอบการแสดง หมายถึงการร้องเพลงทั้งประกอบดนตรีและประกอบการฟ้อนรำหรือการแสดงการร้องเพลงประเภทนี้ ผู้ร้องจะต้องคำนึงถึงทั้งเสียงดนตรี เสียงของนักร้องด้วยกันและพร้อมกันนั้นก็ต้องดูท่าทางของตัวละครหรือผู้แสดงประกอบด้วย ผู้ร้องจะต้องมีความรู้ในเรื่องบทละครในเรื่องวรรณคดีจะต้องจำทำนองเพลงได้มากจะต้องฝึกหัดจนชำนาญจึงจะร้องเพลงประเภทนี้ได้ นับว่าเป็นวิธีร้องเพลงที่ยากที่สุด

เนื้อร้อง เพลงเขมรไทรโยค

ทวนเอง สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

เนื้อร้อง สมเด็จพระนเรศวรมหาราช

บรรยายความตามให้เสด็จยาตร

ยังไทรโยคประพาสพนาศาสตร์

"น้องเอ๋ยเจ้าไม่เคยเห็น"

ไม้ใส่หลายพันเคาะจั่นมะปราง

ที่ชายชลเขาชะงักเป็นโกรกธาร

น้ำพุพุ่งซ่าไหลสำอาดฉาน

เห็นตระการมันไหลจ็อกโครม

"มันดังจ็อกจ็อก จ็อกจ็อก โครมโครม"

น้ำใสไหลจนดูหมู่มัสยา

ก็เหล่าหลายว่าวมาก็เห็นโถม

"น้องเอ๋ยเจ้าไม่เคยเห็น"

อินบักษาซ้องเสียงเพียงประโคม

เมื่อยามเย็นพยับพอมรุ่งเรียกรั้ง

เสียงนกยูงทองมันร้องโदั่งดั่ง

หูเราฟังมันดั่งกระโदั่งห่ง

"มันดังก้อกก้อก ก้อกก้อก กระโดั่งห่ง"

บทการาโอเกะ ชุดการสอนหน่วยที่ 1

เรื่อง การร้องเพลงไทย เพลง"เขมรไทรโยค" ใช้เวลา 8.10 นาที

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี เพลงไทย	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 เรื่อง การร้องเพลงไทย เพลง เขมรไทรโยค โดย นายโชคดก เก่งเชตรกิจ	ดนตรี เพลงไทย	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
3		(ตัวอักษร) เพลงเขมรโบราณ ทำนอง เนื้อร้อง สมเด็จพระเจ้า กรมพระยานริศรานุวัดติวงศ์	ดนตรี เพลงไทย	
4		ต้นไม้ ภูเขา ล้ำธาร (ตัวอักษร) เพลงเขมรโบราณ บรรยายความตามให้เสด็จยาตร ยังโบราณประพาสพนาสน์ "น้องเอยเจ้าไม่เคยเห็น"	ดนตรีไทยจีน เพลง เขมรโบราณ	
5		ต้นหญ้า ดอกไม้ สวยงาม ล้ำธาร ก้อนหิน (ตัวอักษร) ไม้ใส่หลายพันครั้งละจั้นปะปน ที่ชายชลเขาชะงักเป็นโกรกธาร	เพลง	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		น้ำพุพุ่งเข้าไหลผ่านลาดชัน เห็นตระการมันไหลจ่อโครม "มันดังจ็อกจ็อก จ็อกจ็อก โครมโครม"		
6		ลาธาร น้ำใส (ตัวอักษร) น้ำใสไหลจนดูหมึ้นศยา ก็ไหลหลายวายเป็นก็เห็นจอม "น้องเอ๋ยเจ้าไม่เคยเห็น"	เพลง	
7		ต้นไม้ใหญ่ ป่าทึบ (ตัวอักษร) บินนักษาซ้องเสียงเพียงประโคม เมื่อยามเป็นพัพพมรื่องเรียวกรัง เสียงนกกุงทองมันรื่องโด้งดิง หูเราฟังมันดังกระโด้งห่ง "มันดังก้อกก้อก ก้อกก้อก กระโด้งห่ง"	เพลง	รวม 8.10

แบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทย

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

เรื่อง ลักษณะของเพลงไทย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือ เติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. เพลงไทยเป็นเพลงที่มีจุดเด่นแสดงเอกลักษณ์ว่าเป็นเพลง เพลงเถา
2. เพลงไทยที่มีจังหวะครบ 3 จังหวะเรียกว่า โหมโรง
3. เพลงไทยที่ใช้บรรเลงประโคมเป็นการเบิกโรงคือเพลง ประจักษ์ศิลปไทย
4. เพลงหน้าพาทย์ใช้บรรเลงในพิธี เพลงดับ
5. เพลงตั้งแต่ 2 เพลงขึ้นไป นำมาบรรเลง และขับร้องติดต่อกัน
เรียกว่า ออกภาษา
เพลงบรรเลง
ไทยเดิม

เรื่อง หลักการร้องเพลงไทย

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. การร้องเพลงไทย สิ่งที่สำคัญที่สุดของการขับร้องคือ โทน
 2. จังหวะหน้าทับในเพลงไทยหมายถึง สีลาการตี วรรณคดี
 3. คำว่า "ทับ" ในเพลงไทยที่มีมาแต่โบราณคือ การเอื้อน
 4. เนื้อร้อง ของเพลงไทยส่วนมากร้อยกรองมาจาก เสียงดนตรี
 5. การร้องเพลงไทยประกอบดนตรี ผู้ร้องต้องเทียบเสียงให้ตรงกับ ตีโทน
- การออกเสียง
กลอง
นิทาน

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

เรื่อง "ลักษณะของเพลงไทย"

1. ประชาชาติไทย
2. เพลงเถา
3. โหมโรง
4. ไหว้ครู
5. เพลงตับ

เรื่อง "หลักการร้องเพลงไทย"

1. การเอื้อน
2. ตีโทน
3. โทน
4. วรรณคดี
5. เสียงดนตรี

แบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 1 หน่วยที่ 1 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทย

เรื่อง การเรียนร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนปฏิบัติการร้องเพลงไทย เพลง "เขมราทรโยค" ไปพร้อมกับ
เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ เสียงดนตรี และเสียงของนักร้อง

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทย เพลง "เขมราทรโยค" ไปพร้อมกับคาราโอเกะ
ที่มีเสียงดนตรี และเนื้อร้องปรากฏบนจอภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น
ตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบการสังเกตร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

เรื่อง การเรียนร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยด้วยคาราโอเกะ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องเต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส ใกล้เคียงกับเสียง ของนักร้องในคาราโอเกะ						
2	ท่วงนอง ร้องได้ถูกท่วงนองของเพลง ในคาราโอเกะ						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลง ในคาราโอเกะ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้องตามที่นักร้อง ในคาราโอเกะร้อง						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

แผนการสอน วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2
เรื่อง "การร้องเพลงไทยสากล"

หัวเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงไทยสากล
2. หลักการร้องเพลงไทยสากล
3. การเรียนร้องเพลงไทยสากล ด้วยคาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากล ด้วยคาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงไทยสากล คือ เพลงที่แต่งท่วงทำนองขึ้นตามหลักของดนตรีสากล มีจังหวะแบบสากลบันทึกตัวโน้ตไว้ด้วยโน้ตสากล ใช้เนื้อร้องภาษาไทย

2. การร้องเพลงไทยสากล ต้องรู้จักการเทียบเสียง ท่วงทำนอง จังหวะ และ

เนื้อร้อง

3. การเรียนร้องเพลงไทยสากล ด้วยคาราโอเกะ เป็นการเรียนร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรี เสียงร้อง และมีเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย

4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากล ด้วยคาราโอเกะ เป็นการร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ เสียงดนตรี และเนื้อร้องเพลง ปรากฏบนจอภาพแต่ไม่มีเสียงนักร้อง นักเรียนจะต้องร้องเพลงตามเสียงดนตรีและเนื้อร้องของเพลงที่ปรากฏบนจอภาพด้วย

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากลแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากลได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

2. หลังจากเรียนเรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากลแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากลได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

3. นักเรียนสามารถร้องเพลงไทยสากลเพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ไปด้วยพร้อมเสียงร้องในคาราโอเกะได้ถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถร้องเพลงไทยสากลเพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ประกอบดนตรีในคาราโอเกะได้ถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ก่อนเรียน
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียน โดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบัน การนำคาราโอเกะมาร้องเพลงเพื่อการพักผ่อนในครอบครัว และการนำคาราโอเกะมาเป็นสื่อการสอน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน
5. ครูให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล
6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากล และเรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากล
7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหา เรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากล และเรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากล
8. นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ
9. นักเรียนศึกษาเรื่อง การร้องเพลงไทยสากล เพลงสั้นเกล้าเผ่าไทย ด้วยเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
10. นักเรียนฝึกปฏิบัติ การร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ด้วยคาราโอเกะ
11. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปราย และซักถามเรื่อง การร้อง

เพลงไทยสากล เพลง"สั้นเกล้าเผ่าไทย"

12. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ
13. นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทยสากล เพลง"สั้นเกล้าเผ่าไทย" หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1	ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1	ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1	ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1	ชุด

การประเมิน

1. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลง โดยคาราโอเกะ
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลง โดยให้นักเรียนร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย"
3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการเรียนและการฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย"ด้วยคาราโอเกะ
5. ประเมินหลังเรียนจากการให้นักเรียนทดสอบร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย"

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดตามกระตาคาตอบ

1. เพลงที่แต่งทำนองขึ้นตามหลักของดนตรีสากลมีจังหวะแบบสากลบันทึกไว้ด้วยโน้ตสากล
ใช้เนื้อร้องภาษาไทยเรียกว่าเพลงอะไร
 - ก. เพลงไทย
 - ข. เพลงสากล
 - ค. เพลงไทยสากล
 - ง. เพลงสากลแบบไทย
2. วงดนตรีที่ใช้บรรเลงในงานสังคมการแสดงคอนเสิร์ตและสถานเริงรมย์ต่างๆที่ได้รับความนิยมมากอยู่ในขณะนี้คือวงดนตรีประเภทใด
 - ก. วงสตริงสี่คอมโบ
 - ข. วงแจ๊ส
 - ค. วงโยธวาทิต
 - ง. วงซอด้วง
3. การขับร้องเพลงไทยสากลหลักในการขับร้องข้อแรกคืออะไร
 - ก. การเปล่งเสียงตามบันไดเสียง
 - ข. การเทียบเสียงกับวงดนตรี
 - ค. การเคาะจังหวะ
 - ง. การอ่านโน้ต
4. คนที่ใส่เสียงไม่ตรงคีย์หรือใส่เสียงไม่ครบ 8 ชั้นจะเป็นอุปสรรคทางด้านใด
 - ก. เล่นดนตรีไม่ได้
 - ข. ร้องเพลงได้ เล่นดนตรีไม่ได้
 - ค. เล่นดนตรีได้ ร้องเพลงไม่ได้
 - ง. ร้องเพลงไม่ถูกต้อง

5. การเลือกบันไดเสียงหรือการรั้งที่ย่ำให้พอดีกับระดับเสียงของนักร้องนั้นต้องอาศัยเครื่องดนตรีชนิดใดเทียบเสียง
- เครื่องดนตรีจากธรรมชาติ
 - เครื่องดนตรีไทย
 - เครื่องดนตรีสากล
 - เครื่องดนตรีไทย และสากล
6. ข้อใดกล่าวถูกต้อง
- การร้องเพลงให้ถูกต้องนั้นต้องฝึกหัด
 - คนที่มีพรสวรรค์ก็ฝึกร้องเพลงได้ง่าย
 - คนที่มีพรสวรรค์น้อยฝึกร้องเพลงได้ช้า
 - ถูกทุกข้อ
7. สิ่งที่ได้จากการนำเสียงดนตรีมาเรียงกันตามลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงมีระยะระหว่างเสียงต่อเสียงนั้นคืออะไร
- บันไดเสียง
 - เนื้อร้อง
 - จังหวะเพลง
 - ทำนองเพลง
8. การร้องเพลงต่อหน้าคนจำนวนมากอาจประหม่าได้ความประหม่า เป็นเหตุให้ร้องเพลงไม่เต็มความสามารถมีวิธีแก้ความประหม่าในการร้องเพลงได้อย่างไร
- ไม่สนใจคนอื่น ๆ
 - ซ้อมร้องเพลงมากๆ
 - หายใจสั้นๆ
 - หายใจสั้น-ยาวสลับกัน

9. เมื่อถึงเวลาจะร้องเพลงถ้ามีความประหม่าอยู่ควรแก้ไขอย่างไร

- ก. ร้องเพลงให้เสียงเบาที่สุด
- ข. ร้องเพลงให้เต็มเสียง
- ค. หายใจยาวๆ หลายๆ ครั้ง
- ง. ไล่แวนตาสีดำ

10. เนื้อร้องของเพลงที่กล่าวว่า "ขอภิวาทเบื่องบาของคัมภีพล" หมายถึงในหลวงรัชกาลที่เท่าใด

- ก. รัชกาลที่ 1
- ข. รัชกาลที่ 9
- ค. รัชกาลที่ 8
- ง. รัชการที่ 5

แบบทดสอบหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุด ในกระดาษคำตอบ

1. เพลงไทยสากลเป็นเพลงที่แต่งท่วงนองขึ้นตามหลักของดนตรีสากลมีจังหวะแบบสากล
บันทึกไว้ด้วยโน้ตสากลมีเนื้อร้องตามลักษณะใด
 - ก. ภาษาไทยเดิม
 - ข. ภาษาไทย
 - ค. ภาษาอังกฤษ
 - ง. ภาษาสากล
2. ในงานสังคีตการแสดงคอนเสิร์ตและสถานเริงรมย์ต่างๆวงดนตรีที่ได้รับความนิยม
มากที่สุดขณะนี้คือซอใด
 - ก. วงชาตรี
 - ข. วงโยธวาทิต
 - ค. วงแชมเบอร์
 - ง. วงสตริงสี่คอมโบ
3. การขับร้องเพลงไทยสากลหลักในการขับร้องข้อแรกคือสิ่งใด
 - ก. การอ่านโน้ต
 - ข. การเคาะจังหวะ
 - ค. การเทียบเสียงกับวงดนตรี
 - ง. การเปล่งเสียงตามบันไดเสียง
4. คนที่เล่นดนตรีได้ร้องเพลงไม่ได้คือคนที่ขาดคุณสมบัติทางด้านใด
 - ก. ไล่เสียงไม่ตรงคีย์
 - ข. ประหม่าง่าย
 - ค. หลอดลมเล็ก
 - ง. เอื้อนเสียงไม่ได้

5. การเลือกบันไดเสียงหรือการใช้คีย์ให้พอดีกับระดับเสียงของนักร้องนั้นต้องอาศัยเครื่องดนตรีสากลมาช่วยอะไร
- ทรอยเสียง
 - รับเสียง
 - ส่งเสียง
 - เทียบเสียง
6. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องในการเรียนร้องเพลง
- คนที่มีพรสวรรค์น้อยฝึกร้องเพลงได้ช้า
 - คนที่มีพรสวรรค์ ฝึกร้องเพลงได้ง่าย
 - คนทุกคนสามารถเรียนร้องเพลงได้
 - การร้องเพลงให้ถูกต้องนั้นต้องฝึกหัด
7. การนำเสียงดนตรีมาเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงมีระยะระหว่างเสียงต่อเสียงนั้นเรียกว่าอะไร
- บันไดเสียง
 - เสียงร้อง
 - เนื้อร้อง
 - จังหวะ
8. ความประหม่าเป็นเหตุให้ร้องเพลงได้ไม่เต็มความสามารถ ดังนั้นก่อนการร้องเพลงต่อหน้าคนจำนวนมากๆควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อลดความประหม่าในการร้องเพลง
- หายใจสั้นๆลึกๆ
 - ร้องร้องเพลงหลายๆ
 - หายใจสั้น-ยาวสลับกัน
 - ทำใจให้สบายๆ

9. การหายใจยาวๆหลายๆครั้งเป็นความแก้ไขความประหม่าในโอกาสใด

- ก. เมื่อฝึกซ้อมครั้งแรก
- ข. เมื่อฝึกซ้อมครั้งสุดท้าย
- ค. เมื่อถึงเวลาร้องเพลงจริงๆ
- ง. เมื่อเกิดประหม่ามากๆ

10. เนื้อร้องเพลงที่กล่าวว่ "ขอภิวาทเบื้องบาทองค์ภูมิพล" หมายถึงในหลวงรัชกาลใด

- ก. รัชกาลที่ 1
- ข. รัชกาลที่ 5
- ค. รัชกาลที่ 6
- ง. รัชกาลปัจจุบัน

กระดาษคำตอบ

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2

ทดสอบก่อนเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

ทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

คะแนน

ชื่อชั้น.....เลขที่

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1.	()	()	()	()
2.	()	()	()	()
3.	()	()	()	()
4.	()	()	()	()
5.	()	()	()	()
6.	()	()	()	()
7.	()	()	()	()
8.	()	()	()	()
9.	()	()	()	()
10.	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ค
2. ก
3. ข
4. ค
5. ค
6. ง
7. ก
8. ข
9. ค
10. ข

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ง
3. ค
4. ก
5. ง
6. ค
7. ก
8. ข
9. ค
10. ง

แบบทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่องการร้องเพลงไทยสากล

ทดสอบก่อนเรียน และ หลังเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลงไทยสากล เพลงสั้นเกล้าเผ่าไทย

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนนเสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น

ตัวเลขลงนแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียน

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบปฏิบัติการร้องเพลงก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงนอง ร้องได้ถูกต้องตามท่วงทำนอง เพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลง อย่างสม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักภาษา เช่น คำควบกล้ำชัดเจน						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสาร เนื้อ เนื้อหา

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

เรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากล

เพลง คือ ทานองที่ใช้ขับร้องหรือเสียงของคนตรีบรรเลงอาจเป็นแนวเสียงเดียวหรือหลายแนวเสียงก็ได้ เพลงเป็นสิ่งที่บ่งบอกวัฒนธรรมของมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษาตลอดมาทุกยุคทุกสมัย เพลงของประเทศกรีกโบราณก็ยั่งยืน เป็นอมตะ เป็นมรดกตกทอดมาจนทุกวันนี้ ในคริสต์ศตวรรษที่ 14 เพลงประกอบดนตรีมีบทบาทสำคัญมากในยุโรป ต้นคริสต์ศตวรรษที่ 17 เพลงพิณเป็นที่นิยมกันมากในประเทศอังกฤษ เพลง เป็นสมบัติของมนุษยชาติวิวัฒนาการมาอย่างต่อเนื่องจากเพลงทานองเดียวกันมาเป็นเพลงประสานเสียงประเภทต่างๆจากเพลงคลาสสิกมาเป็นเพลงป๊อปปูล่าที่นิยมกันไปทั่วโลกอยู่มาปัจจุบันนี้

เพลงไทยสากล คือ เพลงที่แต่งทานองขึ้นตามหลักของดนตรีสากลมีจังหวะแบบสากลบันทึกไว้ด้วยโน้ตสากลใช้เนื้อร้องภาษาไทยจึงเรียกว่า "เพลงไทยสากล" การใส่เนื้อร้องเป็นภาษาไทยลงไปในเพลงที่มีโครงสร้างแบบสากลนั้นตอนแรกๆฟังแล้วขัดๆอยู่บ้างระหว่างเนื้อร้องกับทานอง เพราะทานองเพลงไทยกับ ทานองเพลงสากลมีรูปแบบที่ต่างกัน กล่าวคือทานองเพลงไทยนั้นการเคลื่อนที่ของเสียงไปทางต่ำทางสูงแต่ละ เสียงแต่ละทานองนั้นใกล้เคียงกันเหมือนระลอกน้ำ แต่ทานองเพลงสากลมีทั้งเสียงใกล้เคียงและห่างกันมากเสียงกระโดดไปมาห่างกันถึง 7-8 ขึ้นก็มีอย่างไรก็ตามเพลงไทยสากลได้วิวัฒนาการมานานแล้วปัจจุบันนี้มีความกลมกลืนกันจนเกิดลักษณะ เฉพาะขึ้นมาแล้วดังที่เราได้ยินได้ฟังกันอยู่ทุกวันนี้มีหลายประเภทเช่น เพลงร่ำวง เพลงลูกทุ่ง เพลงลูกกรุง เพลงสตริงส์ เป็นต้น ซึ่งเพลงแต่ละประเภทดังกล่าวก็เข้าถึงประชาชนได้ใกล้เคียงกันสำหรับวงดนตรีที่ขับบรรเลงในงานสังสรรค์ได้รับความนิยมมากอยู่ขณะนี้ ก็คือ วงสตริงส์คอมโบ ไม่ว่าจะเป็งานสังสรรค์การแสดงคอนเสิร์ตหรือในสถานเริงรมย์ต่างๆก็นิยมใช้วงสตริงส์คอมโบกันทั้งนั้น

เรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากล

การขับร้องเพลงไทยสากล ควรถือหลักปฏิบัติ ดังนี้

1. การเทียบเสียง ต้องขึ้นให้พอเหมาะกับเสียงของผู้ร้องตัวอย่างการร้องเพลงชาติเวลาเชิญธงชาติในตอนเช้า ถ้าคนขึ้นเพลงชาติขึ้นเสียงสูงเกินไปเราจะร้องเพลงชาติไปไม่ได้ไม่ตลอดเพลงเพราะว่าเพลงชาตินั้นมีขึ้นเสียงกว้างถึง 13 ชั้น คือเริ่มตั้งแต่เสียงต่ำสุดถึงเสียงสูงสุดดังนี้ ขอล ลา ที โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด เร มี ถ้าร้องคลอไปพร้อมกับเสียงดนตรีไม่มีปัญหาเพราะเสียงดนตรีมีคีย์บอกระดับเสียงคงที่แต่เสียงของคนเรานั้นกำหนดไม่ได้ถ้าขึ้นต้นเสียงต่ำมาก เสียงที่ต่ำที่สุดของเพลงจะเบสลงเสียงร้องลงไปไม่ถึงถ้าขึ้นต้นเสียงสูงมากเสียงที่สูงที่สุดของเพลงจะเบสลงเสียงร้องขึ้นไปไม่ถึงทำให้ร้องเพลงได้ไม่สะดวกมีโอกาสร้องเสียงเพี้ยนหรือร้องเพลงได้ไม่ดีเท่าที่ควร

ข้อสังเกต เสียงเพลงชาติไทยที่บันทึกไว้บนเทปนั้นใช้บันไดเสียง "ซีเมเจอร์" อาจจะสูงเกินไปสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมถ้าจะลดเสียงให้ต่ำลงอีกหนึ่งเสียงมาเป็นบันไดเสียง "บีแฟลตเมเจอร์" จะร้องเพลงชาติได้สะดวกตลอดทั้งเพลง เพลงอื่นๆก็ถือปฏิบัติอย่างเดียวกันดนตรีสากลมีบันไดเสียงมากมายจะใช้บันไดเสียงอะไรก็เลือกเอาที่เหมาะสมหรือพอดีกับเสียงของตนเองให้เข้าอาการเลื่อนบันไดเสียงหรือการย้ายคีย์ให้พอดีกับระดับเสียงของนักร้องต้องอาศัยเครื่องดนตรีสากลเทียบเสียง

2. ทานอง คือเสียงดนตรีที่เล่น เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงยาว เสียงสั้น ที่ผู้ประพันธ์นำมาเรียบเรียงให้เป็นวลี เป็นประโยคเหมือนกับการนำเอาคัมภีร์ คัมภีร์สมาจรระเบียบให้เป็นวลี เป็นประโยคคำชี้แจงนำชุดทักทายภาษาไทยเสียงที่นำมาจัดระเบียบเป็นวลี เป็นประโยคเป็นท่อนและเป็นเพลงนั้นเมื่อบรรจุเนื้อร้องลงไปให้ครบถ้วนเท่ากับเสียงหรือโน้ตทุกตัวในเพลงนั้นๆก็จะได้เพลงร้องหนึ่ง เพลงถ้าใส่เนื้อร้องเป็นภาษาไทยก็เป็นเพลงไทยสากล ถ้าใส่เนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษ ก็เป็นเพลงสากลการร้องเพลงที่ถูกต้องตามทานองนั้นต้องฝึกหัดคนที่ไม่มีพรสวรรค์ก็ฝึกหัดได้ง่าย เรียนรู้ได้เร็วคนที่ไม่มีพรสวรรค์หรือมีพรสวรรค์น้อย ก็ฝึกหัดได้ช้า เรียนรู้ได้ช้าหรือบางคนอาจร้องไม่ได้เลยด้วยเหตุผลดังกล่าวเราจึงพบว่าการร้องเพลงการเล่นดนตรีมีสองอย่างคือ การร้อง การเล่น เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจและการฝึกหัดอย่างเอาจริงเอาจัง เพื่อเป็นอาชีพซึ่งก็เป็นส่วนน้อยแต่เรื่องการฟังเพลงเป็นเรื่องของส่วนรวมเป็นเรื่องของทุกคนแม้เราจะร้องเพลงไม่เป็นหรือเล่นดนตรีไม่ได้แต่ก็ควรฟังเพลงเป็นเห็นคุณค่าและรู้ว่าเสียงเพลงมีอิทธิพลหรือสร้างสรรค์หรือพัฒนาจิตใจได้อย่างไร

บันไดเสียง คือสิ่งที่ได้จากการนำเสียงดนตรีมาเรียงกันตามลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงมีระยะระหว่างเสียงต่อเสียงเป็นเต็มเสียง (Tone) และครึ่งเสียง (Semitone) บันไดเสียงพอเป็นพื้นฐานในการขับร้องมี 2 ชนิด คือ (1) บันไดเสียงเมเจอร์ (Major Scale) (2) บันไดเสียงโครมาติก (Chromatic Scale)

3. จังหวะ (Rhythm) คือการเคลื่อนไหวของทำนองเพลงบอกลีลาของเพลงประเภทต่างๆ เช่น เพลงมาร์ช เพลงวอลทซ์ เพลงสโลว์ เพลงเดินรำ เพลงราวาง เป็นต้นดังตัวอย่างกระสวนจังหวะ (Rhythm Patterns) ต่อไปนี้

4. เนื้อร้อง คือ คำประพันธ์ประเภทร้อยกรองที่วางมีทั้งโคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และเน้นให้คำคล้องจองสละสลวยเข้าใจง่ายเนื่องจากคำภาษาไทยบางคำมีเสียงวรรณยุกต์ใกล้เคียงกันแต่มีความหมายต่างกันเช่นคำว่า เสือ เสื่อ เสือ เป็นต้นดังนั้นการจัดร้อยคำให้เข้ากับทำนองนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากจะสังเกตได้ว่าเพลงที่ได้รับความนิยมสูงนั้นล้วนใช้ร้อยคำที่มีสัมผัสกลมกลืนกับทำนองให้ความหมายให้ความไพเราะกินใจทั้งสิ้นการออกเสียงจะต้องตรงตามโน้ตและถูกอักขระวิธีชัดด้วยชัดคำโดยเฉพาะการออกเสียง ร เรือ ล ลิง อักษรควบ อักษรกล้ำ เช่น คำว่า กลับกลาย เพลิดเพลิน เพราะพริ้ง กรีดกราย เป็นต้น

ความประหม่า การร้องเพลงต่อหน้าคนจำนวนมากอาจประหม่าได้เป็นเรื่องธรรมดา ความประหม่าเป็นเหตุให้ร้องเพลงไม่เต็มความสามารถวิธีแก้ก็คือซ้อมร้องให้มากๆ เพื่อให้เกิดความมั่นใจแล้วยังประหม่าอยู่อีกก็ให้แก้โดยวิธีหายใจยาวๆหลายๆครั้งถ้าจัดความประหม่าออกไปไม่ได้การใส่อารมณ์การแสดงท่าทางก็ย่อมทำได้ยาก

เนื้อร้องเพลงไทยสากล
เพลง "สันเกล้าเผ่าไทย"

ทำนอง เนื้อร้อง ชลธี ธารทอง

สันเกล้าเผ่าไทย ศูนย์รวมใจคนไทยทั้งชาติ ขออิริยาทเบื่องบาของค์ภูมิพล
ยามใดพรฟ้า ชาวประชายากจนทรงห่วงกังวล ดั่งหยาดฝนชลประทานพื้นหล้า
ถึงว่าป่าดงหรือไพรพงทรงสู้ต้นดั้น ถึงกายหมองหม่น แดดฝนไม่คิดน้าพา ร่วมสุข
ร่วมทุกข์หรือสุขมีมา ทรงแม่เมตตา ให้ชาวประชาชื่นใจ
มีงขวัญดวงใจชาวไทยทั้งผองทอแสงเรืองรองผุดผ่องดั่งร่มโพธิ์ใหญ่พระบารมี
เป็นที่สื่อถาพนามไกลเข้าบาทภูมิ สันเกล้าเผ่าไทยแห่งวงศ์จักรี
เหนือสิ่งอื่นใด เหนือดวงใจชาวไทยรักยิ่ง เหมือนเป็นขวัญมีง หักพิงยามทุกข์ภัยมี
ชาวไทยแทนหวงยิ่งกว่าดวงชีวี แม้นใครคิดย่ำยีขอพลีชีพแทน

บทการาโอะอะ ชุคการสอนหน่วยที่ 2

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล เพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ำใช้เวลา 3.35 นาที

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล เพลง สั้นเกล้าเผ่าไทย โดย นายโชคก เก่งเขตรกิจ	ดนตรี	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
3		<p>พระบรมหาราชวัง ในหลวง (ตัวอักษร) เพลง "สันเกล้าเผ่าไทย" ทาทอง เนื้อร้อง ชลธี ธารทอง</p>	ดนตรี	
4		<p>ในหลวง ร.9 พระราชกรณียกิจ (ตัวอักษร) สันเกล้าเผ่าไทย ศูนย์รวมใจคนไทยทั้งชาติ ขอภีวาทเบื้องบาทองค์ภูมิพล ยามใดไพร่ฟ้า ชาวประชายากจนทรงห่วงกังวล ตั้งหยาดฝนเชโลมพื้นเกล้า</p>	<p>ดนตรีขึ้น เพลง สันเกล้า เผ่าไทย</p>	
5		<p>ในหลวง ร. 9 เสด็จต่างจังหวัด (ตัวอักษร) ถึงว่าป่าดงหรือไพรพงทรงผู้ต้นต้น</p>	ดนตรี	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		<p>ถึงกายหมองหม่น แดดฝนไม่คิดน้าพา ร่วมสุข ร่วมทุกข์หรือสุขมีมา ทรงแผ่เมตตา ให้ชาวประชาชื่นใจ</p>		
6		<p>ในหลวง รถพระที่นั่ง (ตัวอักษร) มีงขวัญดวงใจชาวไทยทั้งผองทอแสง เรืองรองผุดผ่องดังร่มโพธิ์ใหญ่ พระบารมีเป็นที่ลือลือลือลือลือลือลือลือ ลือลือลือลือลือลือลือลือลือลือลือลือลือ</p>	ดนตรี	
7		<p>ในหลวง ประชาชน กราบไหว้ (ตัวอักษร) เหนือสิ่งอื่นใด เหนือดวงใจชาวไทยรักยิ่ง เหมือนเป็นขวัญมิ่ง พักพิงยามทุกข์ภัยมี ชาวไทยแห่หวังยิ่งกว่าดวงชีวิ แม้ใครคิดอย่าขี้อพสิทธิ์แทน</p>	ดนตรี	รวม 3.35นาที

แบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

คะแนน

เรื่อง "ลักษณะของเพลงไทยสากล"

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้อง (ทาลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. ทานองที่ซ้ำร้องหรือเสียงของคนตรีบรรเลงเป็นแนวเสียงเดี่ยวหรือ
หลายแนวเสียงคือ ไทยสากล
 2. เพลงไทยสากล เป็นเพลงที่แต่งทานองขึ้นตามหลักของดนตรี เพลง
 3. เพลงไทยสากล มีจังหวะแบบสากลบันทึกไว้ด้วย สากล
 4. เพลงไทยสากล มีโครงสร้างแบบสากลมีเนื้อร้องเป็นภาษา สตรีงส์คอมโบ
 5. วงดนตรีที่บรรเลงเพลงไทยสากลในงานสังคมต่างๆได้รับความนิยม
มากที่สุดคือวงดนตรี ไทยสากล
- รัชกาลที่ 9
ชาโดว์

เรื่อง "หลักการร้องเพลงไทยสากล"

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. การร้องเพลงไทยสากลต้องรู้จัก	ทานอง	จิ้งหะ
จิ้งหะ และเนื้อร้อง		พักผ่อนหย่อนใจ
2. เนื้อร้องของเพลงไทยสากลเป็นคำประพันธ์ประเภท		ร้อยกรอง
3. การเคลื่อนไหวของทานองเพลงบอกสี่ลาของเพลงเรียกว่า		ปีนพดเมเจอร์
4. การฝึกหัดร้องเพลงมีสองประเภทคือร้องเพื่อเป็นอาชีพและ		เทียบเสียง
ร้องเพื่อ.....		ร้อยแก้ว
5. เสียงร้องเพลงชาติไทยที่เหมาะสมกับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาไว้		การอ่านโน้ต
บันไดเสียง		ภาษาไทย

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

เรื่อง ลักษณะของเพลงไทยสากล

1. เพลง
2. สากล
3. โน้ตสากล
4. ไทย
5. สตริงคอมโบ

เรื่อง หลักการร้องเพลงไทยสากล

1. เทียบเสียง
2. ร้อยกรอง
3. จังหวะ
4. พักผ่อนหย่อนใจ
5. บีแพตเมเจอร์

แบบฝึกปฏิบัติ

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

เรื่อง การเรียนร้องเพลงไทยสากลด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนปฏิบัติการร้องเพลงไทยสากลเพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ไปพร้อมกับเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะเสียงดนตรีและเสียงของนักร้อง

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากลด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากลเพลง "สั้นเกล้าเผ่าไทย" ไปพร้อมกับคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรีและเนื้อร้องปรากฏบนจอภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้องอย่างถูกต้องโดยแปลงเป็นตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

ชุดการสอนที่ 2 หน่วยที่ 2 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล
เรื่อง การเรียนร้องเพลง และการฝึกปฏิบัติร้องเพลงไทยสากลด้วยคาราโอเกะ
ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส เข้ากับเสียงดนตรีใน คาราโอเกะ						
2	ท่วงนอง ร้องถูกท่วงทำนองของเพลง ไทยสากลในคาราโอเกะ						
3	จังหวะ ร้องถูกจังหวะของเพลงไทย สากลในคาราโอเกะ						
4	เนื้อร้อง ร้องถูกต้องตามเนื้อร้องของ เพลงไทยสากลในคาราโอเกะ และ ออกเสียงได้ตามหลักของภาษา						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม. 3

เรื่อง การร้องเพลงสากล

แผนการสอน วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

เรื่อง การร้องเพลงสากล

หัวเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงสากล
2. หลักการขับร้องเพลงสากล
3. การเรียนร้องเพลงสากล ด้วยคาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากล ด้วยคาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงสากล คือ เพลงที่ใช้ท่วงทำนอง จังหวะ แบบสากล บันทึกตัวโน้ตไว้ด้วยโน้ตสากล ใช้เนื้อร้องภาษาอังกฤษ
2. การร้องเพลงสากล ต้องรู้จักการเทียบเสียง ท่วงทำนอง จังหวะ และเนื้อร้อง
3. การเรียนร้องเพลงสากล ด้วยคาราโอเกะเพลงสากล เป็นการเรียนร้องของเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพ และคาราโอเกะมีเสียงดนตรี และเสียงของนักร้องพร้อมทั้งมีเนื้อร้องของเพลงเป็นภาษาอังกฤษ ปรากฏบนจอภาพ ตรงกับเสียงของนักร้อง
4. การปฏิบัติร้องเพลงสากล ด้วยคาราโอเกะ เป็นการร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพ มีเสียงดนตรี และเนื้อร้องของเพลงเป็นภาษาอังกฤษ บนจอภาพ แต่ไม่มีเสียงของนักร้อง นักเรียนจะต้องร้องเพลงตามเสียงดนตรี และตัวอักษรที่ปรากฏ

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่อง ลักษณะของเพลงสากล แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง ลักษณะของเพลงสากลได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. หลังจากเรียนเรื่อง หลักการร้องเพลงสากล แล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง หลักการร้องเพลงสากลได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

3. นักเรียนสามารถ ร้องเพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS"ไปพร้อมกับเสียง
ร้องในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถร้องเพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS"ประกอบดนตรีใน
คาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทดสอบร้อง เพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS"ก่อนเรียน
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบัน
การนำคาราโอเกะมาร้องเพลง เพื่อการพักผ่อนในครอบครัวและการนำคาราโอเกะมา
เป็นสื่อการสอน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเรื่องการ
ร้องเพลงสากล
6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหา เรื่องลักษณะของเพลงสากลและเรื่อง
หลักการร้องเพลงสากล
7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหา เรื่องลักษณะของเพลงสากลและเรื่อง
หลักการร้องเพลงสากล
8. นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ
9. นักเรียนศึกษาเรื่อง การร้องเพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS"ด้วย
เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
10. นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS"ด้วยคาราโอเกะ
11. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องการร้องเพลง
สากลเพลง"JINGLE BELLS"
12. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ
13. นักเรียนทดสอบร้องเพลงสากล เพลง"JINGLE BELLS" หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1 ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1 ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1 ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1 ชุด

การประเมิน

1. ประเมินก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลงโดยให้นักเรียนร้องเพลงสากลเพลง

"JINGLE BELLS"

3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการศึกษาและการฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากลเพลง

"JINGLE BELLS" ด้วยคาราโอเกะ

5. ประเมินหลังเรียนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ประเมินหลังเรียนจากการให้นักเรียนทดสอบร้องเพลงสากลเพลง

"JINGLE BELLS"

แบบทดสอบก่อนเรียน

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงสากล

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. การฝึกปฏิบัติที่ทำให้เสียงมีพลังเป็นประโยชน์ต่อการร้องเพลงควรปฏิบัติอย่างไร
 - ก. การฝึกหัดสูดลมหายใจเข้าออกอย่างช้าๆ
 - ข. ยกแขนทั้งสองข้างขึ้นพร้อมกันขณะหายใจเข้า
 - ค. ลดแขนลงเวลาหายใจออก
 - ง. ปฏิบัติทั้งสามข้อรวมกัน

2. เสียงที่สามารถใช้ในการขับร้องหรือบรรเลงทำนองเพลงได้เรียกว่าอะไร
 - ก. จังหวะ
 - ข. เสียงดนตรี
 - ค. ทำนอง
 - ง. เนื้อร้อง

3. ในเรื่องของเพลงสากลสิ่งที่มีลักษณะเป็นวรรคของโน้ตแสดงออกทางลีลาตามแนวคิดทางดนตรีของผู้แต่งทำนองเพลงหมายถึงสิ่งใด
 - ก. ทำนอง
 - ข. จังหวะ
 - ค. เสียงดนตรี
 - ง. เนื้อร้อง

4. เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาว เรียบเรียงไว้ให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกันมีรูปแบบหรือหลักเกณฑ์เฉพาะและให้ความไพเราะเรียกว่าอะไร
 - ก. เนื้อร้อง
 - ข. จังหวะ
 - ค. ทำนอง
 - ง. เสียงดนตรี

5. เพลงสากล คือเพลงที่ใช้ทำนอง จังหวะ แบบสากล บันทึกตัวโน้ตไว้ด้วยโน้ตสากล ใช้เนื้อเพลงเป็นภาษาอะไร
- ก. ภาษาไทย
 - ข. ภาษาอเมริกัน
 - ค. ภาษาอังกฤษ
 - ง. ภาษาฝรั่งเศส
6. เพลงสากลมีหลักการร้องและการใช้เสียงดนตรีประกอบเช่นเดียวกับเพลงในข้อใด
- ก. เพลงไทยสากล
 - ข. เพลงประสานเสียง
 - ค. เพลงประกอบการฟ้อนรำ
 - ง. เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
7. คนที่ใส่เสียงไม่ตรงคีย์ หรือใส่เสียงได้ไม่ครบ 8 ชั้น ไม่สามารถฝึกร้องเพลงได้ถูกต้อง แต่สามารถปฏิบัติในข้อใดได้ดี
- ก. พยายามปรับเสียงของตนเองให้ตรงคีย์
 - ข. ฝึกหัดใส่เสียงให้ครบ 8 ชั้น
 - ค. ฟังเพลงได้เพียงอย่างเดียว
 - ง. ฝึกหัดเล่นดนตรีได้
8. เสียงที่บอกให้เราทราบลีลาหรืออารมณ์ต่างๆซึ่งมีอยู่ 4 ชนิดนั้นเรียกว่าอะไร
- ก. จังหวะ
 - ข. ทำนอง
 - ค. เนื้อร้อง
 - ง. เสียงร้อง

9. การร้องเพลงสากลควรฝึกหัดออกเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษให้ชัดตัวอักษรที่นำมาฝึกหัดออกเสียงได้แก่ L R S V Z D SH CH ND FE TH BL เป็นหลักการร้องเพลงตามข้อใด
- ก. ฝึกออกเสียงตามธรรมชาติ
 - ข. ฝึกออกเสียงตามเสียงดนตรี
 - ค. ฝึกออกเสียงตามหลักภาษา
 - ง. ฝึกออกเสียงตามความนิยม
10. การร้องเพลงโดยทั่วไปถึงแม้จะมีจังหวะกลองช่วยอยู่แล้วผู้ร้องควรปฏิบัติอย่างไรขณะร้องเพลง
- ก. เล่นดนตรีไปด้วย
 - ข. เตะจังหวะไปด้วย
 - ค. ยืนตรงตั้งใจร้องเพลง
 - ง. ฟังเสียงดนตรีทุกอย่าง

แบบทดสอบหลังเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงสากล

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. การฝึกหัดสุดลมหายใจเข้า ออก อย่างช้าๆเป็นการฝึกปฏิบัติเพื่อประโยชน์ของการร้องเพลงในข้อใด
 - ก. ทำให้เกิดความมั่นใจในการร้องเพลง
 - ข. ทำให้เสียงมีพลัง
 - ค. ทำให้ร้องเพลงได้หลายเพลง
 - ง. ทำให้หายใจได้ถูกต้อง
2. เสียงดนตรีสามารถใช้ในการบรรเลงทำนองเพลงได้และยังสามารถใช้ทางด้านใดได้อีก
 - ก. เล่นดนตรี
 - ข. เลียนเสียงธรรมชาติ
 - ค. ประสานเสียง
 - ง. การขับร้อง
3. จังหวะแสดงออกทางลีลาตามแนวคิดทางดนตรีของผู้แต่งทำนองเพลงมีลักษณะอย่างไรในเพลงสากล
 - ก. ทำนองเพลง
 - ข. เสียงดนตรี
 - ค. เป็นวรรคของโน้ต
 - ง. เนื้อร้อง

4. เสียงต่างๆที่เรียบเรียงไว้ให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกันโดยมีรูปแบบหรือหลักเกณฑ์เฉพาะให้ความไพเราะ เรียกว่าอะไร
- ท่วงนอง
 - เนื้อร้อง
 - จังหวะ
 - เสียงดนตรี
5. เพลงที่มีเนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษใช้ท่วงนอง จังหวะ แบบสากล บันทึกไว้ด้วยโน้ตสากลคือเพลงในข้อใด
- เพลงนานาชาติ
 - เพลงสากล
 - เพลงไทยสากล
 - เพลงประสานเสียง
6. เพลงที่มีหลักการร้องและการใช้เสียงดนตรีประกอบเช่นเดียวกันจะแตกต่างกันเฉพาะเนื้อร้องที่ต่างภาษากันคือเพลงในข้อใด
- เพลงไทยกับเพลงไทยสากล
 - เพลงไทยกับเพลงไทยเดิม
 - เพลงสากลกับเพลงประสานเสียง
 - เพลงสากลกับเพลงไทยสากล
7. คนที่สามารถฝึกหัดเล่นดนตรีได้ดีแต่ไม่สามารถฝึกหัดร้องเพลงได้เพราะขาดคุณสมบัติในข้อใด
- ขาดความมานะพยายาม
 - ใส่เสียงไม่ครบ 8 ชั้น
 - ใส่เสียงไม่ตรงคีย์
 - ข้อ 2 หรือ 3 ถูก

8. จังหวะสโรรี วอลทซ์ มาร์ช และราวง เป็นเสียงที่บอกให้ทราบถึงสิ่งใดในการร้องสากล
- ก. ความสุขในการร้องเพลง
 - ข. ลีลาหรืออารมณ์ต่างๆ
 - ค. การบันทึกโน้ตสากล
 - ง. ความหมายของเพลง
9. การร้องเพลงสากลควรฝึกหัดออกเสียงตัวอักษรของภาษาอังกฤษ ตัวอักษรที่ต้องฝึกหัดออกเสียงให้ชัดเจนได้แก่ L R S V Z D SH CH ND FE TH BL เป็นหลักการออกเสียงในข้อใด
- ก. ตามธรรมชาติ
 - ข. ตามหลักภาษา
 - ค. ตามเสียงดนตรี
 - ง. ตามความนิยม
10. การร้องเพลงผู้ร้องควรเคาะจังหวะไปด้วยการเคาะจังหวะต้องให้ตรงกับเสียงการให้จังหวะของเครื่องดนตรีชนิดใด
- ก. แทมโบรินส์
 - ข. ฉิ่ง
 - ค. กลอง
 - ง. ฆ้องวง

กระดาษคำตอบ

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การร้องเพลงสากล

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1.	()	()	()	()
2.	()	()	()	()
3.	()	()	()	()
4.	()	()	()	()
5.	()	()	()	()
6.	()	()	()	()
7.	()	()	()	()
8.	()	()	()	()
9.	()	()	()	()
10.	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3
เรื่อง การร้องเพลงสากล

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ง
2. ข
3. ข
4. ค
5. ค
6. ก
7. ง
8. ก
9. ค
10. ข

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ง
3. ค
4. ก
5. ข
6. ง
7. ง
8. ก
9. ข
10. ค

แบบทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การร้องเพลงสากล

ให้นักเรียนร้องเพลงสากล เพลง "JINGLE BELLS"

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบปฏิบัติการร้องเพลง

ให้นักเรียน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น

ตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

การทดสอบปฏิบัติร้องเพลงสากล ก่อนเรียนและหลังเรียน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงนอง ร้องถูกต้องท่วงนองของเพลง สากล						
3	จังหวะ ร้องถูกต้องจังหวะของเพลงสากล						
4	เนื้อร้อง ร้องถูกต้องตามเนื้อร้องของ เพลงสากล และออกเสียงได้ถูกต้อง ตามหลักของภาษา						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสารเนื้อหา

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงสากล

เรื่อง ลักษณะของเพลงสากล

เพลงสากล เป็นเพลงที่สร้างขึ้นได้โดยทั่วไพบทุกชาติทุกภาษา ทานอง จังหวะ แบบสากลบันทึกตัวโน้ตไว้ด้วยโน้ตสากล เนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษ

นักเรียนจะได้เรียนลักษณะองค์ประกอบของเพลงสากลที่สำคัญดังต่อไปนี้

1. เสียง เสียงเกิดจากการสั่นสะเทือนของวัตถุกำเนิดเสียง เสียงพูด

เสียงร้อง ของคนเราเกิดขึ้นจากการสั่นสะเทือนของแหล่งกำเนิดเสียงที่เรียกว่า "สายเสียง" เกิดจากลมภายในลำคอ อาศัยจมูก ช่องปาก ริมฝีปาก ลิ้น ฟัน เพดาน เป็นตัวรับทำให้เกิดเสียงต่างๆตามต้องการจะมีเสียงสูง เสียงต่ำ ที่แตกต่างกันอันเป็นเสียงพื้นฐานของเสียงที่ใช้ร้องเพลงเป็นเสียงที่ฝึกลำกกว่าเสียงพูดหรือเสียงธรรมชาติการเปล่งเสียงดังๆหรือตะโกนทำให้เสียงดังมากๆจะทำให้สายเสียงขาดทำให้เสียงแหบแห้งหรือบางครั้งถึงกับเสียงหมดไปเลยก็มี

2. เสียงดนตรี หมายถึงเสียงที่สามารถใช้ในการขับร้องหรือบรรเลงทานองเพลงได้เท่านั้นได้แก่ เสียงคน เสียงเครื่องดนตรีทุกชนิดเราไม่สามารถใส่เสียงของดนตรีให้เรียงลำดับจากต่ำไปสูงหรือจากสูงไปต่ำได้ทั้งหมดบางคนใส่เสียงได้ไม่ถึง 8 ชั้นบางคนใส่เสียงได้เกิน 8 ชั้นสำหรับคนที่ใส่เสียงได้ไม่ถึง 8 ชั้นจะมีปัญหาในเรื่องของการฝึกร้องเพลงเพราะว่าเพลงที่ไพเราะโดยทั่วไปมีระดับชั้นเสียงเกินกว่า 8 ชั้นขึ้นไป

3. จังหวะ จังหวะมีลักษณะเป็นวรรณคดีของโน้ต จังหวะ แสดงออกทางลีลาตามแนวความคิดทางดนตรีของผู้แต่งทานองเพลงต่างๆเสียงที่วัดได้คล้องจองกันเป็นระบบเมื่อเอาเครื่องตีจังหวะที่มีเสียงต่างกันเช่น ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง ฆ้อง กลอง ชนิดต่างๆมาเคาะให้เป็นจังหวะจะรู้สึกช้า เร็ว ให้ทั้งอารมณ์ครึกครื้นสนุกสนาน อารมณ์เยือกเย็น และอารมณ์เศร้า จังหวะที่สนุกสนานทำให้เราอยากเต้นรำหรือเคาะจังหวะตามจังหวะพื้นฐานที่ควรรู้จัก หมายถึงลีลาจังหวะ (Rhythm Pattern) แสดงไว้ด้วยโน้ตจังหวะเป็นวรรณคดีเพลงร้องส่วนมากจะมีเสียงจังหวะของแต่ละเพลงซ้ำๆกันตลอดทั้งเพลงได้แก่ (1) จังหวะสโลว์ (Slow) (2) จังหวะวอลทซ์ (Waltz) (3) จังหวะมาร์ช (March) (4) จังหวะราวง

4. ทานอง (Melody) คือ เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาว ถูกเรียงไว้ให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกันมีรูปแบบหรือหลักเกณฑ์เฉพาะและให้ความไพเราะถ้าจะเปรียบกับภาษาที่มนุษย์ใช้พูดกันก็เหมือนกับคำพูดที่ถูกนำมาเรียบเรียงต่อเนื่องกันหลายๆคำเป็นวลี เป็นประโยค เมื่อนำเอาทานองหลายวลี หลายประโยคมาประกอบกันก็กลายเป็นเพลงขึ้นมาดังที่ได้ฟัง ได้ร้องกันอยู่โดยทั่วไป

เรื่อง หลักการขับร้องเพลงสากล

งานการร้องเพลงสากล นักเรียนควรเรียนรู้เรื่องหลักการต่างๆที่เกี่ยวกับการร้องเพลงสากลดังต่อไปนี้

1. เสียงร้อง เป็นเสียงให้ความไพเราะเรียกว่า "Sound" การสั่นสะเทือนของเสียงทำให้เกิดคลื่นเสียงแผ่กระจายออกไปในอากาศเหมือนกับเราโยนก้อนดินลงไปในน้ำผิวน้ำก็จะกระเพื่อมเป็นรูปวงกลมมีลักษณะเป็นคลื่นหรือเป็นระลอกออกจากจุดศูนย์กลางขยายกว้างออกไปคลื่นจะมีขนาดเล็กลงทีละน้อยจนหมดไปคลื่นเสียงก็เช่นเดียวกันเสียงจะเริ่มดังมากเมื่อเริ่มเกิดการสั่นสะเทือนเช่น การตีฆ้องหรือตีกลองและจะค่อยๆเบาลงทีละน้อยจนเงียบหายไปแต่มนุษย์ก็สามารถปรับปรุงเสียงให้สั่นสะเทือนคงที่ได้สามารถบังคับให้ค่อยๆดังได้ตามต้องการซึ่งจะสังเกตได้จากเครื่องดนตรีสมัยใหม่ที่ใช้เครื่องไฟฟ้าเข้าช่วยเช่น เครื่องดนตรีประเภทคีย์บอร์ดซึ่งเรียกกันทั่วไปว่า "ซินติไซเซอร์" (Synthesizer) สามารถเลียนเสียงเครื่องดนตรีชนิดอื่นได้ใกล้เคียงมากและสามารถเลียนเสียงธรรมชาติทำเสียงประหลาดต่างๆได้มากมายนอกจากนี้ก็ยังมีการทำจังหวะไฟฟ้าที่เรียกกันว่า "ริททิ้มบ็อกซ์" (Rhythm Box) อีกมีทั้งใช้เล่นแทนเครื่องจังหวะและบันทึกจังหวะสำเร็จรูปไว้เป็นชุดหรือเป็นโปรแกรมเอาไว้ให้เหลือใช้ตามต้องการได้

2. เสียงดนตรี คือเสียงที่ใช้ขับร้องหรือใช้บรรเลงเท่านั้นเช่นเสียงนักร้องเสียงเครื่องดนตรีต่างๆเราไม่สามารถไล่เสียงดนตรีจากต่ำไปสูงหรือจากสูงได้ทั้งหมดแต่เราสามารถไล่เครื่องดนตรีไล่เสียงแทนได้เพลงที่ไพเราะส่วนมากจะใช้ชั้นเสียงเกินกว่า 8 ชั้นคนที่ไล่เสียงไม่ตรงคีย์หรือไล่เสียงไม่ได้ครบ 8 ชั้นจะไม่สามารถฝึกหัดร้องเพลงให้ถูกต้องได้เลยแต่สามารถฝึกหัดเล่นดนตรีได้เพราะ เครื่องดนตรีมีเสียงดนตรีตามขั้นของมันใดเสียง

3. จังหวะ คือเสียงที่บอกให้เราทราบลีลาหรืออารมณ์ต่างๆการร้องเพลงโดยทั่วไป

ผู้ร้องมักจะ เคาะจังหวะไปด้วยเสมอแม้ว่ามีจังหวะกลองช่วยอยู่แล้ว

4. การหายใจ การขับร้องมีวิธีหายใจ 2 วิธีคือ

4.1 หายใจระดับทรวงอก นั่งหรือยืนตัวตรง ศีรษะตรง ยืดหน้าอก และหายใจเข้าจะทำให้ลมเข้าปอดได้มากกว่าหายใจตามปกติการฝึกหัดหายใจเข้าออกอย่างช้าๆและบ่อยๆจะทำให้มีพลังทำให้ร้องเพลงได้ดี

4.2 การหายใจลึกๆโดยอาศัยกะบังลมและกล้ามเนื้อหน้าท้องนั่งหรือยืนตัวตรง ำมือเท้าสะเอวให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านหลังนิ้วที่เหลืวางตรงบริเวณซี่โครงซึ่งสุดท้ายหายใจเข้าลึกๆให้ลมลงถึงฐานปอดแล้วปล่อยลมออกช้าๆเมื่อลมออกหมดกล้ามเนื้อหน้าท้องก็จะแฟบลง

5. การฝึกหัดออกเสียง เพื่อให้เสียงที่เปล่งออกมามีคุณภาพหมายถึง พลัง มีความชัดเจน มี 2 วิธี คือ

5.1 ฝึกเสียงให้มีความชัดเจนตามขั้นตอนของบันไดเสียง

5.2 ฝึกออกเสียงตามหลักภาษา การออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักภาษานั้นเป็นเรื่องจำเป็นมากโดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ถ้าออกเสียงผิด ความหมายก็จะผิดไปด้วยขั้นต้นควรฝึกหัดออกเสียงตัวอักษรเสียก่อนจึงฝึกหัดออกเสียงโดยคำที่นำมาใช้กับเพลงแล้วจึงออกเสียงให้ตรงกับขั้นของเสียงไปตามท่อนของเพลงนั้นๆตัวอักษรที่จำเป็นต้องนำมาฝึกหัดออกเสียงมีดังนี้ L R S V Z D SH CH ND FR TH BL

เนื้อร้องเพลง JINGLE BELLS

1. Dashing thro' the snow, in a one horse open sleigh. O'er the field we go, laughing all the way; Bells on bob-tail ring, Making spirits bright; What fun it is to ride and sing a sleighing song to-night (Chorus)

2. A day or two ago I thought I'd take a ride; And soon Miss Fannie Bright Was seated by my side. The horse was lean and lank : misfortune seemed his lot; He got into a drifted bank, and we, got upsot. (Chorus)

3. NOW the ground is white, go it while you're young; Take the girls tonight, and sing this sleighing song. Just get a bobtailed bay, two-forty for his speed. Then hitch him to an open sleigh, and crack you'll take the lead.

(Chorus) Jingle bells Jingle bells Jingle on the way.
Oh what fun it is to ride in a one-horse open sleigh, (heigh)
Jingle bells, Jingle bells, Jingle all the way. Oh what fun it is to ride in a one-horse open sleigh.

บทคาราโอเกะ ชุดการสอนหน่วยที่ 3

เรื่อง การร้องเพลงสากล เพลง "JINGLE BELLS" เวลา 2.45 นาที

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงสากล เพลง JINGLE BELLS โดย นายโชคก เก่งเขตรกิจ	ดนตรี	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
3		<p>การ์ตูน สนุกสนาน (ตัวอักษร)</p> <p>JINGLE BELLS</p> <p>Dashing thro'the snow, in a one horse open sleigh.O'er the field we go, laughing all the way;Bells on bob-tail ring,Making spirits bright;What fun it is to ride and sing a sleighing song to-night (Chorus)</p>	<p>ดนตรี สากล</p> <p>จีนเพลง</p> <p>JINGLE BELLS</p>	
4		<p>การ์ตูน ชายหญิงนั่งรถวิ่งเล่น (ตัวอักษร)</p> <p>A day or two ago I thought I'd take a ride; And soon Miss Fannie Bright Was</p>		

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		<p>seated by my side.</p> <p>The horse was lean and lank : misfortune seemed his lot; He got into a drifted bank, and we, got upset. (Chorus)</p>		
5		<p>การ์ตูน วิ่งเล่นสนุกสนาน (ตัวอักษร)</p> <p>Now the ground is white, go it while you' re young; Take the girls tonight, and sing this sleighing song.</p> <p>Just get a bobtailed bay, two-forty for his speed, Then hitch him to an open sleigh, and crack you'll take the lead.</p>	ดนตรี สากล	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
6		<p>การ์ตูน ชาย-หญิงนั่งรถ วิ่งบนเขากิมะ (ตัวอักษร)</p> <p>(Chorus) Jingle bells Jingle bells Jingle all the way. Oh what fun it is to ride in a one-horse open sleigh, (heigh) Jingle bells, Jingle bells, Jingle all the way. Oh what fun it is to ride in a one-horse open sleigh.</p>	<p>ดนตรี สากล</p>	<p>รวม 2.45 นาที</p>

แบบฝึกปฏิบัติ

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

เรื่อง การร้องเพลงสากล

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

เรื่อง ลักษณะของเพลงสากล

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงใน

ช่องว่างให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. เพลงสากล เป็นเพลงที่ร้องกันได้ดีโดยทั่วไปที่ทางองจังหวัดแบบ จังหวัด
2. เพลงสากล ใช้วิธีบันทึกตัวโน้ตไว้ด้วย สากล
3. สิ่งที่ทำให้ความรู้สึก ช้า เร็ว ให้ความรู้สึกครึกครื้น สนุกสนาน เบิกบาน-
และเศร้าในเพลงสากลคือ ทางอง
โน้ตสากล
4. เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาว เรียบเรียงไว้ให้สัมพันธ์-
ต่อเนื่องกันในเพลงสากลคือ เสียงดนตรี
เนื้อร้อง
5. เสียงแต่ละชั้นอ่านออกเสียงลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูง โด เร -
มี ฟา ซอล ลา ที โด คือ เสียงของ ไทย
ไทยสากล

เรื่อง หลักการร้องเพลงสากล

- ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)
1. เสียง ที่ให้ความไพเราะเช่นเสียงของการร้องเพลงเรียกว่า Sound
 2. เครื่องดนตรีสมัยใหม่ที่สามารถเลียนเสียงเครื่องดนตรีชนิดอื่นได้ใกล้เคียงมากได้แก่เครื่องดนตรีประเภท กับเสียง
 3. เพลงที่ใช้ชั้นเสียงเกินกว่า 8 ชั้นจัดได้ว่าเป็นที่ ระดับทรงออก
 4. คนที่ใส่เสียงไม่ตรงคีย์ หรือใส่เสียงไม่ครบ 8 ชั้นไม่สามารถร้อง- คีย์บอร์ด
เพลงได้ถูกต้องแต่สามารถฝึกหัดเล่นดนตรีได้เพราะเครื่องดนตรีมี- Voice
เสียงตรงตามชั้นของ..... เครื่องดนตรี
 5. การขับร้องเพลงมีวิธีหายใจ 2 วิธี ได้แก่การหายใจ เสียง
และการหายใจลึกๆ

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3

เรื่อง การร้องเพลงสากล

เรื่อง ลักษณะของเพลงสากล

1. สากล
2. โน้ตสากล
3. จังหวะ
4. ทำนอง
5. เสียงดนตรี

เรื่อง หลักการร้องเพลงสากล

1. Sound
2. คีย์บอร์ด
3. โฟเราะ
4. บันทึเสียง
5. ระดับทรวงอก

แบบฝึกปฏิบัติการร้องเพลง
ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3
เรื่อง การร้องเพลงสากล

เรื่อง การเรียนร้องเพลงสากลด้วยคาราโอเกะ

นักเรียนร้องเพลงสากล เพลง "JINGLE BELLS" ไปด้วยเทปบันทึกภาพ และ
 คาราโอเกะ เสียงดนตรีและเสียงนักร้อง

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากลด้วยคาราโอเกะ

นักเรียนฝึกร้องเพลงสากล เพลง "JINGLE BELLS" ไปด้วยคาราโอเกะที่มี
 เสียงดนตรี และเนื้อร้องปรากฏบนจอภาพ

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนนการตั้งใจร้อง ร้องได้ถูกต้องกับเสียงดนตรี และเสียงร้องของนักร้องใน
 คาราโอเกะ ทางด้าน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้องอย่างถูกต้องโดย
 แปลงเป็นตัวเลขลงไปในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

ชุดการสอนที่ 3 หน่วยที่ 3 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การเรียนร้องเพลง และการฝึกปฏิบัติร้องเพลงสากลด้วยคาราโอเกะ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่:.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส เข้ากับดนตรีใน คาราโอเกะ						
2	ทำนอง ร้องถูกต้องทำนองของเพลง สากล ในคาราโอเกะ						
3	จังหวะ ร้องถูกต้องจังหวะของเพลงสากล ในคาราโอเกะ						
4	เนื้อร้อง ร้องถูกต้องตามเนื้อร้องของ เพลงสากลในคาราโอเกะ และออก เสียงได้ถูกต้องตามหลักของภาษา						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

แผนการสอน วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4

เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

หัวเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงประสานเสียง
2. หลักการขับร้องเพลงประสานเสียง
3. การเรียนร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงประสานเสียง เป็นเพลงที่อาศัยการร้องจากเสียงของดนตรีสากล ด้วยการประสานเสียงหลายเสียงไปพร้อมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปร้องประสานตั้งแต่ 2 แนวขึ้นไป
2. การร้องเพลงประสานเสียง จำเป็นต้องฝึกหัดร้องโน้ตให้ถูกทานองถูกจังหวะของแต่ละแนว
3. การเรียนร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ เพลงประสานเสียงเป็นการเรียนร้องเพลงที่เข้าเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรี เสียงร้องและมีเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ เป็นการร้องเพลงที่เข้าเทปบันทึกภาพเสียงดนตรีและเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพแต่ไม่มีเสียงของนักร้องนักเรียนจะต้องร้องเพลงตามเสียงดนตรีและตัวอักษรของเนื้อร้องของเพลงที่ปรากฏ

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่อง ลักษณะของเพลงประสานเสียงแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง ลักษณะของเพลงประสานเสียง ได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. หลังจากเรียนเรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง แล้วนักเรียนสามารถ

ตอบคำถามเรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง ได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

3. นักเรียนสามารถร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ไปพร้อมกับเสียงร้องในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร" ประกอบดนตรีในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้

1. นักเรียนทบทวนบททดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ

2. นักเรียนทดสอบร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ก่อนเรียน

3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบันการนำคาราโอเกะมาร้องเพลง เพื่อพักผ่อนในครอบครัวและการนำคาราโอเกะมาเป็นสื่อการสอน

4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน

5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเรื่องการร้องเพลงประสานเสียง

6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหา เรื่องลักษณะของเพลงประสานเสียงและเรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง

7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหา เรื่องลักษณะของเพลงประสานเสียงและเรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง

8. นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ

9. นักเรียนศึกษาเรื่อง การร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ด้วยคาราโอเกะ

10. นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ด้วยคาราโอเกะ

11. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องการร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"

12. นักเรียนทบทวนบททดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ

13. นักเรียนทดสอบร้องเพลง เพลง"เพลินชมไพร"หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1	ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1	ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1	ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1	ชุด

ประเมินผล

1. ประเมินก่อนเรียน จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลงโดยให้นักเรียนร้องเพลงประสานเสียงเพลง

"เพลินชมไพร"

3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการเรียนและการฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงเพลง

"เพลินชมไพร"ด้วยคาราโอเกะ

5. ประเมินจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ประเมินหลังเรียนจากการให้นักเรียนสอบร้องเพลงประสานเสียงเพลง

"เพลินชมไพร"

แบบทดสอบก่อนเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. เพลงประสานเสียงอาศัยการร้องประกอบเสียงของอะไร
 - ก. ดนตรีไทย
 - ข. ดนตรีพื้นบ้าน
 - ค. ดนตรีสากล
 - ง. ดนตรีหลายชนิดรวมกัน
2. เสียงเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงคือ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด เสียงเหล่านี้มีกำเนิดมาจากเพลงอะไร
 - ก. เพลงร้องประจำท้องถิ่น
 - ข. เพลงร้องประจำเผ่าพันธุ์
 - ค. เพลงสวดเก่าแก่ของยุโรป
 - ง. เพลงสวดเก่าแก่ภาษาละติน
3. การร้องเพลงหลายคนพร้อมกันเสียงเดียวกันตลอดเพลง เรียกการร้องแบบนี้ว่าอย่างไร
 - ก. ยูนิซันหรือโอมินิโพนี
 - ข. เพลงราวด์
 - ค. เพลงซ็อนทานอง
 - ง. เพลงซ็อนจิงหวะ
4. เสียงร้องของมนุษย์ซึ่งเกิดขึ้นจากในลำคอ นั้นเกิดจากความสั่นสะเทือนของสิ่งใด
 - ก. สายอากาศ
 - ข. สายเสียง
 - ค. ลิมปาก
 - ง. ลิมจมูก

5. การนำโน้ตแต่ละตัว หรือแต่ละเสียง สูงๆ ต่ำๆ ยาวๆ สั้นๆ มาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเรียกว่าอะไร
- ก. ทานอง
 - ข. จังหวะ
 - ค. เสียงประสาน
 - ง. โน้ตสัมพันธ์
6. การนำเอาเสียงดนตรีตั้งแต่สองเสียงขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์กันหรือขับร้องพร้อมกันเรียกว่าอะไร
- ก. การรวมเสียง
 - ข. การรวมจังหวะ
 - ค. การรวมทานอง
 - ง. เสียงประสาน
7. เพลงประสานเสียง 2 แนวทานองแต่ละแนวเป็นอิสระต่อกันเนื้อร้องเหมือนกันเราเรียกการประสานเสียงแบบนี้ว่าอย่างไร
- ก. โรมโรมโพนี
 - ข. โสรโรมโพนี
 - ค. โพลีโพนี
 - ง. ถูกทุกข้อ
8. การเคลื่อนไหวของเสียงการเน้นและการจัดกลุ่มเสียงโดยนำตัวโน้ตดนตรีแทนตามสั้นยาวของเสียงซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันและกัน หมายถึงอะไร
- ก. การรวมเสียง
 - ข. เสียงประสาน
 - ค. ทานอง
 - ง. จังหวะ

9. เพลงประสานเสียงที่ร้องย้อนต้นไล่กันไปเป็นวรรคๆ วรรคละ 2 หรือ 4 ห้อง คือเพลงอะไร
- ก. เพลงซ็อนทานอง
 - ข. เพลงราวต์
 - ค. เพลงซ็อนจิงหวะ
 - ง. เพลงซ็อนวรรค
10. การใช้เครื่องดนตรีมากกว่า 2 เครื่องบรรเลงเพลงเดียวกันต่างกับบรรเลงตามแนวทานอง
ของตนคนละทานองพร้อมๆกัน เรียกวิธีการนี้ว่าอะไร
- ก. ไล่เสียง
 - ข. ทดสอบเสียง
 - ค. ประสานเสียง
 - ง. ผีกัดประสานเสียง

แบบทดสอบหลังเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดตามกระดาษคำตอบ

1. เสียงของเครื่องดนตรีชนิดใดที่ช่วยในการร้องเพลงประสานเสียง

- ก. ดนตรีไทย
- ข. ดนตรีสากล
- ค. ดนตรีพื้นบ้าน
- ง. ดนตรีนานาชาติรวมกัน

2. เสียง โด เร มี فا ซอล ลา ที โด เป็นเสียงที่เรียงลำดับจากต่ำไปหาสูงเสียงเหล่านี้กำเนิดมาจากเพลงในซอใด

- ก. เพลงประจําห้องถิ่น
- ข. เพลงประจําหมู่บ้าน
- ค. เพลงสวดเก่าแก่ภาษาลาติน
- ง. เพลงสวดเก่าแก่ของชาวยุโรป

3. "ยูนิซัน หรือ โรมันโรพี" เป็นการร้องเพลงประสานเสียงในลักษณะใด

- ก. ร้องเพลงทํานองหนึ่ง เป็นหลักอีกทํานองหนึ่งประสาน
- ข. ร้องทํานองเดียว เนื้อร้องเดียวกัน
- ค. ร้องเพลงของแต่ละแนว เป็นอิสระต่อกัน
- ง. ร้องเพลงหลายคนพร้อมกันเสียงเดียวกันตลอดเพลง

4. เสียงร้องของมนุษย์เกิดขึ้นในลำคอได้เพราะความสั่นสะเทือนของอะไร

- ก. ลิ้นปาก
- ข. สายโลหิต
- ค. สายเสียง
- ง. สมองหัวใจ

5. ทานอง คือการนำโน้ตแต่ละตัวหรือแต่ละเสียง สูงๆ ต่ำๆ ยาวๆ สั้นๆ มาเรียงในลักษณะใด
- ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน
 - สลับกัน
 - ซ้อนกัน
 - ไม่ต่อเนื่องขัดแย้งกัน
6. การใช้เครื่องดนตรีมากกว่า 2 เครื่องบรรเลงเพลงเดียวกันต่างกับบรรเลงตามแนวทานองของตนคนละทานองพร้อมๆกัน เรียกวิธีการนี้ว่าอะไร
- รวมเสียงดนตรี
 - ประสานเสียง
 - เสียงคนละแนว
 - ฝึกหัดประสานเสียง
7. "รพลิโพนี" เป็นการประสานเสียงทานองแต่ละแนวเป็นอิสระต่อกันเนื้อร้องเหมือนกัน เรียกว่าเพลงประสานเสียงข้อใด
- 4 แนว
 - 3 แนว
 - 2 แนว
 - 1 แนว
8. การทำโน้ตแต่ละตัวหรือแต่ละเสียง สั้นๆ ยาวๆ ต่ำๆ สูงๆ มาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กันเรียกว่าอะไร
- โน้ตสัมพันธ์
 - การเรียงตัวโน้ต
 - ทานอง
 - จังหวะ

9. เพลงราวดีเป็นเพลงประสานเสียงที่ร้องซ้อนกันไล่กันไปเป็นวรรคๆ วรรคละกี่ห้อง

ก. 1 หรือ 2 ห้อง

ข. 2 หรือ 4 ห้อง

ค. 3 หรือ 4 ห้อง

ง. 4 หรือ 5 ห้อง

10. การนำเอาเสียงดนตรีตั้งแต่สองเสียงขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์กันมาบรรเลงพร้อมกันหรือขับร้องพร้อมกันเรียกว่าอะไร

ก. การรวมเสียง

ข. การรวมทำนอง

ค. การรวมจังหวะ

ง. เสียงประสาน

กระดาษคำตอบ

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

แบบทดสอบก่อนเรียน

ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4

แบบทดสอบหลังเรียน

เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

คะแนน

ชื่อ ชั้น เลขที่

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1.	()	()	()	()
2.	()	()	()	()
3.	()	()	()	()
4.	()	()	()	()
5.	()	()	()	()
6.	()	()	()	()
7.	()	()	()	()
8.	()	()	()	()
9.	()	()	()	()
10.	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ค
2. ง
3. ก
4. ข
5. ก
6. ง
7. ค
8. ค
9. ข
10. ค

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ค
3. ง
4. ค
5. ก
6. ข
7. ก
8. ค
9. ข
10. ง

แบบทดสอบปฏิบัติร้องเพลง

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง แบบทดสอบหลังเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบปฏิบัติการร้องเพลง

ให้คะแนน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น

ตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง ก่อนเรียน และหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง
ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงทำนอง ร้องได้ถูกต้องตามท่วงทำนองเพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกต้องจังหวะของเพลงอย่าง สม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ตาม หลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสารเนื้อหา

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

เรื่อง ลักษณะของเพลงประสานเสียง

เพลงประสานเสียงอาศัยการร้องจากเสียงของดนตรีสากลซึ่งมีเสียงเรียงจากต่ำไปหาสูง 8 เสียงเรียกว่า "บันไดเสียง" เสียงแต่ละชั้นจะมีระยะห่างกันโดยการฟังอ่านออกเสียงเรียงลำดับจากเสียงต่ำไปหาเสียงสูงคือ โด เร มี ฟา ซอล ลา ที โด เสียงเหล่านี้มีกำเนิดมาจากเพลงสวดเก่าแก่ภาษาลาตินเพลงหนึ่งลักษณะของเพลงประสานเสียงมีดังนี้ คือ

1. ร้องหลายคนพร้อมกันเสียงเดียวกันตลอดเพลงเรียกการร้องแบบนี้ว่า ยูนิซัน (Unison) หรือโอมโนโฟนีย์ (Monophony)
2. เพลงประสานเสียง 2 แนวมีทำนองหนึ่งเป็นหลักอีกทำนองหนึ่งประสานเนื้อร้องเหมือนกันเราเรียกการร้องแบบนี้ว่า โฮโมโฟนีย์ (Homophony)
3. เพลงประสานเสียง 2 แนวทำนองของแต่ละแนวเป็นอิสระต่อกันเนื้อร้องเหมือนกันเมื่อขับร้องพร้อมกันเสียงจะกลมกลืนกันฟังสนิทหูเพลงประสานเสียงที่ทำนองเป็นอิสระต่อกันแบบนี้อาจมีมากกว่า 2 แนวก็ได้เราเรียกการประสานเสียงแบบนี้ว่า โพลีโฟนีย์ (Polyphony) ที่ร้องง่ายที่สุดและสนุกสนานมากก็มีอยู่ 2 ประเภทคือ
 - 3.1 เพลงราวดี (Round) คือเพลงที่ร้องย้อนต้นไล่กันไปเป็นวรรคๆ วรรคละ 2 หรือ 4 ห้อง
 - 3.2 เพลงซ้อนทำนอง (Counter Melody) คือเพลงที่ร้องพร้อมกันไป 2 ทำนองแต่ละทำนองมีทำนองที่ใหม่เหมือนกันแต่จะประสานกันหรือเนื้อร้องจะเหมือนกันหรือต่างกันบ้างก็ใหม่เป็นไร

ความรู้เรื่องการร้องเพลงเบื้องต้นที่นักเรียนจะได้นำไปใช้ในการร้องเพลงประสานเสียงมีดังนี้

1. แหล่งกำเนิดเสียงร้อง

เสียงร้องของมนุษย์เกิดขึ้นจากในลำคอของมนุษย์ จะมีสายเสียง (Vocal Cord) มีความยืดหยุ่นสามารถปรับทำให้หย่อน ตึง และเปลี่ยนรูปได้เสียงเกิดจากอากาศหรือลมภายใน

ที่เราหายใจเข้าปอดปล่อยออกขึ้นมาระหว่างสายเสียงที่ตั้งทำให้สายเสียงนั้นพริ้ว เกิดความสั่นสะเทือนจากแรงลมบังเกิดเป็นคลื่นเสียงต่างๆ สูงๆ ขึ้นเสียงที่เกิดจากความสั่นสะเทือนของสายเสียงจะได้รับการปรับแต่งเป็นคำพูดหรือเสียงอื่นๆ เช่น เสียงร้องและเกิดความดังกังวานโดยอาศัยอวัยวะอื่นๆ เช่น จมูกและโพรงอากาศรอยจมูก ช่องปาก เพดาน ลิ้น ฟัน และริมฝีปาก เป็นต้น

2. องค์ประกอบของเพลงร้อง

2.1 ท่วงทำนอง (Melody) ท่วงทำนองเพลงสร้างขึ้นจากการนำโน้ตแต่ละตัวหรือแต่ละเสียงสูงๆ ต่ำๆ ยาวๆ สั้นๆ มาเรียบเรียงให้ต่อเนื่องสัมพันธ์กัน เช่น ช่วงทำนองของดนตรี เช่นเดียวกับคำพูดแต่ละคำที่ถูกนำมาเรียบเรียงเป็นคำหลายๆ คำที่ติดต่อกันจะเป็นวลีและประโยคของภาษา เมื่อนำทำนองหลายๆ ประโยคมาจัดต่อกันอย่างสมดุลก็จะกลายเป็นท่อนและเมื่อเราบรรจุน้ำเนื้อเพลงก็เหมาะสมให้กับทำนองจึงกลายเป็นเพลงร้องขึ้นเพลงหนึ่ง

2.2 จังหวะ (Rhythm) นักดนตรีใช้จังหวะเป็นองค์ประกอบอย่างหนึ่งในการสื่อความหมายเราจะพบจังหวะในเพลงทุกประเภทจังหวะที่เกี่ยวกับดนตรีนั้นคือ การเคลื่อนไหวของเสียงการเน้นและการจัดกลุ่มเสียงตามรูปแบบของจังหวะโดยใช้ตัวโน้ตดนตรีแทนความสั้นยาวของเสียงซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันและกันการใช้จังหวะที่เหมาะสมกับบทเพลงมีส่วนเสริมในการสร้างอารมณ์ของตนเองด้วย

2.3 เสียงประสาน (Harmony) การประสานเสียงในดนตรี คือการนำเอาสองเสียงขึ้นไปที่มีความสัมพันธ์ต่อกันมาบรรเลงหรือขับร้องพร้อมกัน

ในการขับร้องเพลงประสานเสียงถ้าเรานำเอาแนวทำนองเอามาร้องควบคู่กันกับอีกแนวทำนองหนึ่งซึ่งทำนองต่างกัน แต่มีความสัมพันธ์กันกับทำนองเอกเราเรียกว่า การร้องประสานเสียง 2 แนว การขับร้องประสานเสียงนี้จะใช้ทำนองที่ประสานกันมากกว่า 2 แนวขึ้นไปก็ได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถ และความรู้ในหลักของการประสานเสียงการประสานเสียงไม่จำกัดเฉพาะการขับร้องเท่านั้นเมื่อเครื่องดนตรีมากกว่า 2 เครื่องบรรเลงเพลงเดียวกันต่างกับบรรเลงตามแนวทำนองของตน คนละทำนองพร้อม ๆ กันก็เรียกว่าการประสานเสียงเช่นเดียวกัน

เรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง

การร้องเพลงประสานเสียงหรือการร้องเพลงหมู่ประสานเสียงมีหลักการดังนี้

1. ร้องพร้อมกันทุกคนเสียงเดียวกันตลอดทั้งเพลงการร้องวิธีนี้เรียกว่า

โชมโพนี (Monophony)

2. ร้องพร้อมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตามแนวเสียงจากการเรียบเรียงแบบเพลง

2 แนวเสียงหรือมากกว่าโดยมีท่อนหนึ่ง เป็นหลักและมีเสียงอื่นมาประสานกับท่อนเองเดียวนี้ เราเรียกการร้องประสานเสียงวิธีนี้ว่า โชมโพนี (Homophony)

3. ร้องประสานเสียงตามแบบที่ผู้แต่งจะจงแต่งขึ้นพร้อมๆกันตั้งแต่ 2 แนวขึ้นไป

แต่ละแนวท่อนเองเป็นอิสระมีความเท่าเทียมกันเมื่อมาขับร้องหรือบรรเลงพร้อมๆกันจะเกิดเสียงประสานที่แปลกไปอีกแบบหนึ่งการประสานเสียง 2 แนวลักษณะนี้เรียกว่า โพลีโฟนี (Polyphony) จะขับร้องหรือบรรเลงที่ละท่อนเองก็ได้เพลงลักษณะนี้ร้องง่ายฟังง่ายได้แก่ เพลงราวดี (Round)

การฝึกหัดขับร้องเพลงประสานเสียงจำเป็นต้องฝึกหัดร้องรับตาให้ถูกท่อนเองแต่ละแนว ถูกจังหวะเสียก่อนต้องมีความเข้าใจเรื่องระยะขั้นคู่เสียงเป็นพื้นฐานเสียก่อนดังนี้

1. ระยะขั้นเสียงเดียวกันเรียกว่า คู่ 2
2. ระยะห่างกัน 3 ขั้น เรียกว่า คู่ 3
3. ระยะห่างกัน 4 ขั้น เรียกว่า คู่ 4
4. ระยะห่างกัน 5 ขั้น เรียกว่า คู่ 5
5. ระยะห่างกัน 6 ขั้น เรียกว่า คู่ 6
6. ระยะห่างกัน 7 ขั้น เรียกว่า คู่ 7
7. ระยะห่างกัน 8 ขั้น เรียกว่า คู่ 8

เนื้อร้องเพลงประสานเสียง

เพลง "เพลินชมาพร"

ทำนอง เนื้อร้อง อร่าม ชาวสะอาด

(สร้อย) รื่นรมย์ชมทัศนภูมิในป่า เมื่อได้มาชมแล้วเพลินใจ

นกร่ำร้องก้องมาแต่ไกล เสียงกอไผ่เสียดกอดดั่งคล้ายเสียงเพลง

รินน้ำมายัง นั้นน้ำบุ่ง ลีบลิ่วแลสูงเที่ยงข้างไม้แดง รินน้ำมีสีกราคาแพง แลเห็นชะนี

โหนห้อยต่องแต่งหลายตัว (สร้อย)

รินนนกยาง นันนกยูง กาเหว่าบินสูงร้องกู่เสียงดัง นั้นเสียงไก่ขันนำฟัง นกเขาคินรัง

ขุนทองร้องสิ่งกู่คอย (สร้อย)

รินนเสือด่า นันเสือดาว ยินแยกเขียวขาวชายป่าน่ากลัว ช่างตัวใหญ่ยืนสายหัว

แล้วน่ากลัวฉันยินตัวสั้นหัวน้ใจ (สร้อย)

บทการาโอะกะ ชุดการสอนหน่วยที่ 4

เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง เพลง"เพลินชมไพร" เวลา 3.35 นาที

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี เพลง สากล	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง เพลง เพลินชมไพร โดย นายโชคก เก่งเขตรกิจ	ดนตรี เพลง สากล	
3		ดอกไม้ คนเดิน เที่ยวชมป่าไม้	ดนตรี เพลง สากล	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		<p>(ตัวอักษร)</p> <p>เพลง "เพลินชมพู"</p> <p>ทำนอง เนื้อร้อง อร่าม ชาวสะอาด</p> <p>(สร้อย) รื่นรมย์หมพันธุ์ไม้ในป่า เมื่อได้มาชมแล้วเพลินใจ นกร่ำร้องก้องมาแต่ไกล เสียงกอไม้เสียดกอดดั่งคล้าย เสียงเพลง</p>	<p>ดนตรี ขึ้นเพลง เพลิน ชมพู</p>	
4		<p>ดอกไม้ ดอกหญ้า ในป่าดิบ (ตัวอักษร)</p> <p>เรนไม้ยาง นั้นไม้ยูง ลิบลิวแลสูงเคียงข้างไม้แดง เรนไม้สีกราคาแพง แลเห็นชะนี เรือน้อยตองแต่งหลายตัว (สร้อย)</p>	<p>นกร้อง ดนตรี</p>	

ลำดับ ที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
5		<p>ป่ามี นกบิน (ตัวอักษร)</p> <p>รูปนกยาง นันนกยูง กาเหว่าบินสูงร้องคู่เสียงดัง นันเสียงไก่ขันนำฟัง นกเขาคินริง ขุนทองร้องส่งคู่คอย (สร้อย)</p>	<p>นกร้อง และ เสียงสัตว์ ป่าร้อง ดนตรี</p>	
6		<p>ลาธาร ก้อนหิน (ตัวอักษร)</p> <p>รูปนเสือด่า นันเสือดาว ยีนแยกเขี้ยวขาวชายป่านากลัว ช้างตัวใหญ่ยืนสายหัว แล้วนากลัวลั่นยีนตัวสั้นหัวน้ำจ (สร้อย)</p>	<p>ดนตรี</p>	<p>รวม 3.35 นาที</p>

แบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4

เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

คะแนน

ชื่อชั้น.....เลขที่.....

เรื่อง ลักษณะของเพลงประสานเสียง

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
(ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. เพลงประสานเสียงอาศัยการร้องจากเสียงของคนตรี โธรมโพี
2. เพลงประสานเสียงที่ร้องหลายคนพร้อมกันเสียงเดียวกันตลอดเพลง-
เรียกการร้องแบบนี้ว่า เสียงประสาน
สายเสียง
3. เพลงประสานเสียง 2 แนวมีท่อนองหนึ่งเป็นหลักอีกท่อนองหนึ่ง-
ประสานเนื้อร้องเหมือนกันเรียกการร้องแบบนี้ว่า ยูนิจัน
สากล
4. แหล่งกำเนิดเสียงร้องของมนุษย์จากในลำคอสิ่งที่สำคัญที่ทำให้-
คือ ไทยสากล
โรมันโพี
5. การประสานเสียงในดนตรีด้วยการนำเอาเสียงสองเสียงขึ้นไปที่มี-
ความสัมพันธ์ต่อกันมาบรรเลงหรือขับร้องพร้อมกันเรียกว่า

เรื่อง หลักการร้องเพลงประสานเสียง

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
(ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. การร้องเพลงประสานเสียงที่เรียกว่า โอมโนโฟนีย์ (Monophony) เดียวกัน
คือ การร้องเพลงพร้อมกันทุกคนให้มีเสียง ตลอดทั้งเพลง ราวดี
2. การร้องเพลงประสานเสียงที่เรียกว่า โฮโมโฟนีย์ (Homophony) โน้ต
คือ การร้องพร้อมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปใช้เพลงแบบ 2 แนวเสียงหรือ- ซ้อนทันท้อง
มากกว่าเจดยมี หนึ่งเป็นหลัก และมีเสียงอื่นมาประสาน ทันท้อง
3. เพลงประสานเสียง โพลีโฟนีย์ (Polyphony) ที่จัดว่าร้องง่ายฟังง่าย- จังหวะ
ได้แก่ เพลง ประสานเสียง
4. การฝึกหัดร้องเพลงประสานเสียงจำเป็นต้องฝึกร้อง ยูนิซัน
ให้ถูกทันท้องและถูกจังหวะ เสียก่อน
5. การฝึกหัดร้องเพลงประสานเสียงให้คนที่ร้องทันท้องที่ 1 และคนร้อง- ยูนิซัน
ทันท้องที่ 2 ให้คล่องก่อนแล้วจึงให้ร้องพร้อมกันคือการฝึกร้อง-
เพลง

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

เรื่อง "ลักษณะของเพลงประสานเสียง"

1. สากล
2. ยูนิซัน
3. โฮโมโพนี
4. สายเสียง
5. เสียงประสาน

เรื่อง "หลักการร้องเพลงประสานเสียง"

1. เดียวกัน
2. ทานอง
3. ราวดี
4. ไร้นัด
5. ซ้อนทานอง

แบบฝึกปฏิบัติการร้องเพลง

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

เรื่อง การเรียนร้องเพลงด้วยคาราโอเกะ

นักเรียนร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ไปพร้อมกับเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะเสียงดนตรีและเสียงของนักร้อง

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ

นักเรียนปฏิบัติกรร้องเพลงประสานเสียงเพลง"เพลินชมไพร"ไปพร้อมกับเสียงดนตรีและเนื้อร้อง

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนนการตั้งใจร้อง ร้องได้ถูกต้องกับเสียงดนตรี และเนื้อร้อง ในคาราโอเกะทางด้าน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้องอย่างถูกต้องโดยแปลงเป็นตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

เรื่อง การเรียนร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประสานเสียงด้วยคาราโอเกะ

ชุดการสอนที่ 4 หน่วยที่ 4 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส ใกล้เคียงกับเสียงของ นักร้องในคาราโอเกะ						
2	ท่วงทำนอง ร้องได้ถูกต้องตามท่วงทำนองเพลง ในคาราโอเกะ						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลงใน คาราโอเกะ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ตาม ที่นักร้องในคาราโอเกะร้อง						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการพ็อนรำ

แผนการสอน วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5
เรื่อง "การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ"

หัวข้อเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำ
2. หลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
3. การเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วย คาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วย คาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงประกอบการฟ้อนรำ เป็นเพลงที่บรรเลงและขับร้องให้ผู้แสดงฟ้อนรำมีจังหวะสนุกสนาน เร้าใจ ทานองไพเราะ
2. การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ การร้องเพลงมีลีลาการร่ายรำประกอบให้ความรู้ สึกษาซึ่งในเพลงได้ดีกว่าการร้องเพลงโดยสร้างจินตนาการเอาเองควรร้องด้วยความตั้งใจในบรรยากาศที่ร่าเริง
3. การเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วยคาราโอเกะ เป็นการ เรียนร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรีเสียงร้องภาพการฟ้อนรำและมีเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย
4. การปฏิบัติการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วยคาราโอเกะ เน้นการร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ เสียงดนตรีภาพการฟ้อนรำและตัวอักษรของเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. หลังจากเรียนเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำแล้วนักเรียนสามารถ

ตอบคำถามเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

3. นักเรียนสามารถร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย" ไปด้วยพร้อมกับเสียงร้องในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย" ประกอบดนตรีในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนการสอน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"ก่อนเรียน
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบันการนำคาราโอเกะมาร้องเพลงเพื่อเป็นการพักผ่อนในครอบครัวและการนำคาราโอเกะมาเป็นสื่อการสอน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรม
5. ครูและนักเรียนร่วมกันอภิปราย ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเรื่องการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหาเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำและเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหาเรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำและเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ
8. นักเรียนศึกษาเรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ เพลง "ระบำพุมพูนเผ่าไทย"ด้วยเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
9. นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ เพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"
10. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามเรื่องการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"
11. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ
12. นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1	ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1	ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1	ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1	ชุด

การประเมิน

1. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลงโดยคาราโอเกะด้วยการทำแบบทดสอบ
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลงโดยให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เพลง"ระบำทูนมมู่เผ่าไทย"

3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการศึกษาและปฏิบัติร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง

"ระบำทูนมมู่เผ่าไทย"

5. ประเมินหลังเรียนร้องเพลงโดยคาราโอเกะด้วยการทำแบบทดสอบ
6. ประเมินหลังเรียนจากการให้นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เพลง"ระบำทูนมมู่เผ่าไทย"

แบบทดสอบก่อนเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. เพลงประกอบการฟ้อนรำ บางที่เรียกว่าเพลงอะไร

- ก. เพลงจังหวัดระบือ
- ข. จินตลีลา
- ค. เพลงจังหวัดราชบุรี
- ง. เพลงจังหวัดชัยภูมิ

2. การฟ้อนรำ โดยปกติจะแสดงสลับฉากกับการแสดงชนิดใด

- ก. หมอรำ
- ข. ละคร
- ค. จินตลีลา
- ง. ลิเก

3. การแสดงท่าทางประกอบเพลง เป็นการสื่อความหมายของเพลงออกมาให้คนดูคนฟังเข้าใจ เห็นคุณค่าของศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินซึ่งให้ทั้งความไพเราะให้แนวคิด และให้คติสอนใจคือการแสดงในข้อใด

- ก. เพลงจังหวัดระบือ
- ข. เพลงจังหวัดราชบุรี
- ค. เพลงจังหวัดชัยภูมิ
- ง. จินตลีลา

4. ระบายดวงดอกไม้ หรือฟ่อนดวงดอกไม้ มีชื่ออีกอย่างหนึ่งว่าอะไร
- ระบายพุ่มมมเผ่าไทย
 - ฟ่อนดวงเดือน
 - ฟ่อนมาลัย
 - ฟ่อนเสียบ
5. ระบายประกอบละครประวัติศาสตร์ เรื่องอาณาจักรแห่งความเสียสละคือการแสดงในข้อใด
- ระบายดวงดอกไม้
 - ระบายพุ่มมมเผ่าไทย
 - ฟ่อนมาลัย
 - ระบายเก็บใบชา
6. ระบายที่ผู้แสดงแต่งตัวตามแบบไทยเผ่าต่างๆได้แก่ ไทยลานนา ไทยใหญ่ ไทยลานช้าง ไทยสิบสองจุไทย และไทยอาหม ผู้ประพันธ์คือใคร
- พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ
 - สุนทรภรณ์
 - หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี
 - กรมหมื่นพิชัยมหินทรโรดม
7. เพลงลาวดวงเดือน ผู้แต่งคือใคร
- หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี
 - สุนทรภรณ์
 - กรมหมื่นพิชัยมหินทรโรดม
 - พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ
8. ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยได้ประดิษฐ์ท่ารำ "ฟ่อนดวงเดือน" คือใคร
- อาจารย์มนตรี ตราโมท
 - กรมศิลปากร
 - หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี
 - พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ

9. เฝ้าไทยที่เป็นที่ใหญ่น่าตื่นใจแบรผันต้นเชื้อสายไทยน้อยแหล่งสำคัญหมายถึงเฝ้าไทยข้อใด
- ก. ไทยลานนา
 - ข. ไทยใหญ่
 - ค. ไทยลานช้าง
 - ง. ไทยสิบสองจุไทย
10. เพลงที่เหมาะสมกับการแสดงประเภท "จินตลีลา" คือเพลงอะไร
- ก. เพื่อนไทย
 - ข. ฟ้อนชมเดือน
 - ค. ดวงดอกไม้
 - ง. ชุมนุมเฝ้าไทย

แบบทดสอบหลังเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกที่สุดตามกระดาษคำตอบ

1. เพลงประกอบการฟ้อนรำ เรียกอีกอย่างหนึ่งว่าอย่างไร

- ก. เพลงจินตลีลา
- ข. เพลงจังหวะราวง
- ค. เพลงจังหวะช้า
- ง. เพลงจังหวะระบำ

2. การฟ้อนรำท่าต่างๆโดยปกติจะแสดงในเวลาใด

- ก. คู่กับหมอรา
- ข. คู่กับ ละคร
- ค. สลับฉากกับละคร
- ง. สลับฉากกับจินตลีลา

3. การสื่อความหมายของเพลงออกมาให้คนดูคนฟัง เข้าใจ เน้นคุณค่าของศิลปะที่เกิดจากการ
คิดสร้างสรรค์ของศิลปิน ให้ความไพเราะแนวคิดและคติสอนใจด้วยการแสดงท่าทางประกอบ
เพลงเป็นการแสดงที่เรียกว่าอย่างไร

- ก. จินตลีลา
- ข. ราวง
- ค. ระบำ
- ง. ละครเพลง

4. ฟ็อนดวงดอกไม้ หรือฟ็อนมาลัย หมายถึงระบำในชั่อด
- ก. ระบำมาลัย
 - ข. ระบำดวงดอกไม้
 - ค. ระบำชาติรี
 - ง. ระบำชาวบ้าน
5. ระบำชุมนุมเผ่าไทย เป็นระบำประกอบละครประวัติศาสตร์ที่แสดงออกทางเรื่องอะไร
- ก. ความรักชาติ
 - ข. ความรักพวกพ้อง
 - ค. อานูภาพแห่งความเพียรพยายาม
 - ง. อานูภาพแห่งความเสียสละ
6. เพลงระบำ "ชุมนุมเผ่าไทย" ผู้ประพันธ์คือใคร
- ก. สุนทรภรณ์
 - ข. พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ
 - ค. หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี
 - ง. กรมหมื่นพิชัยมหินทรโรดม
7. กรมหมื่นพิชัยมหินทรโรดม เป็นผู้แต่งเพลงในชั่อด
- ก. ระบำดวงดอกไม้
 - ข. ระบำพรตน์
 - ค. ระบำชุมนุมเผ่าไทย
 - ง. ลาวดวงเดือน
8. หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี เป็นผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยได้คิดประดิษฐ์ท่ารำในชั่อด
- ก. ระบำชุมนุมเผ่าไทย
 - ข. ระบำดวงดอกไม้
 - ค. ฟ็อนดวงเดือน
 - ง. ฟ็อนเงี้ยว

9. ไทยสิบสองจุไทย หมายถึงเผ่าไทยที่เป็นพี่ใหญ่แม่ทัพใหม่แปรผันเป็นต้นเชื้อสายของไทยในข้อใด
- ก. ไทยน้อย
 - ข. ไทยกลาง
 - ค. ไทยใหญ่
 - ง. ไทยลานนา
10. เพลง "เพื่อนไทย" เหมาะสมกับการแสดงประเภทใด
- ก. ราววงประกอบเพลง
 - ข. ฟ้อนดวงเดือน
 - ค. จินตลีลา
 - ง. ราววงมาตรฐาน

กระดาษคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

แบบทดสอบหลังเรียน

ชื่อ..... ชั้น..... เลขที่.....

คะแนน

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1.	()	()	()	()
2.	()	()	()	()
3.	()	()	()	()
4.	()	()	()	()
5.	()	()	()	()
6.	()	()	()	()
7.	()	()	()	()
8.	()	()	()	()
9.	()	()	()	()
10.	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5
เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก
2. ข
3. ง
4. ค
5. ข
6. ก
7. ค
8. ค
9. ง
10. ก

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ง
2. ค
3. ก
4. ข
5. ง
6. ข
7. ง
8. ค
9. ก
10. ค

แบบทดสอบปฏิบัติร้องเพลง

วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5 ทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ ทดสอบหลังเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ เพลง"ระบ้พุมมู่เผ่าไทย"

เกณฑ์การให้คะแนน แบบสอบปฏิบัติร้องเพลง

ให้คะแนน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น
ตัวเลขดังนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง ก่อนเรียน และหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการพ็อนรา

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงนอง ร้องได้ถูกท่วงท่อนองเพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลงอย่าง สม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสารเนื้อหา

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เพลงประกอบการฟ้อนรำ คือเพลงที่บรรเลงและขับร้องให้ผู้แสดงฟ้อนรำเป็นเพลงที่มีจังหวะสนุกสนานเร้าใจทำนองไพเราะให้ความรู้สึกน่าฟ้อนรำสำหรับผู้ฟ้อนรำเป็นนาฬิกาจับเวลาให้ผู้ฟังผู้ดูทั่วบางที่ก็เรียกกันว่า เพลงจังหวะระบำ โดยปกติแสดงสลับฉากละคร กล่าวคือในขณะที่การแสดงละครจบตอนแล้วเปิดเพื่อจัดเวทีสำหรับการแสดงละครในตอนต่อไปในระหว่างจัดเวทีหรือจัดฉากจะปล่อยให้นักฟ้อนรำที่ว่างเบียดอยู่เฉยๆคนดูก็จะเสียความรู้สึกในช่วงนี้จะมีการแสดงระบำสลับฉากซึ่งส่วนมากก็จะใช้เวลาแสดงประมาณ 10-15 นาที จุดเด่นของระบำคือ ท่าเต้นท่ารำ การแต่งกายและความไพเราะของเพลง

ความไพเราะและความสนุกสนานของเพลงเมื่อนำเอาการบรรเลงหรือการขับร้องมาประกอบการฟ้อนรำผู้ดูก็จะได้รับความบันเทิงทั้งการฟังและการดู การฟังเพลงประกอบการฟ้อนรำหรือเพลงจังหวะระบำนั้นฟังง่ายกว่าการฟังเพลงธรรมดาสามารถเข้าถึงเพลง เข้าถึงดนตรีเห็นคุณค่าของดนตรีได้โดยง่ายซึ่งการแสดงระบำดังกล่าวนอกจากจะแสดงบนเวทีสลับฉากกับละครแล้วยังนิยมนำมาแสดงในงานรื่นเริงทั่วไปได้อีกด้วย

การแสดงประเภทฟ้อนได้แก่ การฟ้อนรำแบบพื้นเมืองของภาคต่าง ๆ เป็นการแสดงที่วัดความสวยงาม และความพร้อมเพรียงเป็นสำคัญ การรำร่ายมีลีลาอ่อนช้อยช้า เช่น ฟ้อนเล็บ ฟ้อนเทียน ฟ้อนภูไท เป็นต้น

การแสดงประเภทรำได้แก่ ระบำดวงดอกไม้ ระบำพุมพูนเผ่าไทย เป็นต้น

จินตลีลา คือการแสดงท่าทางประกอบเพลงเป็นการสื่อความหมายของเพลงออกมาให้คนดูคนฟังเข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปะที่เกิดจากความคิดสร้างสรรค์ของศิลปินซึ่งให้ทั้งความไพเราะให้แนวคิดและให้คติสอนใจไปพร้อมๆกันประเภทระบำได้แก่ 1) ระบำดวงดอกไม้ 2) ระบำพุมพูนเผ่าไทย 3) ฟ้อนดวงเดือน

ระบำดวงดอกไม้ ระบำดวงดอกไม้ หรือฟ้อนดวงดอกไม้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า

"พื่อนมาลัย" แต่เดิมเป็นการแสดงประกอบละครพันทางเรื่อง "พญาผานอง" กรมศิลปากรได้มอบให้ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยประดิษฐ์ลีลาและท่ารำตลอดจนท่ารำและเนื้อร้องระบำหรือฟ้อนชุดนี้ นับว่าเป็นผลงานยอดเยี่ยมอีกชุดหนึ่งและเป็นการแสดงชุดสั้นๆสามารถนำออกแสดงในงานสังคมต่างๆไปได้และได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางตลอดมา

ระบำพุ่มมมู่เผ่าไทย ระบำพุ่มมมู่เผ่าไทยเป็นระบำประกอบละครประวัติศาสตร์เรื่อง อานาภาพแห่งความเสียสละบทประพันธ์ของพลตรีหลวงวิจิตรวาทการผู้แสดงแต่งตัวตามแบบไทยเผ่าต่างๆได้แก่ ไทยลานนา ไทยใหญ่ ไทยลานช้าง ไทยสิบสองจุไทย และไทยอาหม

เพลงลาวดวงเดือน หม่อมแก้ว สนิทวงศ์เสนี ผู้เชี่ยวชาญนาฏศิลป์ไทยได้ประดิษฐ์ท่ารำ "พื่อนดวงเดือน" ขึ้นโดยอาศัยเพลงลาวดวงเดือนเป็นหลักซึ่งเพลงนี้กรมหมื่นพิทยมหินทรกรมได้แต่งขึ้นราว พ.ศ. 2446 มีท่ารำท่ารำเพราะเพราะพริ้งมากเนื้อร้องเป็นการรำพันรักของหนุ่มสาวก่อนจะพรากจากกันในวันยามดึก การแสดงชุดนี้นอกจากจะได้ดูลีลาการรำรายราของผู้แสดงออกมาแล้วยังพรอดพรารำพันรักกันอย่างลึกซึ้งแล้ว ยังได้ฟังท่ารำเพลงลาวดวงเดือนที่แสนจะไพเราะอีกด้วย

ประเภทจินตลีลา ได้แก่ เพลง "เพื่อนไทย"

เพลงเพื่อนไทย ทานอง เนื้อร้อง พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ

(สร้อย) เพื่อนไทยเรามานึกน้อมพร้อมใจ ช่วยไทยนึกถึงความ เป็นไทย

เพื่อไทยก้าวเดินเจริญสุขไส ชาติไทยที่รักของเรา (ซ้ำ)

ตัวฉันเกิดมาได้ฟ้าเมืองไทย ชีวิตจิตใจฉันเป็นไทยทั้งสิ้น ฉันนึกถึงชาติอยู่ทุกทีว่า

มุ่งหวังตั้งหน้าท้าวมาหากิน โดยสุจริตเป็นนิจศีล เพื่อให้แผ่นดินคงอยู่เป็นไทย (สร้อย)

ถึงยามคับขันที่ชาติต้องการ เราก็เฝ้ากล้าหาญช่วยงานของไทย เรามีมานะยอมสละ

ชีวิตทุกอย่างเรากุศเพื่อชาติเราได้ ด้วยน้ำใจรักด้วยสมัครเป็นไทย เกิดขุนไว้

เหนือชาติเรา (สร้อย)

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการพ้องเรา

เพลงที่นำมาใช้ประกอบการพ้องเราส่วนมากจะเป็น "เพลงไทย" จึงยึดหลักของการร้องเพลงไทยที่ใช้ประกอบการพ้องเราดังนี้

การร้องเพลงไทยประกอบการพ้องเรา

1. เสียง เสียงที่เราเปล่งออกมาไม่ว่าจะเป็นเสียงพูดหรือเสียงร้องเพลงด้วยคำหรือเนื้อร้องจะเกิดจากฐานที่ต่างกันคนที่พูดได้ดีย่อมจะออกเสียงสระเสียงพยัญชนะในวรรณคดีต่างๆ เสียงพยัญชนะควบกล้ำและเสียงวรรณยุกต์ได้ถูกต้องโดยเฉพาะเสียง ร เรือ เสียง ล ลิง ต้องฝึกหัดออกเสียงให้ได้ถูกต้องชัดเจนถ้าพูดได้ถูกต้องชัดเจนก็ย่อมจะร้องเพลงได้ถูกต้องชัดเจนในเรื่องเนื้อร้อง

2. ทานอง คือเสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาวที่ผู้ประพันธ์นำมาเรียบเรียงตามหลักของดนตรีสิ่งที่สำคัญที่สุดของการขับร้องเพลงไทยคือ การเอื้อน เพราะว่าการเอื้อนมีทั้งเอื้อนคำและเอื้อนทานองดังนี้

2.1 เอื้อนคำ คือการออกเสียงด้วยคำให้ตรงและกลมกลืนกับทานองคำบางคำอาจต้องใช้หลายเสียงหรือหลายระดับเสียงรวมเข้าหากัน ด้วยคำนั้นจึงจะชัดเจนไม่เสียความหมายและให้ความไพเราะ

2.2 เอื้อนทานอง คือการร้องคำว่า "เอ" ให้ตรงกับเสียงสูงเสียงต่ำที่ผูกกันเป็นทานองในส่วนที่เสียงหรือทานองเหล่านั้นไม่มีด้วยคำหรือเนื้อร้องเพื่อให้การขับร้องได้ครบถ้วนตามทานองเพลงเท่ากับเสียงของดนตรีเพื่อให้ทานองเลื่อนไหลติดต่อกันไม่ขาดเสียง

3. จังหวะ หมายถึงการเคลื่อนที่ของเวลาอย่างสม่ำเสมอการดำเนินทานองจะช้าจะเร็วอย่างไรต้องดำเนินไปอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งเพลง

4. เนื้อร้อง เพลงไทยส่วนมากยกเอาภาษาร้อยกรองมาจากวรรณคดีเรื่องต่างๆ โดยเฉพาะกลอนแปดนำมาใช้มากที่สุดหรือเนื้อร้องที่ร้อยกรองขึ้นเฉพาะ เพลงสิ่งที่สำคัญที่สุดในการขับร้องก็คือการออกเสียงตัว ร เรือ ตัว ล ลิง และการออกเสียงควบกล้ำ

การร้องเพลงไทยสากล ประกอบจินตลีลา

1. การเทียบเสียง ต้องขึ้นให้พอเหมาะกับเสียงของผู้ร้อง ดนตรีสากลมีบันไดเสียงหรือการารใช้คีย์ให้พอดีกับระดับเสียงของนักร้องนั้น ต้องอาศัยเครื่องดนตรีสากลเทียบเสียง

2. ทานอง คือเสียงดนตรีที่เล่น เสียงสูง เสียงต่ำ เสียงยาว เสียงสั้น ที่ผู้ประพันธ์นำมาเรียบเรียงให้เป็นวลีเป็นประโยคเหมือนกับการนำเอาคำมูล คำผสม มาจัดระเบียบให้เป็นวลี เป็นประโยคซ้ำเขียนใช้พูดกันภาษาไทยเสียงที่นำมาจัดระเบียบเป็นวลี เป็นประโยคเป็นท่อน และเป็นเพลงนั้นเมื่อบรรจุเนื้อร้องลงไปให้ครบถ้วนเท่าเสียงหรือโน้ตทุกตัวในเพลงนั้นก็จะได้เพลงร้องหนึ่งเพลงถ้าใส่เนื้อร้องเป็นภาษาไทยก็เป็นเพลงไทยสากลถ้าใส่เนื้อร้องเป็นภาษาอังกฤษก็เป็นเพลงสากล

3. จังหวะ คือการเคลื่อนไหวของทานอง เพลงบอกลีลาของเพลงประเภทต่างๆ เช่น เพลงมาร์ช เพลงวอลทซ์ เพลงสโรว์ เพลงเต็นรำ เพลงรำวง เป็นต้น

4. เนื้อร้อง คือคำประพันธ์ประเภทร้อยกรองต่างๆ วมทั้ง โคลง ฉันท์ กาพย์ กลอน และเน้นำมาใช้ด้วยคำสละสลวยเข้าใจง่ายเนื่องจากคำในภาษาไทยบางคำมีเสียงวรรณยุกต์ใกล้เคียงกันแต่มีความหมายต่างกันเช่นคำว่า เสื่อ เสือ เสือ เป็นต้นดังนั้นการจัดด้วยคำให้เข้ากับทานองนับว่าเป็นสิ่งสำคัญมากจะสังเกตได้ว่าเพลงที่ได้รับความนิยมสูงนั้นล้วนนำใช้ด้วยคำที่มีสัมผัสกลมกลืนกับทานองให้ความหมายให้ความไพเราะกินใจทั้งสิ้นการออกเสียงจะต้องตรงตามโน้ตและถูกอักขระวิเศษด้วยขีดคำด้วยโดยเฉพาะการออกเสียง ร เรือ ล ลิง อักษรควม อักษรกล้า เช่น คำว่า กลับกลาย เพลิดเพลิน เพราะพริ้ง กรีดกราย เป็นต้น

เนื้อร้อง เพลงประกาศเพื่อนเรา

เพลง "ระบิทุมมูมเฝ้าไทย"

บทประพันธ์ของ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ

ไทยลานนา

นี่พี่น้องของเราไทยลานนา	อยู่ด้วยกันนานมาแต่ก่อนเก่า
ได้ร่วมแรงร่วมใจสร้างไทยเรา	เป็นพงศ์เผ่าญาติสนิทและมิตรแท้

ไทยใหญ่

นี่ไทยใหญ่อยู่ใกล้ทางทิศเหนือ	เป็นชาติเชื้อพี่ชายของไทยแน่
ยังรักษาความเป็นไทยไม่แปรผัน	ขยายแผ่สาขาตระกูลไทย

ไทยลานช้าง

นี่คือไทยลานช้างอยู่ข้างเคียง	เคยร่วมเรียงอยู่ เป็นสุขทุกสมัย
แม่น้ำโขงกันเขตประเทศไว้	แต่ไม่กั้นดวงใจที่รักกัน

ไทยสิบสองจุไทย

นี่พี่น้องชาวสิบสองจุไทย	เป็นพี่ใหญ่แน่แท้ไม่แปรผัน
ต้นเชื้อสายไทยน้อยแหล่งสำคัญ	ครั้งสมัยดึกดำบรรพ์พอขุนบรม

ไทยอาหม

นี่พี่น้องพวกสุดท้ายที่เข้ามา	ก็เป็นไทยมีชื่อว่าไทยอาหม
ล้วนเลือดเนื้อเชื้อไทยฝอยนิม	ให้อาณาประชาคมไทยสมบูรณ์

บทการาโอะเกะ ชุดการสอนหน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ เพลง ระบายหมุมเผ่าไทย

เวลา 6.30 นาที

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี ไทย	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง ระบายหมุมเผ่าไทย โดย นายโชคก เก่งเขตรกิจ	ดนตรี ไทย	
3		สุภาพสตรีเตรียม รำ (ตัวอักษร) ระบายหมุมเผ่าไทย	เริ่มเพลง ไทย	

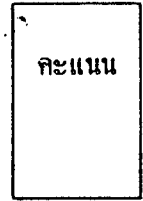
ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		บทประพันธ์ของ พลตรีหลวงวิจิตรวาทการ		
4		รำ ไทยลานนา (ตัวอักษร) นี่พี่น้องของเราไทยลานนา อยู่ด้วยกันนานมาแต่ก่อนเก่า ได้ร่วมแรงร่วมใจสร้างไทยเรา เป็นหงส์เผ่าญาตีสนิทและมิตรแท้	ดนตรีเพลง ไทยลานนา	
5		รำ ไทยใหญ่ (ตัวอักษร) นี่ไทยใหญ่อยู่ใกล้ทางทิศเหนือ เป็นชาติเชื้อพี่ชายของไทยแน่ ยังรักษาความเป็นไทยไม่แปรผัน ขยายแผ่สาขาตระกูลไทย	ดนตรีเพลง ไทยใหญ่	
6		รำ ไทยล้านช้าง (ตัวอักษร)	ดนตรีเพลง ไทยล้านช้าง	

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		<p>นี่คือไทยลานข้างอยู่ข้างเสียง เคยร่วมเรียงอยู่ เป็นสุขทุกสมัย แม่น้ำโขงกันเขตประเทศลาว แต่ไม่กันดวงใจที่รักกัน</p>		
7		<p>รำ ไทยสิบสองจุไทย (ตัวอักษร) นี่พี่น้องชาวสิบสองจุไทย เป็นที่ำหนดแก้ไขแปรผัน ต้นเชื้อสายไทยน้อยแหล่งสำคัญ ครึ่งสมัยดึกดำบรรพ์ที่อนุกรม</p>	<p>ดนตรีเพลง ไทยสิบสอง จุไทย</p>	
8		<p>รำ ไทยอาหม (ตัวอักษร) นี่พี่น้องพวกสุดท้ายที่เข้ามา ก็เป็นไทยมีชื่อว่าไทยอาหม ล้วนเลือดเนื้อเชื้อไทยฝอยนิม ำให้อาณาประชากมไทยสมบูรณ์</p>	<p>เพลงไทย ไทยอาหม</p>	<p>รวม 6.30 นาที</p>

แบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำ

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. เพลงประกอบการฟ้อนรำ เป็นเพลงที่บรรเลงและ.....	จังหวะ
ให้ผู้แสดงฟ้อนรำ	ขับร้อง
2. เพลงประกอบการฟ้อนรำ เป็นเพลงที่มี.....สนุกสนาน-	ระบำ
เร้าใจ ท้าทองโพลระชา	จินตลีลา
3. เพลงประกอบการฟ้อนรำ บางที่เรียกกันว่าเพลงจังหวะ.....	ละคร
4. การฟ้อนรำ ส่วนมากจะใช้เวลาแสดงประมาณ 10-15 นาที เพื่อ	ฟ้อนรำ
เป็นการสลับฉากของการแสดง.....	ท้าทอง
5. การแสดงท่าทางประกอบเพลงเป็นการสื่อความหมายของเพลง	บรรเลง
เป็นการแสดงประกอบการฟ้อนรำประเภท.....	

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือ เติมลงในช่องว่างให้ถูกต้อง
(ทำลงในแบบปฏิบัติ)

1. การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ ประเภทเพลงไทยการเอื้อน-
ทำนอง คือ การร้องคำว่า.....	กลอนแปด
เนื้อร้อง
2. ถ้าพูดได้ถูกต้องชัดเจนก็ย่อมจะร้องเพลงได้ถูกต้องในเรื่องของ..
.....	เออ
จังหวะ
3. เนื้อร้องของเพลงไทยที่ใช้ร้องประกอบการฟ้อนรำส่วนมาก-
ร้อยกรองมาจากวรรณคดีเรื่องต่างๆโดยเฉพาะร้อยกรอง-
ประเภท.....	ผู้ร้อง
ผู้ฟัง
เอื้อน
4. การร้องเพลงไทยสากลประกอบจินตลีลา การเทียบเสียงต้องขึ้น-
ให้เหมาะสมกับเสียงร้องของ.....	ร้อยกรอง
5. การเคลื่อนไหวของทำนองเพลงจินตลีลาของเพลงประเภทต่างๆ-
ในการร้องเพลงไทยสากลประกอบจินตลีลา คือ.....	

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการฟ้อนรำ

1. จังหวะ
2. จังหวะ
3. ระเบียบ
4. ละคร
5. จินตลีลา

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

1. เออ
2. เนื้อร้อง
3. กลอนแปด
4. ผู้ร้อง
5. จังหวะ

แบบฝึกปฏิบัติร้องเพลง

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำ

เรื่อง การเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"ไปพร้อมกับเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะเสียงดนตรีและเสียงของนักร้อง

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการฟ้อนรำเพลง"ระบำพุมพูนเผ่าไทย"ไปพร้อมกับคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรีและเนื้อร้องปรากฏบนจอภาพ

เกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

คะแนนการตั้งใจร้อง ร้องได้ถูกต้องกับเสียงดนตรี และเนื้อร้อง ในคาราโอเกะ ทางด้าน เสียงร้อง ทานอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็นตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีதாக	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียน)

แบบสังเกตการร้องเพลง

เรื่อง การเรียนร้องเพลงประกอบการพ็อนรำด้วยคาราโอเกะ

เรื่อง การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการพ็อนรำด้วยคาราโอเกะ

ชุดการสอนที่ 5 หน่วยที่ 5 วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการพ็อนรำ

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงทำนอง ร้องได้ถูกท่วงทำนองเพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลงอย่าง สม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

ชุดการสอนที่ 6 หน่วนที่ 6

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการ
ละเล่นพื้นเมือง

แผนการสอน วิชา ศิลปกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6
เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

หัวเรื่อง

1. ลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
2. หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
3. การเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง ด้วยคาราโอเกะ
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง ด้วยคาราโอเกะ

แนวคิด

1. เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองของไทยเป็นเพลงประกอบการรำพื้นเมืองและการร่ายรำประจำของแต่ละท้องถิ่น
2. การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองควรยึดหลักของการร้องเพลงไทยและเพลงไทยสากลให้ถูกต้องตาม เสียงร้อง ท่วงทำนอง และจังหวะของแต่ละลีลาการละเล่นแต่ละชนิด
3. การเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วยคาราโอเกะเป็นการเรียนร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรี เสียงร้อง ภาพของการละเล่นพื้นเมือง และมีเนื้อเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย
4. การฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วยคาราโอเกะเป็นการร้องเพลงที่ใช้เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะเสียงดนตรีภาพการละเล่นพื้นเมืองและตัวอักษรของเนื้อเพลงปรากฏบนจอภาพด้วย

วัตถุประสงค์

1. หลังจากเรียนเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ
2. หลังจากเรียนเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองแล้วนักเรียนสามารถตอบคำถามเรื่องหลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองได้ถูกต้องอย่างน้อย 4 ข้อ

3. นักเรียนสามารถร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง"ราววงลอยกระทงและเพลงราววงเริงเพลงกลองยาว" ไปด้วยเสียงร้องในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

4. นักเรียนสามารถร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง"ราววงลอยกระทงและเพลงราววงเริงเพลงกลองยาว" ประกอบดนตรีในคาราโอเกะได้อย่างถูกต้อง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

1. นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 10 ข้อ
2. นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง"ราววงลอยกระทงและเพลงราววงเริงเพลงกลองยาว"ก่อนเรียน
3. ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยการกล่าวถึงความนิยมของคาราโอเกะในปัจจุบันการนำคาราโอเกะมาร้องเพลงเพื่อการพักผ่อนในครอบครัวและการนำคาราโอเกะมาเป็นสื่อการสอน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม 4 กลุ่มเพื่อประกอบกิจกรรมระหว่างเรียน
5. ครู นักเรียนร่วมกันอภิปรายและครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามเรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
6. นักเรียนศึกษาเอกสารเนื้อหาเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองและหลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
7. ครูอธิบายประกอบเนื้อหาเรื่องลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองและหลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
8. นักเรียนตอบคำถามลงในแบบฝึกปฏิบัติของนักเรียน จำนวน 10 ข้อ
9. นักเรียนศึกษาเรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง"ราววงลอยกระทงและเพลงราววงเริงเพลงกลองยาว"ด้วยเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ
10. นักเรียนฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง"ราววงลอยกระทงและเพลงราววงเริงเพลงกลองยาว"
11. ครูสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนร่วมกันอภิปรายและซักถามในเรื่องการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง
12. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน จำนวน 10 ข้อ

13. นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง"ราวงลอยกระทง และเพลงราวงเรียงเพลงกลองยาว"หลังเรียน

สื่อการสอน

1. เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ	1	ม้วน
2. แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนอย่างละ	1	ชุด
3. เอกสารเนื้อหา	1	ชุด
4. แบบฝึกปฏิบัติ	1	ชุด

การประเมิน

1. ประเมินก่อนเรียนจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน
2. ประเมินก่อนเรียนร้องเพลงโต้นให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง "ราวงลอยกระทงและ เพลงราวงเรียงเพลงกลองยาว"
3. ประเมินจากการทำแบบฝึกปฏิบัติระหว่างเรียน
4. ประเมินจากการประกอบกิจกรรมการเรียนและฝึกปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วยคาราโอเกะ
5. ประเมินจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน
6. ประเมินการร้องเพลงหลังเรียนจากการให้นักเรียนทดสอบร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง"ราวงลอยกระทงและ เพลงราวงเรียงเพลงกลองยาว"

แบบทดสอบก่อนเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. รำวงเป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวไทยที่สืบเนื่องมาจากการละเล่นอะไร
 - ก. รำกลองยาว
 - ข. รำโขน
 - ค. รำเหย่อย
 - ง. รำพวงมาลัย
2. การละเล่นพื้นเมืองที่นิยมในภาคกลางโอกาสเทศกาลสงกรานต์ก็คือการละเล่นในข้อใด
 - ก. รำพวงมาลัย
 - ข. รำกลองยาว
 - ค. ระบำรองเง็ง
 - ง. รำโขน
3. การเล่นรำวงสมัยก่อนฝ่ายชายจะต้องเป็นฝ่ายกล้ำแสดงออกโดยวิธีการปฏิบัติอย่างไร

เพื่อเชิญให้ฝ่ายหญิงออกมารำ

 - ก. เดินออกไปร้องเพลงอวด
 - ข. เดินออกไปตีกลอง
 - ค. เดินออกไปหึงฝ่ายหญิง
 - ง. เดินออกไปรำก่อน
4. ปี พ.ศ.2487 กรมศิลปากรได้ปรับปรุงศิลปะการละเล่นพื้นเมือง"รำโขน"โดยใช้ทำรำอะไร
 - ก. สอดสร้อยมาลา
 - ข. ชักแบ่งผัดหน้า
 - ค. แยกเต้าเข้ารัง
 - ง. ทำรำสาย

5. รำวง เป็นการเล่นก้าวร่าเคลื่อนที่เวียนเป็นวงไปทางด้านใด
- ก. ไปทางขวา
 - ข. ไปทางซ้าย
 - ค. หมุนไปซ้าย ขยับไปขวา
 - ง. ไม่นั่นอน
6. วงดนตรีที่แต่งเพลงและร้องเพลงรำวงได้เข้าถึงจิตใจประชาชนมากที่สุดคือวงดนตรีอะไร
- ก. กรมประชาสัมพันธ์
 - ข. กรมศิลปากร
 - ค.สุนทราภรณ์
 - ง. กรมตำรวจ
7. การรำวงมาตรฐาน ของไทยที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี วิวัฒนาการมาจากสิ่งใด
- ก. ระบำรองเง็ง
 - ข. ระบำเก็บใบชา
 - ค. ระบำบัลเลต์
 - ง. ระบำพื้นบ้าน
8. คำว่า "กลองยาว" บางที่เรียกว่าอย่างไร
- ก. เต็ดเทิง หรือ เติ้งบอง
 - ข. กลองโพน
 - ค. กลองหน้าเดียว
 - ง. กลองรำ

5. รำวง เป็นการเล่นก้าวร่าเคลื่อนที่เวียนเป็นวงไปทางด้านใด
- ก. ไปทางขวา
 - ข. ไปทางซ้าย
 - ค. หมุนไปซ้าย ขยับไปขวา
 - ง. ไม่นั่นนอน
6. วงดนตรีที่แต่งเพลงและร้องเพลงรำวงได้เข้าถึงจิตใจประชาชนมากที่สุดคือวงดนตรีอะไร
- ก. กรมประชาสัมพันธ์
 - ข. กรมศิลปากร
 - ค.สุนทราภรณ์
 - ง. กรมตำรวจ
7. การรำวงมาตรฐาน ของไทยที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี วิวัฒนาการมาจากสิ่งใด
- ก. ระบำรองเง็ง
 - ข. ระบำเก็บใบชา
 - ค. ระบำบัลเลต์
 - ง. ระบำพื้นบ้าน
8. คำว่า "กลองยาว" บางที่เรียกว่าอย่างไร
- ก. เถิดเทิง หรือ เถิงบอง
 - ข. กลองโพน
 - ค. กลองหน้าเดียว
 - ง. กลองรำ

9. การแสดงโดยทั่วไปเช่น การแห่นาค การแห่ฐินใบวัด นิยมใช้การละเล่นพื้นเมืองช่อด

- ก. รำกลองยาว
- ข. รำวงวันลอยกระทง
- ค. รำวงเพลงพวงมาลัย
- ง. รำเหย่อย

10. เพลงรำวงวันลอยกระทงและเพลงรำวงเรีงเพลงกลองยาวขับร้องโดยวงดนตรีคณะใด

- ก. กรมประชาสัมพันธ์
- ข. ดุริยางค์ทหารเรือ
- ค. กรมศิลปากร
- ง. สุนทราภรณ์

แบบทดสอบหลังเรียน

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย (/) ข้อที่ถูกต้องที่สุดในกระดาษคำตอบ

1. การละเล่น "รำวาทน" แต่เดิมของไทยต่อมาเป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาววาทนที่มีชื่อว่า
อย่างไร

ก. รำกลองยาว

ข. รำวง

ค. รำเท็งบอง

ง. รำเหย่อย

2. รำวง เป็นการละเล่นพื้นเมืองในเทศกาลสงกรานต์ของชาวไทยภาคใด

ก. ภาคเหนือ

ข. ภาคใต้

ค. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ง. ภาคกลาง

3. สมัยก่อนฝ่ายชายต้องเป็นฝ่ายกล้าแสดงออกโดยวิธีการ เดินออกไปโค้งฝ่ายหญิงเพื่อเชิญ
ให้ออกมาทำอะไร

ก. รำพวงมาลัย

ข. รำกลองยาว

ค. รำวง

ง. รำรองเง็ง

4. ท่ารำ สอดสร้อยมาลา ได้ปรับเปลี่ยนมาจากศิลปะการละเล่นพื้นเมือง"รำโทน"โดย
หน่วยราชการใด
- กรมการฝึกหัดครู
 - กรมวิชาการ
 - กรมการศึกษานอกโรงเรียน
 - กรมศิลปากร
5. การเล่นรำวง เป็นการก้าวร่าเคลื่อนที่เวียนเป็นวงกลมไปทางด้านใด
- ไปทางขวามือของผู้รำ
 - ไปทางซ้ายมือของผู้รำ
 - ชายหญิงหมุนไปคนละด้าน
 - ไม่กำหนดแน่นอน
6. เพลง"รำวงเริงเพลงกลองยาว"และเพลง"รำวงวันลอยกระทง"ขับร้องโดยวงดนตรี
ที่มีชื่อว่อย่างไร
- กรมศิลปากร
 - ดุริยางค์ทหารเรือ
 - สุนทราภรณ์
 - กรมประชาสัมพันธ์
7. ระบำพื้นบ้านของไทย ต่อมาได้วิวัฒนาการเป็นการละเล่นพื้นเมืองที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดี
คือชื่อใด
- จินตลีลา
 - การเดินประกอบเพลง
 - รำวงมาตรฐาน
 - รำวงแบบสากล

8. "เถิดเทิง หรือ เติ้งบอง" เป็นชื่อเดียวกันกับเครื่องดนตรีชนิดใด
- ก. กลองแขก
 - ข. กลองชุด
 - ค. กลองทอม
 - ง. กลองยาว
9. การรำกลองยาว นอกจากจะใช้แสดงโดยทั่วไปแล้วนิยมใช้ประกอบพิธีทางด้านใด
- ก. การแห่หน้าก
 - ข. การแห่กรฐิน
 - ค. การไหว้ครู
 - ง. ข้อ ก. และ ข. ถูก
10. วงดนตรีที่แต่ง เพลงและร้อง เพลงราววงได้ เข้าถึงจิตใจประชาชนมากที่สุดได้แก่ วงดนตรีในข้อใด
- ก. กรมตำรวจ
 - ข. สุนทรภรณ์
 - ค. กรมศิลปากร
 - ง. กรมประชาสัมพันธ์

กระดาษคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

แบบทดสอบก่อนเรียน

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

แบบทดสอบหลังเรียน

คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

	1	2	3	4
	ก	ข	ค	ง
1	()	()	()	()
2	()	()	()	()
3	()	()	()	()
4	()	()	()	()
5	()	()	()	()
6	()	()	()	()
7	()	()	()	()
8	()	()	()	()
9	()	()	()	()
10	()	()	()	()

เฉลยคำตอบ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

แบบทดสอบก่อนเรียน

1. ก
2. ง
3. ค
4. ก
5. ข
6. ค
7. ง
8. ก
9. ก
10. ง

แบบทดสอบหลังเรียน

1. ข
2. ง
3. ค
4. ง
5. ข
6. ค
7. ค
8. ง
9. ข
10. ก

แบบทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6 แบบทดสอบก่อนเรียน
เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง แบบทดสอบหลังเรียน

ให้นักเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง"ร่ำวงลอยกระทงและร่ำวงเรียง-
เพลงกลองยาว"

เกณฑ์การให้คะแนน แบบทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง

ให้คะแนน เสียงร้อง ท่วงนอง จังหวะ และเนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น
ตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบปฏิบัติการร้องเพลง ก่อนเรียน และหลังเรียน

ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6 วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงทำนอง ร้องได้ถูกท่วงทำนองเพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกจังหวะของเพลง อย่างสม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เอกสารเนื้อหา

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

เรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองมีอยู่ 2 ลักษณะได้แก่

1. เพลงประกอบการร่าวง
2. เพลงประกอบการร่าพื้นเมือง

1. เพลงประกอบการร่าวง ได้แก่การร่าวงของแต่ละท้องถิ่น "ร่าวง" เป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวไทยสิบเอ็ดเมืองมาจากการละเล่นร่าทอนซึ่งนิยมเล่นกันฤดูเทศกาลเฉพาะท้องถิ่นในบางจังหวัด ใซ้ฉิ่ง กรับ และโทน ดีเป็นจังหวะประกอบการพ้อนร่าเนื่องจากการพ้อนร่าชนิดนี้ใช้โทนดีจังหวะเป็นหลักเป็นจังหวะที่ชาวบ้านประดิษฐ์ขึ้นใช้กับร่าทอนโดยเฉพาะจึงเรียกร่าพ้อนร่าชนิดนี้ว่า "ร่าทอน" ต่อมาราวปีพุทธศักราช 2483 ได้มีผู้นำเอาแบบอย่างการร่าทอนไปเล่นตามท้องถิ่นต่างๆไม่เฉพาะแต่ในฤดูเทศกาลเท่านั้นมีเล่นกันแพร่หลายในต่างจังหวัดทั่วไปและก็ได้มีผู้คิดแต่งเนื้อร้องแต่งทำนองเข้ากับจังหวะหน้าทับของโทนมากมายเนื้อร้องต่างๆที่แต่งขึ้นมาก็มักจะเป็นบทเชิดชวน บทสัพพยอก หยอกเข้า บทชมโฉม บทรักพันรัก ระหว่างหนุ่มสาวและบทร่าลาจากกันก่อนจะเลิกเล่นซึ่งบทร้องต่างๆเหล่านั้นไม่พิดิถีถิ่นในเรื่องด้วยคำและสัมผัสเท่าใดนักบทร้องบางบทจึงไม่ได้รับความนิยมสูญหายไปจากความทรงจำของชาวบ้านก็มากบางบทมีทำนองไพเราะมีด้วยคำกินใจ ก็ยังอยู่ในความทรงจำของชาวบ้านต่อมาจนถึงทุกวันนี้เช่น เพลงช่อมาลี เฮอร์ช่างนำดู ยวนยาเหล หล่อจริงนะดารา ตามองตา ใกล้เคียงไปอีกนิด และเพลงลา เป็นต้น

ระหว่างสงครามโลกครั้งที่ 2 พ.ศ. 2484-2488 ประชาชนชาวพระนครและธนบุรีนิยมร่าทอนกันมากแพร่หลายไปยังต่างจังหวัดโดยเฉพาะจังหวัดภาคกลางอย่างกว้างขวางนิยมกันมากที่สุดระยะหนึ่งประมาณสัก 10 ปีและนิยมเล่นกันมากเป็นพิเศษก็คือเล่นในโอกาสเทศกาลสงกรานต์จะเล่นกันอยู่ประมาณ 1 สัปดาห์ซึ่งอาจจะถือว่าเป็นสัปดาห์แห่งการร่าทอนกันเลยทีเดียวสัปดาห์นี้จะมีการทำบุญตักบาตร 3 วัน และเล่นร่าทอนสงกรานต์กันตลอดสัปดาห์พอพลบค่ำบ้านไหนมีลูกสาวก็จะแต่งเนื้อแต่งตัวอย่างสวยงามเพื่อเตรียมตัวไปเล่นร่าทอน พ่อ แม่ก็จะอนุญาตให้ไปรวมกันที่

บ้านใดบ้านหนึ่งในหมู่บ้านนั้น นั่งกันเป็นแถวบนบริเวณลานบ้าน ที่เตรียมไว้ท่ามกลางแสงตะเกียง เจ้าพายุ ในระหว่างรอกันมาเที่ยวบ้างก็นั่งคุยกัน หยอกเข้ากัน บ้างก็ร้องเพลง ตีฉิ่ง ตีกรับ ตีระฆังกันอย่างสนุกสนาน เพื่อเป็นการประกาศาหับบรรดาหนุ่มระแวกนั้นรู้ว่าบ้านนี้จะมีรำเทนมฝ่ายหนุ่ม ก็จะแต่งตัวชุดหล่อ เป็นพิเศษออกไปเที่ยวกันตามหมู่บ้านต่างๆที่เขามีรำเทนมวิธีเล่นรำเทนมในสมัยก่อน ฝ่ายชายจะต้องเป็นฝ่ายกล้าแสดงออกก็จะต้องเดินออกไปจับฝ่ายหญิงเพื่อเชิญออกมา รำฝ่ายหญิงก็ลุกขึ้นมารำกับฝ่ายชาย เป็นคู่ๆอย่างสนุกสนานส่วนพวกผู้เฒ่าผู้แก่ก็จะออกมานั่งดูลูกหลานเล่นรำเทนมกันอย่างตั้งใจพอเห็นว่าดีก็มากแล้วผู้เฒ่าผู้แก่ก็จะสั่งให้เลิกทุกคนก็จะร้องเพลงลาเป็น เพลงสุดท้ายในคืนนั้นจะเล่นกันอย่างนี้เป็นประจำทุกปี

2. เพลงประกอบการรำพื้นเมือง รำพื้นเมืองหรือการฟ้อนรำพื้นเมือง เป็นศิลปะที่เกิดขึ้นควบคู่กับ เพลงพื้นเมืองมาแต่โบราณไม่ว่าประเทศไหนก็มีเพลงพื้นเมือง (Folk Song) มีการเต้นรำพื้นเมือง (Folk Dance) เป็นของตนเองด้วยกันทั้งนั้นดั่งนั้นลีลาท่าเต้นท่ารำ การแต่งกาย เพลงและเครื่องดนตรีตลอดจนโอกาสในการแสดงจึงแตกต่างกันออกไป เพลงประจำชาติ ดนตรีประจำชาติและการเต้นรำประจำชาติของแต่ละประเทศทั่วโลกมีลักษณะเด่นเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เห็นได้อย่างชัดเจนอยู่ในปัจจุบันนี้ล้วนวิวัฒนาการมาจากระดับท้องถิ่นพื้นบ้าน (Country Dance) การรำวงและการรำวงมาตรฐานที่เรารู้จักกันเป็นอย่างดีอยู่ในขณะนี้ก็วิวัฒนาการมาจากการรำพื้นบ้านได้แก่ (1) รำกลองยาว (2) รำพวงมาลัย (3) รำเหยอย (4) ระบำรองเง็ง (5) ระบำพาเต๊ะ (6) ฟ้อนเทียน (7) ฟ้อนแพน (8) ระบำเก็บใบชา (9) ฟ้อนภูไท (10) เจิ้งกระต๊อบ เป็นต้น

รำกลองยาว คำว่า "กลองยาว" บางทีก็เรียกว่า เถิดเทิง หรือเทิงบอง ตามเสียงกลองที่ได้ยินการรำกลองยาวใช้กลองยาวหลายใบมีจำนวนตามความเหมาะสมเครื่องตีประกอบจังหวะก็มี ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่งผู้รำจะต้องมีความชำนาญพอสมควรเพราะการรำกลองยาวมีท่ารำที่พิสดารอยู่หลายท่าจะต้องฝึกหัดอย่างจริงจังจึงจะแสดงเข้าจังหวะได้แบบเนียนการรำกลองยาวมีกำเนิดมาจากชนบทเนื่องจากการรำกลองยาวก็คึกคักสนุกสนานเร้าใจกลองยาวจึงได้รับความนิยมสูงเห็นการแสดงมีอยู่โดยทั่วไปเช่น ใช้แห่นาค แห่กฐินไปวัด เป็นต้น

กรมศิลปากรได้เข้ามาปรับปรุงโดยจัดให้มีนิทรรศการ ประกอบประดิษฐ์ท่ารำและจังหวะ เพลงกลองให้สนิทสนมกลมกลืนกลองยาวก็ยิ่งได้รับความนิยมสูงกว่าแต่ก่อนไม่เฉพาะเอาไว้ใช้

แก่นาค แหกฐินเท่านั้นยังนิยมเอาไปแสดงตามงานต่างๆ ด้วย

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

การละเล่นพื้นเมืองของไทยมีมาตั้งแต่อดีตกาลจนถึงปัจจุบัน ซึ่งพวกเราชาวไทยควรอนุรักษ์ไว้เพื่อเป็นการอนุรักษ์ศิลปะการละเล่นพื้นเมืองแบบนี้ไว้ รัฐบาลจึงได้มอบให้กรมศิลปากรปรับปรุงการเล่นให้มีระเบียบแบบแผนตามแบบนาฏศิลป์ไทยกรมศิลปากรได้เริ่มปรับปรุงราฎอนเสียใหม่ในปี พ.ศ. 2487 ก็ได้ปรับปรุงทั้งเครื่องดนตรี บทเพลง และทำราวากกล่าวได้นำเอาทำราวาก"สอดสร้อยมาลา ชักแบ่งผัดหน้า แยกเต้าเข้ารัง และทำราวากสายมากาทนดไว้เป็นน้ำให้ เป็นแบบมาตรฐานสำหรับเพลงที่ปรับปรุงหรือแต่งตั้งขึ้นใหม่ก็มีเพลงงามแสงเดือน ชาวไทย ราฎอนมาราฎอนเดือนหงาย ส่วนผู้ที่ไม่มีความถนัดทางด้านพ้องราก็ไม่เป็นไรไม่สามารถทำมือที่ร่วมราวากเพื่อความบันเทิงได้เพียงแต่รักษาจังหวะเท้าและการเคลื่อนไหวของตนให้เข้ากับจังหวะเพลงของแต่ละบทเท่านั้นก็เพียงพอแล้วในการปรับปรุงครั้งนี้ กรมศิลปากรได้เปลี่ยนชื่อใหม่จากคำว่า

"ราวาก" มาเป็น "ราวาง" เพราะเห็นว่าการเล่นทำราวากเคลื่อนที่เวียนไปทางซ้ายเป็นวงนั่นเอง

การราวางโดยทั่วไปในปัจจุบันก็มักจะถือเอาท่าเดิมที่เราเรียกกันว่า ราวาก มาประยุกต์เข้ากับทำสอดสร้อยมาลาใช้กันในขณะที่ราวากกำลังเป็นที่นิยมของสังคมโดยเฉพาะสังคมชนบทอยู่เน้นการลีลาซึ่งเป็นการเดินร่ายแบบตะวันตกก็เข้ามาสู่สังคมไทยโดยเฉพาะคนในเมืองงานสังคมต่างๆก็จะมีลีลาเป็นส่วนหนึ่งของงานเสมอและถือว่าเป็นเกียรติแก่งานด้วยนิยมนกันมากถึงกับมีสถานเปิดสอนกัน ทั้งนี้ก็เพราะการลีลาต้องเดินแบบจับคู่การเคลื่อนไหวไปตามจังหวะเพลงมีจุดเด่นอยู่ที่ทำดั่งนั้นผู้ที่ประสงคจะลีลาจะให้สนุกสนานจำเป็นต้องฝึกหัดเสียก่อนแม้กระนั้นก็เชื่อว่าลีลาจะได้กันทุกคนในขณะที่การลีลาที่กำลังได้รับความนิยมก็มีผู้นาเอาราวางเข้าไปรวมบนเวทีลีลาสลับกับเพลงจังหวะต่างๆได้รับความนิยมกันทุกวันนี้การลีลาไม่ว่าในงานระดับใดก็ตามจะต้องมีราวางไปเพิ่มอีกจังหวะหนึ่งเสมอคงจะเห็นได้จากงานบอล งานสังคมทั่วไปที่มีลีลา แม้กระทั่งในงานที่คล้าย ดั่งนั้นทั้งการลีลาและราวางจึงเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งของสังคมไทย เพราะทั้งสองสิ่งนี้เป็นนันทนาการของชีวิตของคนไทยมานานแล้วหลังจากที่กรมศิลปากรได้ปรับปรุงทำราวางและเพลงราวางดังกล่าวมาแล้วได้มีผู้แต่งเพลงราวางขึ้นมาใช้ร้องประกอบการราวางบนเวทีคู่กับการลีลาอีกมากมายโดยเฉพาะคณะสุนทราภรณ์แต่งและร้อง เพลงราวาง เข้าถึงจิตใจของประชาชนมาก

ที่สุดดังจะขอยกเอาเพลงราวตั้งกล่าวมาเป็นตัวอย่างให้นักเรียนชั้นนี้ได้ศึกษาและขับร้องได้แก่
ราวลงลอยกระทงและราวเรียงเพลงกลองยาวซึ่งมีอยู่ในคาราโอเกะแล้ว

หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองจังหวัดภูเก็ตดังนี้

เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองของไทยโดยปกติจะประกอบเพลง 2 ลักษณะคือ
เพลงไทย และ เพลงไทยสากลตั้งนั้นจึงควรยึดหลักของเพลงดังกล่าวมาประกอบการร้องเพลงดังนี้

1. เพลงไทย เพลงไทยใช้เวลาถ่ายทอดสืบต่อกันมาหลายชั่วอายุคนมีจุดเด่นเป็น
เอกลักษณ์หรือบอกลักษณะเฉพาะว่าเป็นเพลงประจำชาติไทย ดังนี้

1) ท่วงทำนองหรือท่วงทำนองพื้นฐานของเพลงไทยเรียกว่า "เนื้อเพลงหรือท่วงทำนอง-
หลักของเพลง" ใช้ชื่อวงใหญ่บรรเลงทำนองหลักในวงปี่พาทย์ใช้ชื่อตัววงบรรเลงทำนองในวง
เครื่องสายเครื่องดนตรีชนิดอื่นแปรทำนองหลักไปเป็นทำนองเฉพาะเครื่องมือเรียกว่า "ทาง"
เสียงที่นำมาเรียบเรียงเป็นทำนองอยู่ใกล้เคียงกันมีลักษณะเหมือนลูกคลื่นที่หมุนเนื่องกันมาเป็น
ระลอกทำนองที่สั้นที่สุดเรียกว่า "ลูก" ท่วงทำนองหลายๆลูกเรียกว่า "วรรค" และ "ประโยค"
ทำนองหลายๆประโยคเรียกว่า "ท่อน หรือตัว หรือจับ หรือองค์ วรรคเพลงเป็นส่วนที่สั้น
ที่สุดของทำนองเพลงแต่ยังไม่สมบูรณ์ในตัวเองต้องนำวรรคเพลง 2 หรือมากกว่ามาเรียงเป็น
ประโยคเพลงจึงจะมีความสมบูรณ์ในตัวเองต่อไปเหมือนนำประโยคเพลง 2 หรือมากกว่ามาเรียง
กันจึงจะเป็นท่อน บทเพลงอาจมีทำนองท่อนเดียวจบหรือหลายๆท่อน แต่ละท่อนอาจมีลักษณะ
เหมือนกันหรือต่างกันได้ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับลักษณะของเพลงทำนองหลายๆท่อนเรียกว่า "เพลง"

2) จังหวะของเพลงไทยมี 3 ลักษณะคือ จังหวะช้า จังหวะปานกลางและจังหวะ
เร็วหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า จังหวะสามชั้น จังหวะสองชั้น และจังหวะชั้นเดียว เพลงที่มีครบทั้ง
3 จังหวะเรียกว่า "เพลงเถา" ใช้ ฉิ่ง ฉาบ กรับ โหม่ง เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบจังหวะ
เพื่อความถูกต้องในเรื่องวรรคตอนเรียงลำดับจากเร็วไปหาช้า

3) บันไดเสียงของคนตรีไทยมีระยะขึ้นเสียงห่างเท่ากันทุกชั้นเมื่อเปรียบเทียบกับ
บันไดเสียงเมเจอร์ของคนตรีสากลจะเห็นความแตกต่างกัน

2. เพลงไทยสากล เพลงไทยสากลมีส่วนประกอบที่สำคัญหลายประการดังนี้

1) ท่วงทำนอง (Melody) คือสิ่งที่ได้จากการนำของเสียงดนตรีลักษณะต่างๆมา

เรียบเรียงงานแนวระนาบหรือแนวระดับอย่างมีระเบียบหรือมีกฎเกณฑ์การนำเอาเสียงสูง เสียงต่ำ เสียงสั้น เสียงยาว เสียงเบา เสียงหนักมาเรียบเรียงให้สัมพันธ์ต่อเนื่องกันก็เหมือนกับกรนำเอาคำพูดมาเรียบเรียงเป็นวลีเป็นประโยค เพลงก็มีวลี มีประโยค มีวรรคตอนเหมือนกับภาษาการสวดโดยคำหรือเนื้อร้องควบคู่ไปกับทำนองก็เป็นสิ่งสำคัญถ้าทำได้ดีเหมาะสมกลมกลืนก็จะเพิ่มคุณค่าให้แก่เพลงนั้นๆ โดยทั่วไปทำนองเพลงที่ดีจะมีความสมบูรณ์อยู่ในตัวเองอยู่แล้วคือสามารถสื่อความหมายหรือให้อารมณ์ได้อยู่ในตัวแล้ว เนื้อร้องเป็นเพียงส่วนประกอบในการสื่อความหมายในแง่ของภาษา อาจจะเป็นข้อความปลุกใจข้อความจูงใจหรือคำขวัญต่างๆ ซึ่งต้องอาศัยทำนอง เป็นสื่อทำให้ข้อความเหล่านั้นนำเสนอจนกว่าข้อความร้อยแก้วหรือร้องกรองธรรมดา

2) จังหวะ (Rhythm) คืออัตราการเคลื่อนที่ของเสียงดนตรีในแนวตั้งโดยใช้ตัวโน้ต เครื่องหมายและคำสั่งทางดนตรี ความสั้นความยาวของกวรรอกเสียงและการเว้นไม่ออกเสียงขณะเดียวกันจังหวะก็บอกลีลาของเพลงให้ความรู้สึกให้อารมณ์และให้ความสนุกสนานแก่ผู้ฟัง

3) เสียงประสาน (Harmony) คือเสียงที่กลมกลืนกันตั้งแต่สองเสียงขึ้นไปเป็นส่วนประกอบของทำนองทำนองเพราะยิ่งขึ้นการร้องเพลงไทยสากลโดยทั่วไปคือการร้องเพลงทำนองเดี่ยวถ้ามีดนตรีประกอบเสียงดนตรีที่ทำหน้าที่เป็นเสียงประสานในรูปของคอर्डถ้าไม่มีดนตรีประกอบการเล่นเสียงจะต้องประกอบด้วยผู้ร้องหลายคนหรือหลายคนหรือหลายกลุ่มร้องไปพร้อมๆกัน

4) เนื้อร้อง คือน้อยคำที่ให้ความหมายลึกซึ้งกว่าคำพูดธรรมดา เนื้อร้องเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองเป็นภาษากวีโดยทั่วไปเรานิยมฟังเพลงร้องมากกว่าเพลงบรรเลงเพราะเข้าใจความหมายของเพลงได้ง่ายกว่าดังนั้นการศึกษาเรื่องเนื้อร้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นมากทั้งผู้ฟังและผู้ร้องเองการออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องเท่านั้นจึงจะทำให้เพลงร้องมีความสมบูรณ์

การขับร้องเพลงไทยสากลเรื่องการออกเสียงตามอักขระวิธีมีความสำคัญมากหมายถึงการออกเสียง ร เรือ ล ลิง การออกเสียงควบกล้ำถ้าออกเสียงผิดความหมายของเพลงก็พลอยผิดไปด้วย

เนื้อร้องเพลง รำวงลอยกระทง

ทำนอง เอื้อ สุนทรสนาน
เนื้อร้อง แก้ว อัจฉริยะกุล

วันเพ็ญเดือนสิบสอง
เราทั้งหลายชายหญิง
ลอยลอยกระทง
ลอยกระทงกันแล้ว
รำวงวันลอยกระทงๆ

ทำนอง เต็มตี่
สนุกกันจริงวันลอยกระทง
ลอยลอยกระทง
ขอเชิญน้องแก้วออกมารำวง
บุญจะส่งให้เราสุขใจๆ

เนื้อร้องเพลง ราวงเรียงเพลงกลองยาว

ทำนอง เอื้อ สุนทรสนาน

เนื้อร้อง แก้ว อัจฉริยะกุล

- (ญ) ยามตะวันตกลับ อับแสงมัวตา
 (ช) ยามดวงเดือนส่องฟ้า แจ่มขาวพราวพรรณ
 (ญ) สุขสนุกสำราญไปตามเพลง
 (ช) สุขสนุกครื้นเครง กลางดวงจันทร์
 (ญ) ยามเย็นตะวันลับไปกับตา
 (ช) ยามดึกก็จันทร์จากไปพลัน
 (พ) เพลงนี้ไม่ค้นแปรไป
 (ญ) เพลงกลองยาวกล่อมขวัญ สุขสันต์เร่ริง
 (ช) เพลงกลองยาวกล่อมกิน กล่อมวันผันไฟ
 (ญ) หากจะขาดแสงเดือน ดาราส่อง
 (ช) มีดสนิทมิมองไม่เท่าไร
 (ญ) เราสุขสคราญ สราญรมย์
 (ช) มีเพลงกล่อมอารมณ์ กล่อมดวงใจ
 (พ) โลกนี้วิไลแพรวพราว

โปรดฟังบรรเลงเพลงกล่อม ดวงฤดีนี้สะกลองยาว
 มากมายเป็นราว ดีแข่งกันระนาวเร่เร้าบรรเลง
 แม้ใครเส้าอารมณ์ระทมเหงา ฟังเพลงแบบกลองยาว
 ครื้นเครงครื้นเครง คลายทุกข์ด้วยเพลงกลองยาว

บทการาโอเกะ ชุดการสอนหน่วยที่ 6 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

เพลง รำวงลอยกระทง เวลา 3.20 นาที

เพลง รำวงเรีงเพลงกลองยาว เวลา 2.59 นาที

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		(ตัวอักษร) บัณฑิตศึกษา แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	ดนตรี สากล	
2		(ตัวอักษร) ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง เพลง รำวงลอยกระทง รำวงเรีงเพลงกลองยาว	ดนตรี สากล	
3		จุดศูนย์กลาง (ตัวอักษร) เพลง รำวงลอยกระทง ท่านอง เอื้อ สุนทรสนาน เนื้อร้อง แก้ว อัจฉริยะกุล	ดนตรีขึ้น เพลง รำวงลอย กระทง	

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
4		<p>จุดฟู งานลอยกระทง ชาย-หญิง รำวง เป็นคู่ๆ สนุกสนาน (ตัวอักษร) วันเพ็ญเดือนสิบสอง น้ำนองเต็มตลิ่ง เราทั้งหลายชายหญิง สนุกกันจริงวันลอยกระทง</p>	ดนตรี	
5		<p>ชาย-หญิง รำวง เป็นคู่ๆ สนุกสนาน รำเรีง (ตัวอักษร) ลอยลอยกระทง ลอยลอยกระทง ลอยกระทงกันแล้ว ขอเชิญน้องแก้วออกมารำวง รำวงวันลอยกระทงๆ บุญจะส่งให้เราสุขใจๆ</p>	ดนตรี	รวม 3.20 นาที

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
1		<p>จุดพู่ งานวัดกลางคืน (ตัวอักษร) ราวเรียงเพลงกลองยาว</p>	<p>ดนตรี สากล</p>	
2		<p>ชาย-หญิง จูงมือ เดิน เที่ยงงานวัด (ตัวอักษร) (ญ) ยามตะวันตกกลับ อับแสงมัวตา (ช) ยามดวงเดือนส่องฟ้า แจ่มขาวพราวพรรณ (ญ) สุขสนุกสำราญไปตามเพลง (ช) สุขสนุกรื่นเริง กลางดวงจันทร์ (ญ) ยามเป็นตะวันลับไปกับตา (ช) ยามดึกก็จันทราจากไปพลัน</p>	<p>ดนตรีเริ่ม เพลง ราวเรียง</p>	
3		<p>ชาย-หญิง ราวเรียงเป็นคู่ๆ สนุกสนาน ราวเรียง (ตัวอักษร) (พ) เพลงนี้ใหม่ผืนแบราบ (ญ) เพลงกลองยาวกล่อมขวัญ สุขสันต์ เรืองรื่น</p>	<p>ดนตรี เพลง ราวเรียง</p>	

ลำดับที่	แหล่งภาพ	ภาพ	เสียง	เวลา
		(ข) เพลงกลองยาวกล่อมคืน กล่อมวันคืนเฝ้า (ฅ) หากจะขาดแสงเดือน คาราส่อง (ช) มีดสนิทมดมองไม่เท่าไร (ฅ) เราพร้อมสุขสคราญ สราญรมย์ (ช) มีเพลงกล่อมอารมณ์ กล่อมดวงใจ		
4		ชาย-หญิง รำวง ภาพสิ่งก่อสร้างภายในวัด (ตัวอักษร) (พ) โลกนี้วิไลแพรวพราว โปรดฟังบรรเลง เพลงกล่อม ดวงฤดีนี้สะกลองยาว มากมายเป็นราว ตีแข่งกันระนาว เร้าบรรเลง แม้นใคร เสรีอารมณ์ระทมเหงา ฟัง เพลงแบบกลองยาว ครั้น เกรี้ยวเกรง คลายทุกข์ด้วย เพลงกลองยาว	ดนตรี เพลง รำวง	รวม 2.59 นาที

แบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

คะแนน

ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

เรื่อง ลักษณะของเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่าง
 ๑ให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. การร่าวงเป็นการละเล่นพื้นเมืองของชาวไทยสืบเนื่องมาจากการ-	โด้ง
ละเล่นที่เรียกว่า.....	พื้นบ้าน
2. การละเล่นพื้นเมืองประเภทร่าวงแต่เดิมนิยมกันมากในจังหวัด-	ราชโพน
ภาคกลางและเล่นกันมากเป็นพิเศษในโอกาสเทศกาล.....	เท็งบอง
3. วิธีเล่นร่าวงสมัยก่อนฝ่ายชายจะต้องกล้าแสดงออกด้วยการเดินออก-	สงกรานต์
ไป.....ฝ่ายหญิง เพื่อเชิญออกมาร่า	ลอยกระทง
4. การร่าวงมาตรฐานของไทยเราวิวัฒนาการมาจากการร่า.....	ร่าพวงมาลัย
5. คำว่า"กลองยาว"บางทีก็เรียกว่าเถิดเทิง หรือ.....	กรมศิลปากร

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้ด้วยการเลือกคำตอบด้านขวามือเติมลงในช่องว่าง
ให้ถูกต้อง (ทำลงในแบบฝึกปฏิบัติ)

1. กรมศิลปากรได้ปรับปรุงการรำโทน และได้เปลี่ยนชื่อใหม่จากคำว่า-
"รำโทน" เป็น.....	สุนทราภรณ์
สอดสร้อยมาลา
2. การปรับปรุงท่ารำ โดยใช้ท่าเดิม คือ รำโทน มาประยุกต์เข้ากับ-
ท่ารำ.....	ไทย
ไทยสากล
3. ผู้แต่งและร้องเพลงรำวง เข้าถึงจิตใจของประชาชนมากที่สุดได้แก่-
วงดนตรี.....	รำวง
กรมศิลปากร
4. เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองของไทย ที่มีจุดเด่นเป็นเอกลักษณ์-
หรือบอกลักษณะว่า เป็นการละเล่นประจำชาติไทยได้แก่เพลง.....
.....	รำโทน
ซึกแป้งผัดหน้า
5. เพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองของไทยประเภท รำวง ส่วนมาก-
เป็นเพลง.....	

แบบทดสอบปฏิบัติการร้อง เพลง

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

เรื่อง การเรียนร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วยคาราโอเกะ"

ให้นักเรียนปฏิบัติการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง "ราววงลอยกระทง" และเพลง "ราววงเรียงเพลงกลองยาว" ไปพร้อมกับเทปบันทึกภาพและคาราโอเกะเสียงดนตรี และเสียงของนักร้อง

เรื่อง การปฏิบัติการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองด้วยคาราโอเกะ

ให้นักเรียนปฏิบัติร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมืองเพลง "ราววงลอยกระทง" และเพลง "ราววงเรียงเพลงกลองยาว" ไปพร้อมกับคาราโอเกะที่มีเสียงดนตรี และเนื้อร้อง ปรากฏบนจอภาพ

เกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนนการตั้งใจร้อง ร้องได้ถูกต้องกับเสียงดนตรี และเนื้อร้อง ในคาราโอเกะ ทางด้าน เสียงร้อง ท่วงนอง จังหวะ และเนื้อร้องอย่างถูกต้องโดยแปลงเป็นตัวเลขลงใน แบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

ดีที่สุด	5	คะแนน
ดีมาก	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

(รายละเอียดดูในแบบสังเกตการร้องเพลง)

เฉลยแบบฝึกปฏิบัติ

วิชา ศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 ชุดการสอนที่ 6 หน่วยที่ 6

เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

เรื่อง ลักษณะการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

1. รำโทน
2. สงกรานต์
3. โจ๊ะ
4. พื้นบ้าน
5. เถิงบอง

เรื่อง หลักการร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

1. รำวง
2. สอดสร้อยมาลา
3. สุนทรภรณ์
4. โทย
5. โทยสากล

บทที่ 6

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพ เรื่อง การร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักมีผลสรุป การวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

1. สรุปการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.1.1 เพื่อพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1.2 เพื่อศึกษาความก้าวหน้าในการเรียนรู้จากชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.1.3 เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก

1.2 สมมติฐานของการวิจัย

1.2.1 ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตาม 80/80

1.2.2 ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 ประชากร ประชากรที่เข้าในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษา ส่วนกลาง กลุ่มที่ 8 สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ปีการศึกษา 2538

1.3.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่เข้าในการทดสอบครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนปทุมพรหิมาวิทยาคาร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ชั้นม.3/3 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายโดยวิธีจับฉลาก

1.3.3 เครื่องมือที่เข้าในการวิจัย

1) ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเรื่อง เพลงไทย เป็นสื่อหลักจำนวน 6 ชุด ซึ่งพัฒนาขึ้นโดยนักการศึกษาเพื่อใช้ในการสอนแผนบูรณาการมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับชุดการสอนแบบบรรยาย เนื้อหา และผู้เรียนซึ่งได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 หน่วยดังนี้

หน่วยที่ 1 เรื่อง การร้องเพลงไทย

หน่วยที่ 2 เรื่อง การร้องเพลงไทยสากล

หน่วยที่ 3 เรื่อง การร้องเพลงสากล

หน่วยที่ 4 เรื่อง การร้องเพลงประสานเสียง

หน่วยที่ 5 เรื่อง การร้องเพลงประกอบพิธีกรรม

หน่วยที่ 6 เรื่อง การร้องเพลงประกอบการละเล่นพื้นเมือง

2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบคู่ขนานระหว่างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 6 ชุด ซึ่งเป็นข้อสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก มีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ (ตารางที่ 3 -15 ในภาคผนวก ง)

3) แบบทดสอบภาคปฏิบัติและแบบสังเกตการร้องเพลง สร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้ความสามารถทางภาคปฏิบัติในการร้องเพลงของนักเรียน (ในภาคผนวก ค) ผู้วิจัยดำเนินการสร้างโดย

(1) ศึกษาวิธีการประเมินผลภาคปฏิบัติจากเอกสารและตำราเรียนที่เกี่ยวข้อง

(2) ดำเนินการสร้างแบบทดสอบและแบบสังเกตภาคปฏิบัติในการร้องเพลงและคู่มือการให้คะแนนระดับมาตรฐานส่วนประมาค่า (Rating Scals) แบ่งเป็น 5 อันดับคุณภาพคือ ผ่านในระดับ ดีที่สุดให้ 5 คะแนน ดีมากให้ 4 คะแนน ดีให้ 3 คะแนน พอใช้ให้ 2 คะแนน

และต้องปรับปรุงให้ 1 คะแนน

(3) นำแบบสังเกตการร้องเพลงและคู่มือการให้คะแนนไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิด้านเนื้อหาการร้องเพลงและทางด้านวัดผลการศึกษาตรวจสอบความเที่ยงตรง

(4) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลง เพื่อสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนร้องเพลงโดยดำเนินการดังนี้

ก. ศึกษาเอกสารตำราที่เกี่ยวกับการศึกษาด้านการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็น เพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน

ข. สร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนในลักษณะแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ช่องคะแนน คือเห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 5 คะแนน เห็นด้วยให้ 4 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 3 คะแนน ไม่เห็นด้วยให้ 2 คะแนน ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งให้ 1 คะแนน

ค. นำแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องทั้งด้านเนื้อหาที่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและข้อความชัดเจนสำนวนภาษาและวิธีสร้างแบบสอบถามที่ดี

1.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการนำชุดการสอนที่ผ่านขั้นตอนการพัฒนาแล้วการทดสอบใช้กับกลุ่มตัวอย่างด้วยตนเอง ระหว่าง 21-25 สิงหาคม 2538 ซึ่งพ้นภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2538 ตามขั้นตอนการทดสอบชุดการสอนดังนี้

1.4.1 ขั้นทดสอบก่อนเรียน ให้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน (ใช้เวลา 5 นาที)

1.4.2 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจให้นักเรียนกระตือรือร้นมีความต้องการที่จะเรียน (ใช้เวลา 3 นาที)

1.4.3 ขั้นประกอบกิจกรรมการเรียนการสอน ปฏิบัติตามขั้นตอนในแผนการสอน (ใช้เวลา 34 นาที)

1.4.4 ขั้นสรุปบทเรียน เป็นการสรุปความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับมโนทัศน์และเป็นการวัดว่านักเรียนเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ (ใช้เวลา 3 นาที)

1.4.5 ขั้นทดสอบหลังเรียน หลังสรุปบทเรียนแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบ

หลังเรียนเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ใช้เวลา 5 นาที)

1.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำผลการทดสอบมาวิเคราะห์ที่ตามกระบวนการทางสถิติดังนี้

1.5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดการสอนโดยใช้สูตร E_1/E_2

1.5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อน

เรียนและหลังเรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอน ใช้สูตร t-test (DEPENDENT SAMPLE)

1.6 ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยไว้ตามหัวข้อต่อไปนี้

1.6.1 ชุดการสอนร้องเพลง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักที่พัฒนาขึ้นทั้ง 6 หน่วย มีประสิทธิภาพดังนี้

หน่วยที่ 1 มีประสิทธิภาพ 79.78 / 81.22

หน่วยที่ 2 มีประสิทธิภาพ 80.55 / 82.56

หน่วยที่ 3 มีประสิทธิภาพ 79.88 / 81.67

หน่วยที่ 4 มีประสิทธิภาพ 79.44 / 81.44

หน่วยที่ 5 มีประสิทธิภาพ 80.56 / 82.44

หน่วยที่ 6 มีประสิทธิภาพ 81.78 / 82.78

1.6.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการสอนด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าเมื่อนักศึกษาได้เรียนด้วยการสอนโดยชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นแล้วมีความรู้เพิ่มขึ้น (ตารางที่ 4.8)

1.6.3 ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อ การใช้ชุดการสอนร้องเพลง สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักนักเรียนมีความเห็นที่เห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอนโดยคาราโอเกะเป็นสื่อหลัก (ตารางที่ 4.9 และ 4.10)

2. อภิปรายผล

การศึกษาครั้งนี้พบว่าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียน

มัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักเพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับการสอนของครูวิชา ศิลปะกับชีวิต ผลการศึกษาเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อภิปรายได้ดังนี้

ชุดการสอนร้องเพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็น สื่อหลักที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ ซึ่งตรงกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 และชุดการสอนดังกล่าวทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงตามสมมติฐาน ข้อที่ 2 แสดงว่าชุดการสอนช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นจริงและผลการวิจัยพบว่านักเรียนสามารถทำ แบบทดสอบได้ถูกต้องซึ่งเป็นผลมาจากการนำเสนอตามขั้นตอนโดยการทำให้นักเรียนดูเทปบันทึกภาพ และคาราโอเกะศึกษาเอกสาร เนื้อหาและประกอบกิจกรรมที่สอดคล้องกับความรู้ที่ได้รับจากการดู เทปบันทึกภาพและคาราโอเกะ ศึกษาเอกสาร เนื้อหาทำให้นักเรียนสามารถจำเนื้อหาและมีทักษะ ในการร้องเพลงได้เป็นอย่างดี

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 ประการดังนี้

1) การเตรียมการสอนอย่างมีระบบ

ผู้วิจัยได้พัฒนาชุดการสอนตามกระบวนการพัฒนาชุดการสอนที่มีประสิทธิภาพโดย เริ่มตั้งแต่ศึกษาหลักสูตรและหนังสือที่เกี่ยวข้องกับการร้องเพลง ศึกษาเทคนิควิธีการพัฒนาชุด การสอน การเลือกและวิเคราะห์เนื้อหา การกำหนดหน่วยการสอน หัวเรื่อง และเวลาที่ใช้สอน ตลอดจนการพัฒนาการสอน สิ่งเหล่านี้ช่วยให้ผู้สอนได้ครบทั้งกระบวนการและการปฏิบัติการสอน ตามขั้นตอนอย่างสมบูรณ์ ทำให้นักเรียนเกิดการ เรียนรู้และ เข้าใจกับมโนทัศน์ของเนื้อหาแต่ละ หน่วยได้ดี เป็นเหตุให้การพัฒนาการเรียนการสอนได้ผลดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุชาติ วรรณรูป (2530: 93) ที่พบว่าการสอนโดยใช้ชุดการสอนที่ทำให้นักเรียนได้เรียนอย่างมี ขั้นตอน และทำให้เกิดการเรียนรู้และ เข้าใจเกี่ยวกับมโนทัศน์ของเนื้อหาแต่ละหน่วยได้ดีทำให้ การพัฒนาการเรียนการสอนเร็วขึ้น จากการสังเกตของผู้วิจัย นักเรียนสามารถตอบสนองต่อการ เรียนการสอนในขณะที่ทำการสอนด้วยชุดการสอนได้ดี เช่นนักเรียนมีความกระตือรือร้นที่จะซัก ถามและตอบคำถามกล้าแสดงความคิดเห็นและความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่รู้จักใช้เวลา

วางแผนการเรียนมากขึ้นจึงทำให้ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างรวดเร็วและผู้วิจัยยังสังเกตว่าชุดการสอนสามารถตอบสนองผู้เรียนได้อย่างดีซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ฃรงศ์ สมพงษ์ (2519: 37) ที่พบว่า กิจกรรมการเรียนจากชุดการสอนทำให้นักเรียนได้แสดงออกและศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองมากขึ้น โดยอาศัยสิ่งเอื้ออำนวยในการเรียนรู้ที่จัดไว้ให้พร้อมเพียง

2) การจัดระบบสื่อการเรียนการสอน

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 6 หน่วย แต่ละหน่วยใช้การราอเกะเป็นสื่อหลัก เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้และฝึกหัดการร้องเพลงจากเสียงบรรเลงของดนตรีโยดาห้ความรู้สึกเหมือนกับว่าตัวเองเป็นนักร้องและมีโอกาสร้องเพลงกับวงดนตรีและยังมีเนื้อร้องของเพลงปรากฏบนจอภาพอีกด้วย เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนทำห้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผู้วิจัยสังเกตว่าถ้าสื่อเป็นที่ดึงดูดใจของผู้เรียนแล้วจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนแล้วจะทำให้ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนตลอดเวลา

3) การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนอย่างเหมาะสม

การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอนอย่างเหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้นโดยผู้วิจัยได้จัดเตรียมอุปกรณ์และกิจกรรมการเรียนการสอนไว้อย่างดีมีการเตรียมการแก้ปัญหาเฉพาะหน้าและสร้างบรรยากาศให้เกิดความน่าเรียนควบคุมสถานการณ์การเรียนการสอนให้เป็นไปตามขั้นตอนได้แก่ก่อนที่จะทำการสอนแต่ละหน่วยผู้วิจัยได้อธิบายให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเข้าใจถึงบทบาทของนักเรียนในระหว่างที่เรียนด้วยชุดการเรียนเพื่อมาให้เกิดความสำเข้าใจในขณะปฏิบัติกิจกรรมของแต่ละหน่วยดังนั้นจึงพบว่าบรรยากาศในห้องเรียนที่นักเรียนเรียนด้วยชุดการสอนมีลักษณะ เป็นประชาธิปไตยทุกคนเป็นตัวของตัวเองมีความกระตือรือร้นที่จะเรียนด้วยความสบายใจลักษณะ เช่นนี้ทำให้นักเรียนเกิดประสบการณ์การเรียนรู้ได้ดี

4) การพัฒนาชุดการสอนอย่างเป็นระบบ

การวิจัยครั้งนี้ได้พัฒนาชุดการสอนขึ้นโดยได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพของผู้ทรงคุณวุฒิครบทุกท่านประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา ด้านเนื้อหา ด้านภาษา ด้านวัดและประเมินการศึกษา และด้านการร้องเพลงโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพ

และให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขให้ชุดการสอนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นก่อนนำไปทดสอบกับนักเรียนแบบเดี่ยว (1:1) จำนวน 3 คน และทดสอบกับนักเรียนแบบกลุ่ม (1:10) จำนวน 10 คน ตามกระบวนการทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอนและแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์สามารถใช้งานได้มีประสิทธิภาพเมื่อนำไปทดสอบภาคสนามกับกลุ่มตัวอย่างจึงมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

5) ความคิดเห็นของผู้ใช้ชุดการสอน

ชุดการสอนเรื่อง เพลงที่มีคาราโอเกะ เป็นสื่อหลัก ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนั้นเป็นที่นิยมชมชอบของ ครู และนักเรียนในขณะที้นำไปทดสอบทั้งแบบเดี่ยว (1:1) แบบกลุ่ม (1:10) และภาคสนาม (1:100) ผู้วิจัยสังเกตพบว่า ครูที่มาช่วยทำการวิจัยครั้งนี้ และนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนกันอย่างมีความสุข สนุก เพลิดเพลินไปกับการเรียนเป็นอย่างดีและจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นในการใช้ชุดการสอนทั้ง 6 หน่วย ผลการวิเคราะห์สรุปได้ว่านักเรียนมีความคิดเห็นที่เห็นด้วยกับการใช้ชุดการสอน ชุดการสอนจึงมีความเหมาะสมที่จะใช้สอนต่อไปได้เป็นอย่างดี

3. ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาค้นคว้า เพื่อพัฒนาชุดการสอนเรื่อง เพลงสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้คาราโอเกะ เป็นสื่อหลักจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและอาจเป็นแนวทางในการค้นคว้าต่อไปอีก ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ และการทาวิจัยครั้งต่อไปดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ชุดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นนี้ได้ผ่านการทดสอบด้วยตนเองจากประสบการณ์ในการทดสอบมีข้อเสนอแนะสำหรับครูที่จะนำชุดการสอนไปใช้ เพื่อให้ชุดการสอนมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์ดังนี้

3.1.1 ครูผู้สอนควรศึกษาก่อนมือครูอย่างละเอียดเพื่อจะได้ทราบคำชี้แจงต่างๆ สำหรับครูและปฏิบัติตามขั้นตอนที่ระบุไว้ในแผนการสอน

3.1.2 ครูควรจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนให้เหมาะสมโดยการจัดห้องเรียนให้เหมาะสมกับวิธีสอนและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการจัดห้องเรียนล่วงหน้าก่อนทำการสอน

3.2. ข้อเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยขอเสนอแนะในการทาวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

3.2.1 การพัฒนาชุดการสอนที่เน้นทางทักษะการร้องเพลงควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับวิธีการร้องเพลงลงานเทบบันที่ภาพมากขึ้นอีก เพื่อสะดวกต่อการฝึกปฏิบัติร้องเพลงให้สัมพันธ์กับการใช้คาราโอเกะในการเรียนร้องเพลง

3.2.2 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการทดสอบจดจำใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลักในการสอนร้องเพลงระหว่างนักเรียนเพศชายกับเพศหญิงว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

3.2.3 ควรมีการพัฒนาชุดการสอนร้องเพลงโดยใช้คาราโอเกะเป็นสื่อหลักกับวิชาเลือกเสรีซึ่งมีเนื้อหาและการฝึกทักษะการร้องเพลงโดยเฉพาะ เช่น วิชาขับร้องเพลงไทย ขับร้องเพลงสากล เป็นต้น

3.2.4 ควรมีการพัฒนาชุดการสอนที่มีลักษณะเดียวกันกับการใช้คาราโอเกะในวิชาอื่นๆอีกเช่น การอ่านทำนองเสนาะ การขับเสภา ฝึกการอ่าน การสนทนา หรือบทละคร ในภาษาต่างประเทศ เป็นต้น

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้วิจัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้กรุณาตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

1. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 - 1.1 ศาสตราจารย์ ดร. ชัยยงค์ พรหมวงศ์
 แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 - 1.2 อาจารย์ ดร. บุญเลิศ ส่องสว่าง
 แขนงวิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา
 สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
 - 1.2 อาจารย์มนตรี คุ่มเกตุ
 ฝ่ายวิทยุโทรทัศน์การศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน
 กระทรวงศึกษาธิการ

2. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านเนื้อหา
 - 2.1 อาจารย์สุดาใจ ทศพร
 อาจารย์ 3 ระดับ 9 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 - 2.2 อาจารย์ประเทศ สุขสถิตย์
 ศูนย์พัฒนาหนังสือ กรมวิชาการ
 กระทรวงศึกษาธิการ

3. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษา

อาจารย์ ดร.สารอง เพ็งหนู

ผู้อำนวยการระดับ 9 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

4. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านวัดและประเมินผลการศึกษา

4.1 อาจารย์ ดร.อดิศักดิ์ จินदानุกุล

ฝ่ายวิจัยและนิเทศการศึกษา หน่วยงานนิเทศก์

กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ

5. ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการร้องเพลง

5.1 นายโอบาส ทศพร (ฮ้อด)

นักร้องยอดเยี่ยม ปี 2536 สมาคมดนตรีแห่งประเทศไทย

ภาคผนวก ข

- แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน
- แบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียน
- แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน

แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน

คำชี้แจง ผู้วิจัยได้สร้างแบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอนร้องเพลงโดยมีคาราโอเกะเป็น
สื่อหลัก ต้องการสอบถามความคิดเห็นของท่านเพื่อจะได้นำไปแก้ไขและปรับปรุงให้
ชุดการสอนมีคุณภาพ โปรดตอบตามสภาพความเป็นจริงให้มากที่สุดโดยกาเครื่องหมาย (/)
ลงในช่อง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่เห็นด้วย ซึ่งมีค่าระดับคะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง = 4

เห็นด้วย = 3

ไม่แน่ใจ = 2

ไม่เห็นด้วย

แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน

ชุดการสอนที่.....หน่วยที่.....เรื่อง.....

ข้อความถามความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
1. แผนการสอน 1.1 กำหนดหัวเรื่องของชุดการสอนได้ เหมาะสม 1.2 แนวคิด วัตถุประสงค์สอดคล้องกันอย่าง ถูกต้อง 1.3 กิจกรรมการเรียนการสอน จัดได้เหมาะสม ถูกต้องตามกระบวนการเรียนรู้					

แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน (ต่อ)

ข้อความความคิดเห็น	ระดับความคิดเห็น				หมายเหตุ
	4	3	2	1	
<p>2. สื่อการสอน</p> <p>2.1 สื่อครอบคลุมวัตถุประสงค์ที่ต้องการ</p> <p>2.2 สื่อเพิ่มกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนกระตือรือร้นมากขึ้น</p> <p>2.3 สื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้ดีขึ้น</p> <p>2.4 สื่อที่ใช้เหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน</p> <p>2.5 สื่อไม่จำเป็นต้องอาศัยความสามารถพิเศษในการสอนของครู</p> <p>3. การประเมินการเรียนรู้</p> <p>3.1 แบบสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของแต่ละหัวเรื่อง</p> <p>3.2 แบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนวัดได้อย่างครอบคลุม</p> <p>3.3 แบบประเมินกิจกรรมระหว่างเรียนวัดได้ตรงกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของแต่ละหัวเรื่อง</p>					

รวม

แบบตรวจสอบคุณภาพชุดการสอน (ต่อ)

โปรดแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะอื่นๆ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

ตำแหน่ง.....

สถานที่ทำงาน.....

ตารางผนวกที่ 1 สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดการสอน
หน่วยที่ 1, หน่วยที่ 2 และ หน่วยที่ 3

ข้อที่	ชุดการสอน						ระดับเกณฑ์
	หน่วยที่ 1		หน่วยที่ 2		หน่วยที่ 3		
	X	SD	X	SD	X	SD	เห็นด้วย
1	3.60	0.73	3.60	0.73	3.80	0.40	เห็นด้วย
2	3.40	0.49	3.40	0.49	3.60	0.73	เห็นด้วย
3	3.20	0.40	3.40	0.49	3.20	0.40	เห็นด้วย
4	3.60	0.73	3.60	0.73	3.60	0.73	เห็นด้วย
5	3.20	0.75	3.60	0.73	3.60	0.73	เห็นด้วย
6	3.60	0.73	3.60	0.73	3.80	0.40	เห็นด้วย
7	3.60	0.73	3.60	0.73	3.80	0.40	เห็นด้วย
8	3.40	0.49	3.60	0.73	3.60	0.73	เห็นด้วย
9	3.40	0.49	3.40	0.49	3.60	0.73	เห็นด้วย
10	3.40	0.80	3.60	0.73	3.60	0.73	เห็นด้วย
11	3.60	0.73	3.60	0.73	3.40	0.49	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.22	0.64	3.53	0.56	3.60	0.59	เห็นด้วย

ตารางผนวกที่ 2 สรุปคะแนนความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่มีต่อชุดการสอน
หน่วยที่ 4, หน่วยที่ 5 และ หน่วยที่ 6

ข้อที่	ชุดการสอน						ระดับเกณฑ์
	หน่วยที่ 4		หน่วยที่ 5		หน่วยที่ 6		
	X	SD	X	SD	X	SD	
1	3.60	0.73	3.60	0.73	3.60	0.73	เห็นด้วย
2	3.40	0.49	3.60	0.73	3.40	0.49	เห็นด้วย
3	3.20	0.40	3.20	0.40	3.20	0.40	เห็นด้วย
4	3.40	0.49	3.40	0.49	3.40	0.49	เห็นด้วย
5	3.60	0.73	3.40	0.49	3.40	0.49	เห็นด้วย
6	3.60	0.73	3.60	0.73	3.20	0.40	เห็นด้วย
7	3.60	0.73	3.80	0.40	3.40	0.49	เห็นด้วย
8	3.40	0.49	3.60	0.73	3.20	0.40	เห็นด้วย
9	3.60	0.73	3.40	0.49	3.40	0.49	เห็นด้วย
10	3.60	0.73	3.60	0.73	3.20	0.40	เห็นด้วย
11	3.60	0.73	3.60	0.73	3.20	0.40	เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม	3.51	0.56	3.53	0.60	3.33	0.49	เห็นด้วย

แบบสังเกตการร้องเพลง

การทดสอบภาคปฏิบัติการร้องเพลง ก่อนเรียนและหลังเรียน

ชุดการสอนที่.....หน่วยที่..... วิชาศิลปะกับชีวิต ชั้น ม.3 เรื่อง.....
ชื่อ.....ชั้น.....เลขที่.....

ลำดับ ที่	รายการ	คะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	เสียงร้อง ร้องได้เต็มเสียง เสียงดัง กังวาล แจ่มใส						
2	ท่วงทำนอง ร้องได้ถูกต้องตามท่วงทำนอง เพลง						
3	จังหวะ ร้องได้ถูกต้องจังหวะของเพลง อย่างสม่ำเสมอ						
4	เนื้อร้อง ร้องได้ถูกต้อง ออกเสียงได้ ตามหลักของภาษา เช่นคำควบกล้ำ ชัดเจน						
	รวม						

ลงชื่อ.....

(.....)

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนนเสียงร้อง ทานอง จังหวะ และ เนื้อร้อง อย่างถูกต้องโดยแปลงเป็น
ตัวเลขลงในแบบสังเกตการร้องเพลงของนักเรียนดังต่อไปนี้

	5	คะแนน
	4	คะแนน
ดี	3	คะแนน
พอใช้	2	คะแนน
ต้องปรับปรุง	1	คะแนน

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน

ชุดการสอนที่.....หน่วยที่.....เรื่อง.....

อันดับ ที่	ข้อความ	ระดับคะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
1	ชุดการสอนร้องเพลงมีการจัดเนื้อหาได้เหมาะสม						
2	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเนื้อหาจากการสอนด้วยชุดการสอนร้องเพลง						
3.	นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้สะดวกและรวดเร็ว						
4.	ชุดการสอนร้องเพลงมีสื่อการสอนที่เหมาะสมทำให้เข้าใจเนื้อหาวิชาง่ายขึ้น						
5.	ชุดการสอนร้องเพลงให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน						
6.	ผลที่ได้จากการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอนร้องเพลง คุ่มค่ากับเวลาเรียนที่สูญเสียไป						

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน (ต่อ)

อันดับ ที่	ข้อความ	ระดับคะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
7.	ชุดการสอนร้องเพลงช่วยให้การเรียน ร้องเพลงน่าสนใจขึ้น						
8.	กิจกรรมการเรียนในชุดการสอนร้องเพลง น่าสนใจ						
9.	ขั้นตอนการเรียนและการฝึกปฏิบัติ ร้องเพลงในชุดการสอนมีความเหมาะสมดี						
10	สื่อการสอนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชา ทุกขั้นตอน						
11	นักเรียนคิดว่าจะสามารถนำความรู้ที่ ได้รับจากการเรียนร้องเพลงโดยใช่ ชุดการสอนร้องเพลง ไปใช้ในการเรียน ร้องเพลงอื่นๆได้						

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อชุดการสอน (ต่อ)

อันดับ ที่	ข้อความ	ระดับคะแนนที่ควรได้รับ					หมายเหตุ
		5	4	3	2	1	
12	การประเมินการเรียน จากชุดการสอน ร้องเพลงประเมินได้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์การเรียน						
	รวม						

คำชี้แจง แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ช่วงคะแนนคือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม้แน่ใจ ไม้เห็นด้วย และไม้เห็นด้วยอย่างยิ่ง เกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ข้อความที่เป็นความคิดเห็น ให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5	คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4	คะแนน
ไม้แน่ใจ	ให้	3	คะแนน
ไม้เห็นด้วย	ให้	2	คะแนน
ไม้เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1	คะแนน

ภาคผนวก ก

- ตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
- ตาราง แสดงค่าความยาก (P) ค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบสอบก่อนเรียน และหลังเรียน

ตารางหมวดที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ข้อสอบ

สมรรถภาพ							
เนื้อหา	ความจำ	ความเข้าใจ	นำไปใช้	วิเคราะห์	สังเคราะห์	ประเมินค่า	รวม
1. การร้องเพลง ไทย	3	2	3		1		10
2. การร้องเพลง ไทยสากล	4	2	1	2	1		10
3. การร้องเพลง สากล	4	1	2	2	1		10
4. การร้องเพลง ประสานเสียง	4	2	2				10
5. การร้องเพลง ประกอบการ พ็อนรำ	3	2	2	1	1		10
6. การร้องเพลง ประกอบการ ละเล่นพื้น- เมือง	3	2	3	1	1		10
รวม	21	11	13	8	6	1	60

ตารางผนวกที่ 31 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	18	24	6	36
19	19	26	7	49
20	19	26	4	49
21	19	27	8	64
22	20	28	8	64
23	20	28	8	64
24	21	29	8	64
25	20	29	9	81
26	19	28	9	81
27	19	28	9	81
28	20	27	7	49
29	18	22	4	16
30	18	20	2	4
คะแนนรวม	536	731	195	1397
คะแนน เฉลี่ย	17.87	24.37	6.5	46.57

ตารางผนวกที่ 32 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และ
ความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดย
การสอน ด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 2 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	16	19	3	9
2	15	20	5	25
3	17	19	2	4
4	17	19	2	4
5	18	21	3	9
6	18	22	4	16
7	19	24	5	25
8	14	23	9	81
9	18	25	7	49
10	17	24	7	49
11	18	24	6	36
12	17	28	11	121
13	19	26	7	49
14	20	28	8	64
15	20	25	5	25
16	21	28	7	49
17	19	24	5	25

ตารางผนวกที่ 32 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	19	26	7	49
19	18	25	7	49
20	19	26	7	49
21	19	29	10	100
22	19	29	10	100
23	18	28	10	100
24	21	27	6	36
25	22	27	5	25
26	22	29	7	49
27	21	28	7	49
28	23	28	5	25
29	19	20	1	1
30	18	20	2	4
คะแนนรวม	561	741	180	1276
คะแนน เฉลี่ย	18.7	24.7	60	42.53

ตารางผนวกที่ 33 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 3 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	10	18	8	64
2	11	18	7	49
3	12	17	5	25
4	11	19	8	64
5	10	18	8	64
6	13	22	9	81
7	9	20	11	121
8	12	23	11	121
9	13	22	9	81
10	13	23	10	100
11	14	22	8	64
12	14	25	11	121
13	19	27	8	64
14	18	28	10	100
15	14	25	11	121
16	16	28	12	144
17	16	25	9	81

ตารางผนวกที่ 33 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	17	27	10	100
19	17	26	9	81
20	19	27	8	64
21	21	30	9	81
22	21	30	9	81
23	18	29	11	121
24	17	28	11	121
25	17	28	11	121
26	19	29	10	100
27	21	30	9	81
28	20	30	10	100
29	17	21	4	16
30	17	20	3	9
คะแนนรวม	466	735	269	2541
คะแนน เฉลี่ย	15.53	24.50	8.97	84.70

ตารางผนวกที่ 34 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 4 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	11	19	8	64
2	10	18	8	64
3	11	18	7	49
4	13	18	5	25
5	12	20	8	64
6	9	22	13	169
7	15	24	9	81
8	17	23	6	36
9	16	25	9	81
10	13	24	11	121
11	12	25	13	169
12	18	27	9	81
13	17	28	11	121
14	15	26	11	121
15	13	24	11	121
16	18	29	11	121
17	17	26	9	81

ตารางผนวกที่ 34 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	16	26	10	100
19	18	27	9	81
20	18	26	8	64
21	15	27	12	144
22	14	27	13	169
23	19	28	9	81
24	19	28	9	81
25	18	28	10	100
26	17	28	11	121
27	19	28	9	81
28	19	28	9	81
29	17	18	1	1
30	16	18	2	4
คะแนนรวม	462	733	271	2677
คะแนน เฉลี่ย	15.40	24.43	9.03	89.23

ตารางผนวกที่ 35 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 5 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	11	19	8	64
2	13	20	7	49
3	10	19	9	81
4	11	19	8	64
5	12	21	9	81
6	11	23	12	144
7	14	26	12	144
8	12	23	11	121
9	13	26	13	169
10	15	25	10	100
11	13	26	13	169
12	16	27	11	121
13	16	28	12	144
14	15	26	11	121
15	15	24	9	81
16	16	29	13	169
17	16	26	10	100

ตารางผนวกที่ 35 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	13	25	12	144
19	12	25	13	169
20	11	26	15	225
21	12	25	13	169
22	13	27	14	196
23	14	29	15	225
24	14	29	15	225
25	13	27	14	196
26	12	28	16	256
27	14	27	13	169
28	13	27	14	196
29	11	20	9	81
30	12	20	8	64
คะแนนรวม	393	742	349	4237
คะแนน เฉลี่ย	13.1	24.73	11.63	141.23

ตารางผนวกที่ 36 แสดงคะแนนทดสอบก่อนเรียน คะแนนทดสอบหลังเรียน และความแตกต่างระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการสอนด้วยชุดการสอนหน่วยที่ 6 ในการทดสอบภาคสนาม (1:100)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
1	10	18	8	64
2	11	21	10	100
3	10	19	9	81
4	13	20	7	49
5	11	22	11	121
6	12	23	12	144
7	14	26	12	144
8	13	24	11	121
9	16	27	11	121
10	15	26	11	121
11	14	25	11	121
12	16	28	12	144
13	16	27	11	121
14	14	25	11	121
15	14	25	11	121
16	15	28	13	169
17	16	28	12	144

ตารางผนวกที่ 36 (ต่อ)

นักเรียน ลำดับที่	คะแนนทดสอบ ก่อนเรียน (30คะแนน)	คะแนนทดสอบ หลังเรียน (30คะแนน)	คะแนน ความก้าวหน้า (D)	คะแนน ความก้าวหน้า ยกกำลังสอง (D ²)
18	14	25	11	121
19	12	26	14	196
20	15	27	12	144
21	14	27	13	169
22	16	28	12	144
23	17	29	12	144
24	16	28	12	144
25	15	28	13	169
26	16	27	11	121
27	13	28	15	225
28	11	20	9	81
29	12	20	8	64
30	13	19	6	36
คะแนนรวม	414	745	331	3742
คะแนน เฉลี่ย	13.8	24.83	11.03	124.73

บรรณานุกรม

- กาญจน์ ภาคสุวรรณ "ผลของการสอนแบบทักษะกระบวนการสำหรับวิชาศิลปะกับชีวิตตามหลักสูตร
มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ในโรงเรียน
มัธยมศึกษาสังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร" วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2535
- เอกวิทย์ ชันชสิริ ดุริยางคศิลป์ปริทัศน์ (ตะวันตก) กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2538
- ฉัตรแก้ว ฮาตระกูล "การสร้างชุดการสอนวิชาเขียนแบบเครื่องกล เรื่องการอ่านแบบภาพ-
ประกอบตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพช่างเครื่องกลสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พุทธศักราช 2530" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 2532
- ชลอ พงษ์สามารถ ศิลปะสำหรับครูมัธยม กรุงเทพมหานคร เจริญการพิมพ์ 2526
- ชัชวาลย์ วัดอักษร "การศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้รายการโทรทัศน์ปกติกับรายการโทรทัศน์
ที่มีตัวอักษรบรรยายประกอบ" ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางการ-
ศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2532
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์ "แนวคิดผลิตชุดการสอน" เอกสารทางวิชานวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา
แผนกโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2518
- นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการเรียนการสอนระดับอนุบาล
แผนกวิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์, สมเชาว์ เนตรประเสริฐ และสุดา ลินสกุล ระบบสื่อการสอน
กรุงเทพมหานคร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520
- ชัยณรงค์ เจริญพานิชกุล "จิตวิทยาศิลปศึกษา" จดหมายช่วยครูศิลป์ (มีนาคม-พฤษภาคม 2532)
หน้า 110
- ชม ภูมิภาค "โทรทัศน์กับการศึกษาตลอดชีพ" สารเทคโนโลยีทางการศึกษา อันดับ 2 รวบรวม
และจัดพิมพ์โดยศูนย์เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ 2515

ณรุทธิ สุทธจิตต์ "ศิลปะกับชีวิต" เอกสารประกอบการบรรยาย ในการสัมมนาการเรียนการสอน และประชุมปฏิบัติการการเขียนตัวอย่างแผนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิต ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) จัดโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

ประเทศ สุขสดิษฐ์ "ทัศนะของหัวหน้าหมวดวิชาศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียน-ร่วมพัฒนาการใช้หลักสูตรถึงหลักสูตรศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)" ปริชญานิพนธ์มหัศจรรย์ ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2535

เบรื่อง กุมุท "เทคนิคในการประดิษฐ์ตัวอักษรสำหรับอุปกรณ์การสอน" วารสารอุปกรณ์การศึกษา 7 กันยายน - ตุลาคม 2505 หน้า 67 - 74

เบรื่อง กุมุท และครรชิต อัดถากร การใช้โทรทัศน์ในห้องเรียน กรุงเทพมหานคร สหมิตรการพิมพ์ 2515

พะนอม แก้วกาเนิด สาระที่เปลี่ยนแปลงของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร กรมวิชาการ 2533

พนพิศ อมาตยกุล ดนตรีวิจักษ์ กรุงเทพมหานคร สยามสมัย 2529

พึงจิตต์ สวามิภักดิ์ ข้อร้องสาถล 1-2 กรุงเทพมหานคร คຸຣຸສກາ 2524

เลิศ อานันทนะ ศิลปะในโรงเรียน กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์ กราฟิคอาร์ต 2523

วิจิตร ภักดีรัตน์ วิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์กับการศึกษา กรุงเทพมหานคร วัฒนาพานิช 2523

วิชาการ, กรม หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์ศาสนา 2533

————— เอกสารแนะนำหลักสูตรฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533 กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คຸຣຸສກາ 2533

วิรัตน์ พิษณุเพอร์ณ์ ความรู้เกี่ยวกับศิลปะ (แบบเรียนศิลปะศึกษา) กรุงเทพมหานคร

แสงศิลป์การพิมพ์ 2532

วิรุณ ตั้งเจริญ ทัศนศิลป์ศึกษาไทย หนังสือชุดทัศนศิลป์ 4 กรุงเทพมหานคร แสงศิลป์การพิมพ์

2532

วิบูลย์ จันทร์แยม "สภาพการจัดการเรียนการสอนของครูศิลปะศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น"

ปริชญานิพนธ์มหำบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร 2531

วุฒิ วัฒนสิน "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูศิลปะศึกษาเกี่ยวกับรายวิชาทัศนศิลป์ศึกษาใน-

หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา"

วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปะศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2530

วัชพล โรจนวสี เจาะตลาดญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร สำนักพิมพ์สุภาพาจร 2523

วัชรินทร์ สาสาระ "สภาพปัญหาการเรียนการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย (ดนตรี) ของ

โรงเรียนประถมศึกษาจังหวัดเลย" งานวิจัยวิทยาลัยครูเลย จังหวัดเลย 2529

ศิลป์ ภาควิชาวรรณ อยู่อย่างญี่ปุ่น กรุงเทพมหานคร ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2532

สงบ ลักษณะ จากหลักสูตรสู่แผนการสอน กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์คุรุสภา 2534

สังคม ทองมี "ทัศนของผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรนักวิชาการด้านศิลปะศึกษาและผู้ใช้-

หลักสูตรที่มีต่อวิชาศิลปะศึกษาในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521

(ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)" วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาศิลปะศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สงวน รอดบุญ "ศิลปะกับมนุษย์"งานประมวลบทความเกี่ยวกับความหมายและคุณค่าของศิลปะศึกษา

เอกสารค้นคว้าวิจัยเพื่อการสอนวิชาศิลปะศึกษา รวบรวมโดย สุวัฒน์ ทองศรีจันทร์

กรุงเทพมหานคร โรงพิมพ์โรงเรียนสตรีเนติศึกษา 2515

สุลักษณ์ ศรีบุรี "รูปแบบการจัดการเรียนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิตเพื่อส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้และความรักที่จะเรียน" เอกสารประกอบการบรรยาย ในการสัมมนาการเรียน-การสอนและประชุมปฏิบัติการเขียนตัวอย่างแผนการสอนวิชาศิลปะกับชีวิต ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) จัดโดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ วันที่ 20 - 25 มกราคม 2535
ณ โรงแรมเอเชีย กรุงเทพมหานคร

- สุดใจ ทศพร ก. ศิลปะกับชีวิต 1 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535
 _____ ข. ศิลปะกับชีวิต 2 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535
 _____ ค. ศิลปะกับชีวิต 3 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535
 _____ ง. ศิลปะกับชีวิต 4 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535
 _____ จ. ศิลปะกับชีวิต 5 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535
 _____ ฉ. ศิลปะกับชีวิต 6 กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2535

สมนึก ฮวบเอี่ยม "การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยบทเพลงโทรทัศน์ที่มีการสรุปด้วยภาพนิ่งและการสรุปด้วยภาพเคลื่อนไหว" วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาครุศาสตร์เทคโนโลยี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ 2535

อาไพ ตรีณสาร "แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนศิลปะที่พึงประสงค์" เอกสาร (หมายเลข 3) ประกอบการบรรยาย การสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง "ก้าวใหม่ของครูศิลปศึกษา" 14 - 15 ธันวาคม 2531 ณ โรงเรียนอนุบาลชลบุรี จังหวัดชลบุรี

Ford Foundation. Teaching by Television. New York: Ford Foundation and the Fund for Advancement of Education, 1961.

Kobisz, Witold. "None of the Above : Evaluation of Student Art Work" Art Education 29, November 1976, PP.202-230

- Morah, Anthony Obiozo. "An Examination of the Status of Art in Secondary Education in the Anabra State of Nigeria 1977-78" Dissertation Abstracts International 40, June 1980, PP. 6116-A.
- Wright, Joyce Ellen. "Art Education in Secondary School Classroom: Factors Related to What Students Learn." Dissertation Abstracts International 46, February 1986, PP. 2167-A.
- Fletcher, Richard. Picture and Sound in University Teaching. Glasgow: George Cutram and Co.,Ltd.,1970.
- Goins, J.T. Visual Perceptual Abilities and Early Reading Process. New York: Holt, Rinehart and Winstion, 1958.
- Smith, J.E. Leaning Packages in American Education. Englewood Cliffs,New Jersey: Prentice-Hall 1973.
- Taylor, Chistion D. "The Effect of Training on Reading Readiness." In Encyclopedia of Educational Research. New York: Mac Millan,1960, PP.1114-1115.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช
สำนักบรรณสารสนเทศ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ นายโชคก เก่งเขตรกิจ

เกิด วันเสาร์ที่ 22 พฤศจิกายน พ.ศ. 2495 ที่อำเภอทัพทัน จังหวัดอุทัยธานี

การศึกษา

ม.ศ. 1-3 โรงเรียนโกรกพระพิทยาคม อำเภอโกรกพระ
จังหวัดนครสวรรค์ พ.ศ. 2510-2512

ปวช., ปวส. โรงเรียนเพาะช่าง พ.ศ. 2513-2517

ศษ.บ. คณะศิลปกรรม วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา
(ชื่อปัจจุบัน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล)

พ.ศ. 2521-2522

ปัจจุบันรับราชการ ตำแหน่งอาจารย์ 3 ระดับ 8 โรงเรียนวัดประดู่ในทรงธรรม
สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ